

Bir umut seli gibi...
Ufukta ışıldayarak akıyor nehir...

Haydi kardeşler
Bizleri bekler
kavgaya akan nehirler
Gelecek ellerimizde
Yürüyün haydi
Özgürlüklere giden yollar
önümüzde

Ekmek ve Adalet

Haftalık Dergi
Sayı: 8
13 Mayıs 2002
FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.com

Terör demagojisi,
açlığın ve zulmün,
halkların meşru
mücadelesini
boğmanın,
maskesidir!

**Terör Demagojisine Karşı
Birleşmek
Haklar ve Özgürlükler İçin
Birleşmektir**

**Direnme Savaşında
571. Gün**

SINCAN, KANDIRA,
TEKİRDAĞ, KIRIKLAR,
EDİRNE F TİPLERİNDE,
BAKIRKÖY TUTUKEVİNDE

**8. Ekipler
Ölüm Orucuna
Başladı**

Ekmek ve **Adalet**

www.ekmekveadalet.com info@ekmekveadalet.com

Kavga günümüz... kızıl bayraklı umudumuz

Ben yaşlı bir işçiyim; 1 Mayıs 1977'de alanı dolduran 500 bin emekçinin üzerine kurşun yağdırıldığı, panığın ve katliamın büyümesini engelleyen Dev-Gençlilerle aynı koşturmacaya katılan bir işçi kadar yaşlı. Ama sakın yanlış anlamayın; 1989'da Taksim önlerinde elimde taşlarla, sopalarla yeniden 1 Mayıs alanımızı fethetmek için kavga edecek kadar da yüreği genç bir işçiyim. 1996'nın görkeminden geride kalmayacak kadar da coşkum, öfkem ve inancım taze...

Bu yıl da alandaydım. Biraz geç girdim alana. Çünkü meydan dolmuş taşmış, benim yüreğim 1977'deki gibi, 1989'daki gibi, 1996'daki gibi kabarıp sıkışmıştı yine.

Kortejimiz yürüyemiyor, çünkü meydan dolu... Tertip komitesinden kortejimizin görevlisine telefon ediliyor; gelmiyor musunuz diyor tertip komitesi. Oysa biz ilerleyemiyoruz, önümüz dolu. Ancak mitingin sonlarına doğru, meydan parça parça boşaldıkça, alana girebiliyoruz kızıl bayraklarımızla.

Yol boyu dalgalandı bayraklarımız; dalgalandıkça umut rüzgarları estirdi. Dalgalandıkça inancımız... coşkumuz dağıldı dört bir yanımıza. Biliyorum, o rüzgar hücrelere kadar ulaşmıştır. 1984'te Metris'in, Sağmalcılar'ın hücrelerinde esen rüzgar biz dışındakilere kadar ulaşmıştı çünkü. "İçerisi mi, dışı mı merkez" tartışmaları geldi bakın aklıma. Zülüm nerede en koyu karanlıkları yaratmışsa, direnişin merkezi orasıdır benim bildiğim. 1 Mayıs alanlarındakilere göre, merkez hücrelerdi. Ama hücrelerdekilere sorsanız, alanlardaki yüzbinler merkezdirdiyecektir.

Yine alana dönelim. Yok, bu meydanlar yetmez bize. Oligarşi bugünkü düşünüp Abide-i Hürriyeti verdi.

Bundan daha fazlası olmasın diye. Ama olacak. Bu coşku, bu kararlılık, bu kitlesellik, katlanarak büyüyecek. Kavga bu, azalır artarız, ilerleriz gerileriz, ama her seferinde daha ileriye ulaşıyoruz. Bakın, Kızıldere'den bu yana, böyle bir gelişim göstermiştir bizim çizgimiz. 12 Martları, 12 Eylülü yaşıyoruz. 12 Temmuzlar, 17 Nisanlar, 13 Eylül, 19 Aralıklar yaşamışız. Yine de devam etmiş yürüyüşümüze. "Kül oldular" dedikleri yerden yeniden doğmuşuz.

Bakin, bakın atılan sloganlara. Kim durdurabilir bu ülke tarihinin gördüğü en büyük zulme karşı 18 aydır direnme savaşını sürdürenleri.

Hem meydandaki kitle, özel olarak da bizim kortejimizdekiler, tertip komitesinin attığı sloganları değil, kendi sloganlarını atıyor; kendi sloganları devrimci, öfke dolu, hesap sorucu... Umudun adını haykırıyorlar hançerelerini yırtarcasına. Mitingin izin belgelerinde yok bu slogan. Bu sloganın adını andığı umut, ABD'nin, AB'nin "terör listeleri"nde var ama.

Umudun adı yasak ülkemde.

Umudun adı, ABD'nin, AB'nin terör listelerinde.

Umudun adı, kızıl bayraklarda.

Umudun adı, alınlardaki kızıl bantlarda.

Umud, işte burada, bu alanda, bu kortejde... Coşkulu, kararlı, öfkeli...

Evet öfkeli... 1 Mayıs alanını "çiftetelli" alanı olarak görenlere kızıyorum içimden. Sendika ağalarının, düzenin istediği bu. Burjuvazinin kalemşörleri bizi tasvir ederken, kaba, öfkeli, her an kırıp dökmeye hazır olarak tasvir ederler. Hiç bir itirazım yok. Öyleyim. Bu koşullarda, böyle bir ülkede ve dünyada başka nasıl olabilirim ki? 1 Mayıs, evet evet, KAVGA günümüz. Ben buraya KAVGAYA geldim. 1977'den beri öyle geliyorum. BAYRAM için de geleceğim bu alanlara; ama ona biraz daha zaman var.

ÖLÜM ORUCUNDA 571. GÜN

8 direnişçi daha
ölüm yürüyüşünde;
8. Ölüm orucu ekip-
leri, kızıl bantlarını
kuşandı...

TERÖR DEĞİL
MEŞRU MÜCADELE
Emperyalizmin terör
demagojisine, "terör
listeleri"ne karşı
mücadele, açlığa ve
zulme karşı herkesin
gündemidir...

YÜZBİNLER
1 MAYISTA
UMUDUN ADINI
YAZDI KIZIL
BAYRAKLARIYLA

Fotoğraflarla Tarihimiz

Tarih:
1997

Yer:
Ankara
1 Mayıs
mitingi

Fotoğraf, Türkiye gerçeğinin bir özeti sanki.

Kaskıllar orada, oligarşinin iktidarını,

Amerikan imparatorluğunu temsil ediyorlar.

Durdurmaya çalıştıkları haklar ve özgürlükler mücadelesi!

Durduramıyorlar!

"Durduramıyorlar halkın coşkun akan selini"

Haklar ve özgürlükler mücadelesi,

dünyanın dört bir yanında önündeki engelleri aşarak sürüyor...

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.com

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.com

Ekmek ve

Adalet

Ekmek ve Adalet Dergisi		
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Ali Ercan Gökçüoğlu		
Adresi: İnebaşı Mahallesi İnkilap Caddesi Oto Han 55/54 Aksaray Fatih İstanbul		
İrtibat Telefonu: 0212 491 16 40 Faks: 0212 491 16 37		
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık		
Baskı: ASPAŞ Pazarlama		
Fiyat: 750.000	Fransa: 3 Euro	İngiltere: £ 2
Avrupa: 3 Euro	İsviçre: 3 Euro	Belçika: 3 Euro
Almanya: 3 Euro	Hollanda: 3 Euro	Austurya: 3 Euro

Bürolarımız

Adana: İnönü Cad. 7. Sokak Kızılay İş Hanı arkası Özkan Apt. No:10/2 Tel-faks: 0 322 351 97 28	No: 31/501 Konak Tel-faks: 0 232 446 27 96
Ankara: GİM Buharı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 154 Kızılay Tel-faks: 0 312 417 39 11	Kocaeli: Demiryolu Cad. 1. Geçit Karşıya Eki İş Hanı Kat: 6 No: 40 Tel-faks: 0 362 332 47 40
Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Kanatlı Apt. Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 306 223 87 18	Malatya: Dabakhanı Mah. Eskişehir Cad. Kardeşler İşhanı Kat: 3 No: 15 Tel-faks: 0 422 325 24 61
Bursa: Başak Cad. Gür İş Hanı Daire: 25/4 Heykel Tel-faks: 0 224 224 93 97	Mersin: Kiremitane Mah. 4406 sk. Müzeyyen Boro İşhanı No: 9 kat: 1 Dair e 13 Tel-faks: 0 324 232 15 74
Gaziantep: Karatopra Mahallesi Gaziler Caddesi Yenici Sokak No:27 Daire:10 Şahinbey	Samsun: Taksim Cad. Bozluokey İş Hanı Kat: 3/42 Tel: 0 362 435 25 80
Hopa: Kuledibi Mah. İnönü Cad. Karaman Apt. K1 No:1 HOPARTVİN Tel: 0466 351 32 46	Tatvan: Kemir Kaya Mah. Kunduracılar Cad. Dedeoğlu Sokak Pusula İş Hanı Kat: 1 No: 33 Tel-faks: 0 462 321 99 93
İzmir: 3. Beyler Cad. 850. Sokak Yaparsoy İş Hanı	Zonguldak: Gazipaşa Cad. Ofluoğlu İşhanı Kat: 5 Daire: 9 Tel: 0 372 252 51 79

3... Umudu Yokedemediler, Yürüyüşümüz Durmayacak
5... 8. Ölüm Orucu Ekibi Direnişe Başladı
7... Çıkarların "Listesi"
10... Türk ve Kürt Halkının Mücadelesi Meşrudur
12... "Tecrit Sadece Mimari Değil"
14... "Görüşte Kimseye El sallama Dahi Yoktur"
15... "Biz Sürdürme kararlılığında'yız"
16... Kıvrıkoğlu'nun Resmi Genelkurmay'ın Beyni
18... DHKC Sözcüsü "Faşizme Karşı Mücadelemiz kimsenin icazetine bağlı Değildir"
21... Alanların Sesi: Bütün Ülkenin F Tipi Yapılmasına İzin Vermeyeceğiz
24... Bu Gücü Örgütlü, Birleşik Bir Güce Dönüştürebilecek miyiz?
26... Kızılbaşrakların Tarihsel Yürüyüşü
28... Dünyada 1 Mayıs
29... Solun Beyni
31... Tesadüf mü?
32... Halkın Hukuku
34... Türbanlılar Astımda Olamaz
35... "Kentin Asalakları.."
36... "Çekilme" Denilen Daimi İşgal "Barış" Adındaki Hapishane
38... Slogan Aynı: İşgale karşı direniş
40... Dünyadan
41... İmparatorluğun Listeleri ve Adaleti
42... Liste Tamam...
Sıra Sömürgecilik Yasalarında
43... Emekçilerin Mücadelesi "Temsilen" Yürütülemez
44... Zehra ve Canan ne Diyorlar
46... Yurtdışından
48... Kültür sanat
49... Kahramanlar Ölmez
50... Medya: Genelkurmay Yalakalığı Basın Özgürlüğünden Önde

Umudu Yokedemediler Yürüyüşümüz Durmayacak

1 Mayıs, zulme, sadece zulme değil, terör demagojilerine de cevabımızdır. 1 Mayıs, oligarşiye, sadece oligarşiye de değil, onun baş destekçileri ABD'ye, Avrupa'ya da cevabımızdır. Ülkemiz alanları, ilk kez sarsılmıyor yüzbinlerin adımlarıyla. Geçen yılın, önceki yılın alanlarında da vardık biz. Ama ülkemizde 19 Aralık katliamıyla, dünya çapında 11 Eylül'den itibaren tırmandırılan terörün ardından, 2002 1 Mayıs'ında alanlarda emperyalizme ve oligarşiye karşı haykıran her yüreğin ayrı bir anlamı, önemi vardı.

Ne ABD'nin, ne oligarşinin katliamları, demagojileri, tehditleri, dünya ve ülkemiz halklarını, haklar ve özgürlükler mücadelesinden, ekmek ve adalet mücadelesinden vazgeçirememiştir. ABD'nin dünya halklarına savaş ilan etmesi, ardisıra önüne koyduğu ilk hedefi bombalarla yakıp yıkarak gözdağını aleni hale getirmesi karşısında "**aç ve adaletsiz bırakılan halklar teslim alınmaz...**" deyişimiz, 2002 1 Mayıs'ında en açık ve somut karşılığını bulmuştur.

Emperyalizmin tüm halkları pervasızca yoksullaştırmaya devam eden ekonomik politikaları, ve aleni bir hal alan askeri zorbalığı karşısında, Asya'dan Afrika'ya, Latin Amerika'dan Avrupa'ya, dünya halkları, son yirmi yılda törpülenen dinamizmini yeniden kazanıyor. Tabiri caizse, büyük bir kaya yerinden oynuyor. 1 Mayıs'ta bu potansiyel gözle görülür hale gelmiştir. Bu potansiyel, esasen, bir süredir dünya çapındaki "anti-emperyalist" gösterilerde, çeşitli ülkelerde gerilla savaşlarının yeniden gelişmeye başlamasında, yoksul halkların emperyalizmin devasa askeri güçlerine karşı direnişinde kendini göstermektedir. Emperyalizmin, sosyalist ülkelerdeki karşı-devrimlerin ardından önce Irak'ta, ardından Yugoslavya'da sergilediği devasa askeri güç ve pervasız katliamcılık, kuşkusuz dünya halkları için büyük bir gözdağı idi. Bu gözdağı, tüm ülkelere, örgütlere, halklara emperyalizme karşı çıkılarak varolu-namayacağını düşündürtmeyi hedefliyordu. Bunun etkisinde kalan örgütler, ülkeler de oldu. Ama ülkemiz de içinde olmak üzere, dünyanın dört bir yanındaki anti-emperyalist, anti-Amerikancı direniş odakları, bu havayı dağıttı. Kolombiya'da, Nepal'de gerilla hareketlerinin,

Alanları kızıla boyadık 1 Mayıs'ta.

Ölüm orucu direnişçileri alınlarına kızıl bantları kuşandı 1 Mayıs'ta.

1 Mayıs'ta, halklar "bir avuç" olmadıklarını gördüler.

1 Mayıs'ta emperyalizmin "terörizm" dediğinin "terörizm" değil, halkların meşru mücadelesi olduğunu gördü dünya.

Emperyalizmi kovmak, oligarşinin iktidarını yıkmak için, bu yürüyüş büyüyerek devam edecek.

örneğin El Salvador'daki, Guatemala'daki gerillaların yolunu izlemeyip savaşı tercih etmesi, ülkemizde devrimci hareketin düzen içi kulvarlara girmeyi, katliamlara, yüzlerce şehit verme pahasına reddetmesi, yoksul Afganistan'ın, Filistin halkının direnişleri birbirine eklenerek, emperyalizmin dünyanın üzerine örtmeye çalıştığı kara bulutları dağıtmıştır.

ABD emperyalizmi, 11 Eylül'den sonra, adeta "nihai" bir hamleyle, dünya halklarına karşı savaşı en üst düzeyde, en aleni biçimde geliştirerek, 1990'larda kazandığı avantajlı durumu korumak istedi. Bombalar, dolarlar ve "terör demagojisi", ABD'nin üç temel silahıydı. Amerikanın bombaları, tankları, Afganistan'da ve Filistin'de halkı vururken, "terör demagojisi" kendisini vurmaya başladı. ABD'nin "teröre karşı savaş"ının, tekellerin çıkarları için, tüm dünyayı ABD önünde diz çöktürmek savaşı olduğu, büyük ölçüde açığa çıktı. ABD, "terör" diyerek, kitlelerin, yoksulluğa, işsizliğe, hak ve özgürlüklerinin gasbedilmesine karşı çıkamayacağı bir **baskı ve ideolojik bulanıklık** ortamı yaratmaya çalışırken, açlık ve katliamlar bu ortamı dağıtıyordu. Milyarların açlığı, ve yoksul halkların dökülen kanı, tüm dünyanın gözleri önündeydi. 1 Mayıs alanlarının çağrısı, aynı zamanda gerçeği görenlerin tüm dünyaya yönelttiği bir "gerçeğe çağrı"dır.

Gerçek, halkların ekmek ve adalet, hak ve özgürlük isteklerinin ve bu doğrultuda, direnme, mücadele etme haklarının meşruluğudur. ABD ve AB "terör listeleriyle" delik deşik olan terör demagojilerini sürdürmek istiyorlar. Bizim için, Türkiye devrimcileri için, çok yeni bir olgu değildir. Otuz yıldır "terörist" diyerek katlediyorlar... Ve otuz yıldır ne alanlardan yokedebildiler bizi, ne halkın içinden sökebildiler, ne de bu topraklardan silebildiler. Alanlarda dalgalanan kızıl bayraklar bu topraktaki köklerimizdir... Onyıllardır "dış mihraklı"lıkla suçladılar, karaladılar bizi. Oysa, ABD'ye, Avrupa'ya sırtını yaslayarak iktidar olanlar, onlardan aldıkları ekonomik ve askeri destekle, halka karşı zulüm uygulayanlar, bu ülkeyi yönetenlerdi. Bize gelince; tarihimizin hiç bir döneminde, ne SSCB, ne ABD, ne Avrupa, ne de bir başkasına yaslamadık sırtımızı. Kendimize güvendik. Kendi ayaklarımız üzerinde kendi başımızı taşıdık. Bu nedenle, ABD'nin, AB'nin yeni-sömürgelerindeki faşist rejimleri desteklemek için, tüm dünyadan muhalefeti yoketmek için geliştirdiği bu yasaklama politikaları da devrimci mücade-

nin gelişimini engellemeye yetmeyecektir. Türkiye oligarşisi, otuz yıldır yokedemedi bizi. Ecevit'lerin, Genelkurmay'ın durumu, devrimci mücadeleyi yokedemeyip, efendilerini yardıma çağıran uşakların durumuna benziyor. Aylardır ABD'ye, AB'ye şöyle diyorlar: Biz otuz yıldır katlettik, kaybettik, en son hapishanelerde en büyük katliamlardan birini düzenledik, F tiplerine attık, ama yine de yokedemedik, bize daha fazla yardım edin... Oligarşiyi efendileri de kurtaramayacak. Bu ülkede gelmiş geçmiş hiç bir iktidar halkın mücadelesini ve devrimci hareketi yoketmeyi başaramadı. Efendileri, bırakın terör listelerine almayı, özel birlikler de gönderseler -ki şu anda çeşitli ülkelerde bu yapılıyor- yine o "mutlu" günü göremeyecekler. Evet, Filipinler'de olduğu gibi, faşist yeni-sömürge iktidarlarının devrimcilere, muhaliflere gücünün yetmediği yerde, artık işbirlikçi yönetimler, ABD'den askeri birlik istiyorlar. Yarın Ecevit'lerin, Kıvrıkoğlu'ların veya onların yerine gelecek olan işbirlikçi yöneticilerin yapacağı da budur. En küçük bir eleştiri karşısında "içişlerimize karışmayın" diye nutuk atan bu sahte milliyetçiler, devrim mücadelemiz geliştikçe, efendilerinin önünde bize daha fazla yardım edin diye yalvar yakar olacaklardır.

Türkiye umuda uyandı 1 Mayıs sabahında. 1 Mayıs gecesi daha umutlu girdiler yataklarına. Örgütsüzdü halkımız, ama yoksulluğun pençesindeydi. Öfkesini, taleplerini dile getirecek zeminler arıyordu. Bu nedenle, geçmiş yıllardan farklı olarak oligarşi, 1 Mayıs'ı hiç gündemleştirmemeye çalıştı. 1 Mayıs öncesi her zamanki demagojiler bile cılız kaldı. Bir iki gazetede bir kaç küçük haber: "1 Mayıs'ı kana bulayacaklardı..." Kana değil, kızıl bayraklara bulandı 1 Mayıs. Umuda bulandı alanlar. Bu umudu büyütmek, şimdi halıkıyla, devrimcileriyle hepimizin görevi. Bu umuda leke düşürmeye çalışan terör listelerine, demagojilerine birlikte karşı çıkmak, hepimizin görevi. Yöneleceğimiz hedef belli; **Emperyalizme ve faşizme karşı, haklar ve özgürlükler için**. Çerçeve bu. 1 Mayıs alanlarına yansıyan gücü büyütmek, örgütlemek isteyen tüm muhalif kesimleri bu çerçevede birliğe çağırıyoruz. Herkesi, emperyalizme ve oligarşiyeye karşı, kızıl bayrakları dalgalandırmaya çağırıyoruz. Kızıl kavganın ve kazanılacak özgürlüğün rengidir. Bu bayrak, ekmek, adalet, hak ve özgürlük isteyen herkesi, altında toplayacak bayraktır.

1984

Tecrite karşı **direnme savaşı** sürüyor

8. ÖLÜM ORUCU EKİBİ DİRENİŞE BAŞLADI

Kızılbaşraklıların yürüdüğü 1 Mayıs'ta kızılbantlarını takan 8. ölüm orucu ekibi zulme karşı direniş kararlılığının ve devrimci iradenin yenilmezliğinin ifadesidir.

1996

Ölümlerin ve zulümlerin, sansürün ve baskı yasalarının teslim alamadığı devrimci tutsaklar, 571 gündür sürdürdükleri direnişte “zaten az kaldılar” diyen Sami Türk’e 1 Mayıs’ta mevziye sürdükleri 8. ölüm orucu ekibi ile cevap verdiler. Verilen cevap yenilmezlik destanının yeni bir halkasıdır. Tamamı DHKP-C davası tutsağı olan 8. ölüm orucu ekiplerinin direnişe başlaması ve açlık greviyle ilgili DHKP-C davası tutsakları 3 Mayıs’ta açıklama yaparak, “Zulme, tecrite ve direnişimize karşı uygulanan kopkoyu sansüre rağmen, biz hücrelerimizde direnmeye devam ediyoruz.” dediler ve şöyle devam ettiler:

“Devrimci tutsaklar, 12 Eylül yıllarında bu sansürün katmerlisine karşı direniş destanları yazdılar. F Tipi hapis-hanelerin hücrelerinde yazdığımız direniş destanımızın halkımızda şu veya bu şekilde ulaşacağından eminiz.

Zulme karşı ortaya koyduğumuz kararlılığın, tüm mazlumlara direniş gücünü büyüteceğinden eminiz.

Zulme karşı ölümlerimiz pahasına savunduğumuz ideallerin, on milyonla-

2000 : 2002

**direnme
savaşı sürüyor
571. gün**

rın idealleri haline geleceğinden eminiz.

Böyle olduğu için, irademizi kıramadılar bugüne kadar. Bundan sonra da kıramayacaklar.”

**1 MAYIS'IN KIZIL BAYRAKLARI,
8. ÖLÜM ORUCU EKİPLERİNİN
KIZIL BANTLARI OLUYOR**

DHKP-C davası tutsakları açıklamasında 8. ölüm orucu ekiplerinin kararlılık ve irade ilanı olduğunu belirttiler.

“Halkımızı! Direnişimizin iradesinin ve kararlılığının bir kez daha ilanı olarak,

Bir grup yoldaşımız daha 1 Mayıs 2002'de **Sekizinci Ölüm Orucu Ekibi** olarak ölüm orucuna başladı. Aynı tarihte DHKP-C davalarından yargılanan **tüm tutsaklar**, 15 Mayıs'a kadar sürecekle **anlık grevine** başladılar.

1 Mayıs'ta, dünyada ve ülkemizde halkımız adalet, özgürlük talepleriyle alanlara çıktığı günde ölüm orucuna başladı sekizinci ekiplerimiz.

1 Mayıs'ta, alanlarda taşınan kızıl bayraklara, tutsak yoldaşlarımız alınlarına taktıkları yeni kızıl bantlarla eşlik ettiler.

1 Mayıs alanlarında F tiplerinde uygulanmakta olan tecrite karşı halkımızın öfke dolu haykırısları, hücrelerimize kadar ulaştı.

“Yaşasın ölüm orucu direnişimiz” diye haykıran

onbinlerin sesi doldu hücrelerimize.

Bu ses, uğrunda direndiğimiz sestir. Bu ses her koşulda güvendiğimiz sestir. Bu ses, bize güvenin sesidir. Bize güvenenleri, bize inananları hayal kırıklığına uğratmadık bugüne kadar, asla da uğratmayacağız.

Alanlardaki ve hücrelerdeki kavgamız ortaktır.

Bu kavga bir cephede tecrite karşı, bir cephede IMF'ye karşı, bir cephede ABD'ye İsrail'e karşı yürür; halkımızın çeşitli kesimlerinin çeşitli talepleriyle yürüttüğü tüm bu mücadeleler bir nehirde birleşir. Biz o büyük nehrin savaşçıları, direnişçileriyiz. Bu nehir, halkımızın kurtuluşuna doğru akan bir nehirdir. Ve er geç denize ulaşacaktır!.. Direndiğimiz hücrelerden halkımıza sözümüz; her alanda, her yerde direnişi büyütme çağrısıdır.

Sekizinci ölüm orucu ekiplerimizde (ki), sekiz yoldaşımız, 1 Mayıs'ta alınlarına taktıkları kızıl bantları, zulme karşı direnme savaşımızın bayrakları olarak, şehit düşen yoldaşlarımız gibi, onurla taşıyacaklardır.

Katliamcı Sami Türk, ölümlerimizi saymaya devam edebilir; F tiplerinde tecrite karşı, bütün ülkeyi F tipine dönüştürme politikalarına karşı direnme savaşını bitiremezler."

8. Ölüm Orucu Ekibi

1- ŞENGÜL ASLAN

(Bakırköy Tutukevi)

2- NİHAT PALABIYIK

(Kandıra F Tipi)

3- YAVUZ ATEŞ

(Kandıra F Tipi)

4- ALİ ŞAHİN

(Tekirdağ F Tipi)

5- ERKAN KONÇUK

(Sincan F Tipi)

6- YUSUF ARACI

(Sincan F Tipi)

7- SINAN AKBAYIR

(Kırıkkale F Tipi)

8- MESUT AKBULUT

(Edirne F Tipi)

DİRENME SAVAŞINDAKİ DİRENİŞÇİLER

17 Nisan itibarıyla hapishane ve hastanelerdeki DHKP-C davasından ölüm orucu direnişçileri şunlar:

Bayrampaşa Hastanesinde:

- 1- Gülbahar ÜNLÜ - Kartal, 4 Ekip
- 2- Fadime BAŞTUĞ - Kartal, 5 Ekip
- 3- Zeliha ERTÜRK - Kartal, 5 Ekip
- 4- Semra BAŞYİĞİT - Kartal, 6 Ekip
- 5- Hamide ÖZTÜRK - Bakırköy, 5.Ekip
- 6- Hasan AYDOĞAN - Tekirdağ, 5 Ekip

İzmit Devlet Hastanesinde:

- 7- Cihan Kaplan - Kandıra, 7. Ekip
- 8- Ahmet ARSLAN - Kandıra, 6. Ekip

Şişli Etfal Hastanesinde

- 9- Berkan ABATAY - Tekirdağ, 4. Ekip
- 10- Mehmet KARAMAN - Tekirdağ, 6. Ekip
- 11- Ahmet ÖZDEMİR: Tekirdağ, 5. Ekip

Ankara Numune Hastanesinde

- 12- Serdar KARABULUT - Sincan, 6. Ekip
- 13- Tanju METE - Sincan, 6. Ekip
- 14- Talat ŞANLI - Sincan, 6. Ekip
- 15- Feride HARMAN: Malatya 6. Ekip
- 16- Fatma BİLGİN - Malatya 5. Ekip

Edirne Tıp Fakültesi Hastanesinde:

- 17- Abidin ŞİMŞEK - Edirne, 6. Ekip

Kandıra F Tipi Hapishanesinde:

- 18- İmdat BULUT - 5. Ekip
- 19- A. Latif TİFTİKÇİ - 5. Ekip

Edirne F Tipi Hapishanesinde:

- 20- Bülent ÖZDEMİR - 7. Ekip

Kütahya Hapishanesinde:

- 21- Fatma KÖSE - 6. Ekip
- 22- Gülnihal YILMAZ - 5. Ekip

Malatya Hapishanesinde:

- 23- Birsan HOŞVER - 7. Ekip

ÇIKARLARIN “LİSTE”Sİ

AB'nin “terör örgütleri listesi” emperyalist tekellerin çıkarlarının listesidir.

Emperyalist demokrasinin faşizme verdiği destekle, hak ve özgürlüklere, düşünceye, örgütlenmeye düşmanlığını ilan etti.

Türkiye halkı zulme ve sömürüye karşı direnişine “terör” diyenleri unutmayacaktır.

AB Daimi Temsilciler Komitesi (COREPER) tarafından alınan kararla hazırlanan “terör listesi” resmîleşti. **Türkiye’den DHKP-C ve PKK** listede yer aldı.

Bir çok nedenden dolayı uzun bir kampanya sürdüren oligarşi sevinç çılgınlığı attı “liste”nin açıklanmasıyla birlikte. En çok da katliamcılar sevindi. Generaller, Sami Türk’ler, Emniyet çok memnun oldu bu karardan.

Yazılı basının sayfalarından, TV’lerin ekranlarından kan damladı; “sıra Fehriye’de...” başlıkları atıldı, “şunun iadesi, bunun iadesi” diye devrimcileri verin katledelim yazıları yazıldı.

“Liste”nin resmîleşmesinden sonra DHKP-C ve Kadek tarafından yapılan açıklamalarla karar protesto edildi. Kadek, karara karşı Avrupa’da “adalet istiyoruz” kampanyası başlatırken, Cephe güçleri de Avrupa ülkelerinde açıklama ve gösteriler yaptı. Halen süren gösteri ve açıklamaların yanı sıra Cephe enformasyon bürosu tarafından yapılan açıklamada; “**AVRUPA BİRLİĞİ, ABD’YE ve TÜRKİYE FAŞİZMINE BOYUN EĞDİ!**” denildi ve bu kararın devrimci mücadeleyi engelleyemeyeceği belirtildi.

Köklerini Anadolu topraklarına salmış, topraklarını kanıyla sulamış, alanlarda, gecekondularda, dağlarda bayraklarını dalgalandıranlar devrimci hareketler için elbette bu kararın pratik anlamda hiçbir değeri olmaz.

Ancak kararın siyasi anlamda ifade ettikleri özellikle Avrupa gerçeğini, “teröre karşı savaş” yalanının ne anlama geldiğini, burjuvazinin tarihsel ve siyasal olarak devrimci mücadele düşmanlığını anlamak için önemlidir.

Kim Verdi Bu Yetkiyi?

Amerika yıllardır “terör listeleri” yayınlar. Bu listelere dayanarak örgütlere saldırır, ülkelere ambargolar uygular, savaş ilan eder, cuntalar örgütler, ülkelerin yönetimlerini değiştirmeye çalışır. “Listeler”de örgüt ya da

İŞTE GERÇEK TERÖRİSTLERİ

devlet hiçbir ayırım yoktur. Önemli olan çıkarlarının karşısında engel olup olmamasıdır.

Şimdi Avrupa, Amerika’ya paralel olarak aynı şeyi yapmaya çalışıyor. Demek ki, askeri-siyasi-ekonomik gücü olan çıkarları için “liste” hazırlama özgürlüğünü elde etmiş oluyor.

Peki kim veriyor bu yetkiyi onlara? Türk ve Kürt halklarının, ülkemizde yaşayan halkların vermediği açık. Örneğin 1 Mayıs meydanında Avrupa’nın “terörist” dediği örgütlerin kortejlerinde yürüyen onbinlerin vermediği açık.

Hani Avrupa’da düşünce, örgütlenme, ifade özgürlükleri vardı? Halkların iradesine saygı vardı? Bunların tümü masaldır. Listeler çıkarlara göre genişleyerek yayınlanmaya devam edecektir. Emperyalizme direnenleri yoketmek için Amerika’nın keşfettiği bir araçtır “liste”ler.

Emperyalist Demokrasi;

Çıkarların Demokrasisi

Oligarşi açısından bir “zafer”, önceki “zafer”lerde olduğu gibi erken atılan bir zafer çılgılığıdır. Ama elbette bu kararda zararlı olan birileri vardır. O da en başta Avrupa’dır.

11 Eylül’den bu yana tüm sırmaları dökülen emperyalist demokrasi zararlı çıkmıştır. Tıpkı 19 Aralık katliamına ve F tiplerine verdikleri destekte olduğu gibi, bugün halkımız ve dünya halkları nezdinde teşhir olmuşluklarında bir adım daha ileri gitmişlerdir.

“Terör Listesi”, Avrupa demokrasisinin hak ve özgürlük savunuculuğunun nerede başlayıp nerede bittiğinin göstergesidir. 19 Aralık’ta Avrupa gerçeğini görmek istemeyenler, göremeyenler şimdi görececek mi?

İŞTE GERÇEK TERÖRİ

AB, tekellerin birliğidir; tekellerin çıkarlarını savunur. Kararın hemen ertesinde Avrupalı tekellerin açıkladığı rapor bunun en açık kanıtıdır.

Avrupa tekellerinin örgütü **UNICE** (Avrupa Sanayi ve İşverenler Konfederasyonu Birliği) hazırladığı raporda, "genişlemenin" faydalarını sıraladı ve **"Türkiye'yi hemen masaya oturmaya çağırılım"** dedi. Türkiye'nin AB'ye girmesinin gerekliliğini de şu rakamlarla açıkladı; **"Şirketlerin iç pazar oranı yüzde 9 artacak, ürünlerimiz 65 milyon tüketiciye ulaşacak."** (04.05.2002, Milliyet)

Tekellerin hesabı bu kadar açık ve nettir.

Taşeronla Ödül ve Netleşen ABD Çizgisi

Tekellerin çok basit ifade ettiği hesaba siz daha büyük pazar alanlarını, daha büyük çıkarları ekleyin. Türkiye sayesinde girilecek Kafkaslar, Ortadoğu, Balkanlar'ı da ekleyin.

Ama sadece bu da değil; Afganistan'dan Filistin'e terör listesine uzanan ABD'ye tabi olmuş Avrupa çizgisi de ha da netleşmiştir.

Amerika'nın "şer eksenini" açıklamalarına tepki gösteren Avrupa'nın "terör" demagojisinde bizim sürekli ifade ettiğimiz gibi ABD'den farklı hiçbir düşüncesinin olmadığı şimdi daha tartışmasız hale gelmiştir. Filistin'den sonra "Liste" bunun da kanıtı olmuştur.

Washington'da düzenlenen AB-ABD Zirvesi'nin ardından **ABD** Hazine Bakanı Paul O'Neill'in, **"AB ile 8 yeni örgüte karşı eylem kararında birleştiğimiz için çok memnunuz."** Bugünkü koordineli bloke eylemi, Avrupalı müttefiklerimizle yakın işbirliğinin bir **sonucudur.** sözleri ve ABD'nin askeri ve siyasi politikalarını belirleyenlerin dergisi Stratfor'un "liste" sonrası **"AB Terörizm Üstesi Uyum, Ödül ve Sorunlar Üretir"** başlıklı yazısı listenin ABD listesi olduğunu ve çıkarlar karşılığı hazırlandığını tartışmasız olarak ortaya koyuyor. Listenin ABD ile

uyum içinde olduğunu belirttiği bu yazıda; **"PKK'nin listede yer alması muhtemelen Ankara'nın Afganistan'daki barış misyonunda üstlendiği öncülüğe karşılık ödül mahiyetindedir"** denilerek listelerin nasıl ve neyin karşılığında hazırlandığı da açıkça ifade edilmekte.

Dün **"komünizme karşı mücadele"** adıyla ulusal ve sınıfsal kurtuluş savaşlarına karşı Amerika ile birlikte hareket eden Avrupa, bugün Amerika'nın dünya halklarına karşı **"teröre karşı savaş"** adıyla açtığı savaşta da yanındadır. Bir farkla ki, düne göre daha kişilsiz, daha çok ABD'ye tabi olmuş durumdadır.

Le Pen'e Tepki, Faşizme Destek

Fransa'da ikinci tura kalan faşist Le Pen'e bütün Avrupa devletleri "tepki" gösterdi. Faşizme izin vermeycekleri nutukları atıldı.

Peki Türkiye'deki faşizm? Ona destek vermekte hiçbir sakınca yoktur. Faşist parti MHP'ye nasıl ki tek bir sözleri bile olmamışsa, oligarşinin katliamlarına "fazla şiddet kullanılmış" demenin ötesinde destek verilmişse, bu kararlar da faşizme destek verilmiştir. Türkiye'yi yöneten MGK'nın, Genelkurmay'ın katliamlarına, işkencelerine, hak ve özgürlükleri yoketmesine destek verilmiştir.

Yüzyıllık sömürgecilik geleneği bu kararlarla yine karşımıza çıkıyor: Demokrasi, insan hakları maskesi yüzünde duracak, ama sömürgelerde her türlü baskıyı, katliamı hem kendileri yapacak, hem de işbirlikçileri iktidarların yaptıklarını destekleyecek. Ruanda'dan, Cezayir'e onlarca örneği yaşanmıştır. Türkiye faşizmini desteklemelerinin de bunun için sakıncası yoktur. Yeter ki, faşizm çıkarlarına hizmet etsin.

Cephe açıklamasında belirtildiği gibi; **"Avrupa Birliği'nin kararı sıradan bir liste yapma kararı değildir; Avrupa bu kararlar, faşizmi onayladı. Susurlukçuları, kaybetmeleri, infazları, katliamları, işkenceleri onayladı... Avrupa, artık ülkemizde dökülecek her damla kandan, dünkünden daha fazla sorumlu olacaktır."**

Kim Terörist?

"Terör"ün ne olduğu konusunda dünya halkları, halkımız artık düne göre çok daha fazla bilgi sahibidir.

Afganistan topraklarının modern silahlarla yerlebir edilmesi, kerpiç evlerin tepesine "akıllı bombalar" yağdırılmasının **en büyük terör** olduğunu halklar çok iyi biliyor.

Halklar, Filistin'de 7'den 70'e tüm Filistin halkını "terörist" ilan ederek katleden, evlerini yıkan, Cenin'de katliam yapan, "uluslararası" şu bu kuruma en küçük bir denetleme bile yaptırmayan Şaron'un ve efendisi Bush'un **en büyük teröristler** olduğunu çok iyi biliyor.

Yine tüm dünya biliyor ki; 19 Aralık'ta hapishaneleri yıkan, insanlarımızı diri diri yakacak kadar gözü dönmüş bir vahşet sergileyen, Armutlu'da, Akkise'de kurşunlar yağdıran, Doğu'da köyleri yakan-yıkan, dağlara kimyasal bombalar atan, katleden, kaybeden, infaz eden, mahkemelerinde katliamcılarını aklayan oligarşi terörizm uygulamıyorsa, **hiç kimse** uygulamıyor demektir.

Devrimciler işte bu terörü teşhir ettikleri, bu teröre karşı direndikleri, mücadele ettikleri için terörist ilan edildiler.

Avrupa'nın o meşhur demokrasisi ne Şaron'u, ne Bush'u ne Sami Türk'ü, Kıvrıkoğlu'nu ve Ecevit'i terörist ilan edemedi, edemez. Çünkü onların terörü emperyalist

tekellerin "istikrarı" içindir.

Türkiye Halkı Unutmayacak!

Bu karar, Kürt, Türk tüm milliyetlerden Türkiye halkının faşizme karşı mücadelesine karşı alınmış bir karardır. Halkımızın zulme ve sömürüye karşı büyük bedeller ödeyerek sürdürdüğü kavgası elbette bu karardan etkilenecektir. Ama halkımız, bu kararı alanları, öncülerini "terörist" ilan edenleri unutmayacaktır.

Güçlüdür **Anadolu'nun belleği**. Kurtuluş savaşı yıllarındaki emperyalist çizimlerin yanına, ikinci kurtuluş savaşımıza "liste"lerle, faşizme verdikleri destekle saldırırları da kaydedecektir.

Şimdi Sıra Hangi Yalanda?

"Dış mihrak", "batı desteği" oligarşinin en çok başvurduğu demagojilerinden biridir. Onyıllarca kendi işbirlikçiliğini gizlemek için yaptı bu demagojiyi.

Sırtını Amerika'ya, IMF'ye dayamış, 40 yıldır Avrupa kapılarına "bizi alın" diye yalvar yakar olan oligarşi artık bu demagojiyi de yapamayacak. Osmanlı'da yalan çok, mutlaka yeni demagojiler bulur. Ama Avrupa kimin yanında olduğunu alenen ilan etti; katliamcı generallerin yanındayız dedi. Hep de öyle olmuştur.

"Liste" Size Özgürlük Mü Verdi?

"Liste"ye basın çok sevindi. Basında çıkan haberlere, köşe yazılarına bakınca düşündük; acaba DHKP-C ve PKK "liste"ye alınıncaya Türkiye'de basın özgürlükleri, halkın hak ve özgürlükleri genişledi, yok-sulluk ve zulüm son mu buldu ki?

Değil elbette! Onlar halkın sorunlarının değil, oligarşi-

nin sözcülüğünü yapıyorlar.

İşte bir kaç örnek;

"PKK ve DHKP-C nihayet AB'nin terör listesine alındı.."

"O bayrak yerde katiller listede..."

"PKK ve DHKP artık Avrupa için de 'terörist' sayılıyor. Bu çok önemli bir adım."

"Bayrak indi Sıra Fehriye'de..."

"27 ülkede nefes alamayacaklar..."

Hangi gazeteler olduklarını yazmaya gerek görmüyorum, yoktur birbirlerinden farkları!

Türk ve Kürt Halkının Mücadelesi Meşrudur

*Bu Mücadeleye Terör Diyenler,
Tekellerin Sömürü ve Zulmünün
Savunucusudurlar.*

“Mücadelemiz, haklı ve meşrudur, bizi terörist ilan edemezsiniz!! Cephe güçleri ve Kadek taraftarları, bu sloganla emperyalistlerin karşısına dikiliyorlar.

Emperyalizm, terör listeleriyle kendine meşruluk yaratmak istiyor. Emperyalizm açısından tehdit ve saldırılarını, baskı ve yasaklarını meşrulaştırmanın yolu, halkların direniş ve mücadelesini **gayrı-meşru** ilan etmekten geçiyor. “Terör listeleri”yle yapılan budur.

Türk ve Kürt halkının mücadelesi, terör olarak nitelendirilemez. Türküyle, Kürdüyle Türkiye halkının sınıfsal ve ulusal mücadelesi, **haklı ve meşru** bir mücadeledir.

Kürt ve Türk halkı üzerinde baskı, zulüm uygulayanları değil, bu baskı ve zulme karşı direnenleri “**terörist**” ilan eden mantık, zulmedenlerin yanındadır. Kim terörist arıyorsa, infazlara, kaybetmelere, yakılan köylere, katliamların düzenlendiği hapisanelere baksın. Ama oraya bakmıyor emperyalistler.

Emperyalizmin “terörizm” diyerek mahkum etmeye çalıştıkları, bu demagojiye karşı da seslerini yükseltiyorlar. Emperyalizmin özgürlük için mücadele edenlerin boyunlarına takmaya çalıştığı bu yafta, ait olduğu yere asılıyor. Asıl teröristin kim olduğunu haykırıyor halk güçleri.

Cephe Güçlerinin AB’nin “Terör Listesi”ne Tepkileri

8 Mayıs’ta **İsviçre-Zürich’de** Cephe güçleri yaptıkları basın toplantısı ile AB’nin kararını protesto ettiler. “AB, terörist bir devlete destek vermektedir” diyen Cepheliler, “bu teröre teslim olmadıkları, onların teröristliğini anlattıkları için ‘liste’ye alındıklarını” belirttiler. Volkhaus’da yapılan açıklamada, Cepheliler faaliyetlerine kesintisiz olarak devam edeceklerini, bedel gerekiyorsa, bu bedeli ödeyeceklerini de açıklamalarına eklediler.

7 Mayıs’ta **İngiltere’de** BBC binasının önünde yapılan gösteride “**DHKP-C Yasaklanamaz**” pankartı açıldı, dağıtılan bildirilerde, “**DHKP-C’yi yasaklamak, düşünceyi yasaklamaktır. DHKP-C meşru ve devrimci bir hare-**

kettir, özgürlük savaşçısıdır, yasaklanamaz” denildi.

Belçika Enformasyon bürosunda düzenlenen basın toplantısında karar eleştirilirken, Avrupa Parlamentosu önünde de bildiriler dağıtıldı.

Kadek’liler mücadelelerinin meşruluğunu savunuyor

Kadek ve çeşitli Kürt kurumları da, AB’nin “terör listesi”ne karşı “**Adalet İstiyorum**” kampanyası başlattılar. Avrupa’nın çeşitli şehirlerindeki yürüyüş, miting ve imza kampanyalarıyla AB’nin kararı kınanırken, “**adalet sağlanana kadar**” eylemlerin devam edeceği bildirildi. “**Terörist değiliz, adalet istiyoruz**” adıyla Avrupa’nın çeşitli kentlerinde açlık grevleri, imza kampanyaları başlatıldı.

Toprakları ilhak edilmiş, dili yasaklanmış, asimilasyona uğratılmak istenen bir halkın mücadelesi meşrudur. Kürtler ne diyor? Dilimizi verin, kimliğimizi tanıyın.

Buna “**terör**” denildiği noktada geriye hiç bir şey kalmıyor.

Avrupa emperyalizminin riyakarlığı, burada tüm çıplaklığıyla ortadadır. Kürt halkının mücadelesini “**terörizm**” olarak ilan etmekle, “Kürt sorunu” konusunda bugüne kadar oligarşiye yönelttikleri eleştirilerin “**Kürt sorununu çözmek istemek**” gibi bir düşünceyle ilgisi olmadığını, sadece oligarşiye karşı bu sorunu **kullandıklarını** ortaya koymuş oldular.

Halklar meşruluğunu savunacak!

Emperyalistler, dünya halklarının mücadelesi sonun-

da kabul etmek zorunda kaldıkları, altına imza attıkları ne varsa, hepsini bir bir çığnıyorlar.

Birleşmiş Milletler kararlarında, İnsan Hakları Evrensel Bildirgesinde kabul ettikleri "**zulme maruz kalan halkların isyan etme hakkı**"nı reddediyorlar. Halkların dillerinin, inançlarının, kültürlerinin yasaklanmasına karşı sayısız karar ve anlaşmayı reddediyorlar.

Kürt halkı en basitinden bu haklarını kullanıyor. Kimsenin onları dilini istiyor, kimliği için savaşıyor diye "**terörist**" ilan etmeye hakkı yoktur. Terörist ilan edenler, ilhakçı, asimilasyoncu, sömürgecidir. Faşizmin ortağıdır.

Devrimciler, yurtseverler, terör demagogilerine tes-

lim olmayacak, meşruluklarını savunacaklardır.

Dayanışma Gelişiyor

6. sayımızda yayınladığımız "*Biz de Amerika'nın politikalarına karşıyız, biz de Amerikan savaşlarına karşıyız, biz de Amerika'yı eleştiriyoruz*" başlıklı bildirge, AB'nin DHKP-C ve PKK'yı "terör örgütleri listesi"ne almasından sonra genişletilerek "... *Biz de Amerika'yı ve AB'yi eleştiriyoruz*" şeklinde değiştirildi. Bu arada metni imzalayanların sayısı da her gün artıyor. Elimize son geçen bilgilere göre, imzalayan örgütler şunlar;

DHKC-Uluslararası İlişkiler Komitesi, Demokrasi Yolu-Fas; PTB (Belçika Emek Partisi); EHK (Bask Komünistler Birliği); PCPC (Katalan Halkı Komünist Partisi)-İspanya; MRC (Mesa Refundacion Comunista)-İspanya; PFLP (Filistin Halk Kurtuluş Cephesi); Yurtseverler Birliği-Kolombiya; Halk Demokrasisi-İtalya; Komünistler Birliği-İtalya; PCPE (İspanya Halkları Komünist Partisi); PADS (Cezayir Demokrasi ve Sosyalizm Partisi); IRSP (İrlanda Cumhuriyetçi Sosyalist Partisi); ANA (Ulusal Anti-Kapitalist Meclisi)-İtalya; INSoF (Uluslararası Nepal Dayanışma Forumu); KKE (Yunanistan

Komünist Partisi);Devrimci Marksist Arap Hareketi-Lübnan; PCE(r) (İspanya Komünist Partisi-Yeniden İnşa); PDP (Demokratik Halk Partisi)-Endonezya; CPI (ML) (Hindistan Komünist Partisi-ML); CMKP (Pakistan Komünist İşçi Köylü Partisi); NDF (Ulusal Demokratik Cephe)-Filipinler; Codigo-Belçika; LAI Congo (Anti-Emperyalist Kurtuluş Kongo); Komünistler ve Mücadele Dergisi-Fransa; INPS (Filipinler Araştırmaları için Uluslararası Çalışma Ağı); Belçika Burkinabes Komitesi; LAI (Anti-Emperyalist Kurtuluş)-Belçika; Hei Pasoep-Belçika; NCPN (Hollanda Yeni Komünist Partisi); Anti-emperyalist Devrimci Forumu-Nepal; RCWP (Rusya Komünist işçiler Partisi); KPML(r) (Marksist Leninist Komünist Parti-Devrimci)-İsveç; CMC-Fransa; MR8 (8 Aralık Devrimci Hareketi)-Brezilya; Workers Russia (İşçilerin Rusyası Gazetesi); Halk Mücadelesi Hareketi-Meksika; MDDHL (İnsan Hak ve Özgürlüklerini Koruma Hareketi)-Kamerun; ROADH (İnsan Hakları Örgüt ve Dernekleri Platformu)-Kamerun; LALKAR-İngiltere; Ray O.Light Group-ABD; CCR/PCR (Devrimci Komünist Parti inşası için Komünist inisiyatif)-Fransa

ANADOLU'DA 1 MAYIS

Geçen haftaki sayımıza yetişmeyen Anadoludaki 1 Mayıs haberlerinden Çanakkale ve Eskişehir'deki gösterileri aktarıyoruz...

ÇANAKKALE'de Salı pazarı'ndan yapılan yürüyüşün ardından Cumhuriyet Meydanı'nda miting yapıldı. "*Filistin işgaline YÖK Yasa tasarısına karşı birlik mücadele dayanışma*" pankartı açan Devrimci Demokrat Öğrenciler,

Atılım okurları, TÖDEF, Yeni Demokrat Gençlik, Koordinasyon Gençliği, Uzun Yürüyüş okurlarından oluşuyordu. Polisin özellikle gençliği engelleme çabaları devrimci demokrat öğrencilerin kararlılığı ile boşa çıkarılırken "*F Tipi cezaevleri Kapatılsın*", "*Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur*", "*Katil Şaron Filistin'den Defol*", "*Halkız Haklıyız Kazanacağız*" sloganları atıldı. Mitinge 1500 kişi katıldı.

ESKİŞEHİR'de 3500 kişinin katıldığı miting Kütahya caddesinden yürüyüşle başladı. Siyasi parti ve derneklerin katıldığı yürüyüşe Cephe güçleri de "**HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ**" pankartıyla katıldı. Cephe Güçleri yürüyüş boyunca "**KATİL ŞARON FİLİSTİN'DEN DEFOL**", "**KAHRAMANLAR ÖLMEZ HALK YENİLMEZ**", "**KURTULUŞ KAVGADA ZAFER CEPHEDE**" sloganları attı.

“TECRİT SADECE MİMARİ DEĞİL”

Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından **Behiç Aşçı** ile direniş ve tutsakların durumu üzerine görüştük.

Ölüm orucunda kaç kişi var ve bunların ne kadarı hastanede ne kadarı hapis-hanelerde?

Kesin sayıyı F tipleri ve hastanelerdeki tecritten dolayı tam belirlemek zor. Ancak avukatlığını yaptığım DHKP-C davasından devam edenlerin sayısı 31'dir. Ölüm orucunu bırakıp tekrar başlayanlar da 6-7 civarında vardır. Toplam sayı ise 70'e yakındır. Hapishanede ya da hastanede olanlara bir oran vermek zor. Halen İzmit, Bayrampaşa Devlet, Şişli Etfal, Edirne Tıp Fakültesi hastanelerinde direnişçiler tutulmaktadır.

HASTANEDE TECRİT VE ZORLA MÜDAHALE

Hastane ve hapishanelerdeki koşullar nasıl?

Hastanede tutulma nedeni **zorla ve yanlış müdahale yapabilmek** içindir.

Hastanelere kaldırılan direnişçiler hemen tecrit ediliyor. Erkek ya da kadın olmalarına bakılmaksızın başlarına asker dikiliyor. Hastanelerde her şey idare ve asker tarafından **pazarlık** konusu haline getiriliyor. **Su** alımı, **zincirin çözülmesi** v.s. hemen tümü direnişin bırakılması koşuluna bağlanıyor. **Doktor, hemşire ve sağlık görevlileri** direnişin bırakılması için baskı ve işkence yapan birer görevliye dönüyor. Özellikle doktorlar her türlü işkenceyi uygulayabiliyor. Bazen müdahale etmek için damarını bulamadıkları direnişçinin bileğini kesiyorlar, bazen direnişçinin elleri ve ayaklarının üzerine oturarak zorla serum takmaya çalışıyorlar...

Hastanelerde direnişçilere bakmakla görevli doktorların tümü direnişçileri açıkça tehdit ediyor; **"direnişi siz bırakın, bırakmazsanız ve biz müdahale edersek sakat kalırsınız, hafızanızı yitirirsiniz"**. Direnişçilerin tutuldukları yerler her türlü hastalığa açık, rutubetli, sağlıksız yerler. Ya

lağım altı, ya bodrum gibi yerlerde tutuluyorlar. Buradaki görevli doktor ve personel de özel seçiliyor ve bunların dışındaki personelin buralara girmesi yasak. **Bu doktorlar** Sağlık Bakanlığı'na bağlı doktorlar. **Emirleri de bakandan alıyorlar**. Ankara'da bir doktor **"... müdahale etmek zorunda olduklarını, eğer bir ölüm olursa hesabını veremeyeceklerini..."** söylüyor.

Ve bu süreçte Tabip Odaları maalesef bu politikanın karşısında olamadılar. Zorla ve yanlış müdahalenin önlenmesi için hiçbir girişimde bulunmadılar. Aksine yapılan müdahaleleri **"yaşam kurtarma"** adına savundular.

Hapishanelerdeki yaşam koşulları ise **hiç değişmedi**. Mutlak tecrit var. Bu tecrit içinde kalan insan sayısından, avukat-aile görüşündeki sorunlar gibi bir çok konuda uygulanmaktadır.

F tiplerinde bir kişi en fazla iki kişiyi daha görebilir. Aile ya da avukat görüşüne götürülürken tüm koridorlar boşaltılır, böylece bir başkasını görmesi engellenir. Aynı dosyadan yargılansa bile bir tek kişi avukat görüşüne çıkabilir. Aynı anda iki kişi görüşemez. Hücreden her çıkışta-girişte ayakkabılarının içine kadar aranır. Aynı şey avukat ya da aile içinde geçerli. İdare sürekli olarak hücrelerde değişiklik yapar, bir gün tek kişilik, bir gün üç kişilik hücreye konabilirsiniz. Her türlü değişiklik tamamen idarenin keyfiliğine bağlıdır.

Günlük yayınlar, dergiler ve kitaplar genellikle verilmez. Bazı gazetelerdeki bazı haberler kesilir öyle verilir, ya da bir kitap hakkında toplatma kararı olmasa bile idare vermeyebilir, gerekçe idarenin "sakınca" görmesidir. Tutukluların yanlarında ne kadar giysi bulundurabilecekleri idare tarafından belirlenmiştir. Yatırılan paralar kendisine verilmez, en fazla haftada 80 milyon lira harcamasına izin verilir. Mektuplaşma tamamen idarenin keyfiyetinde. Hatta bir hapishaneden "görülmüştür" kaydı ile gelen mektubu başka bir hapishaneye göndermek istediğinizde yasaklanır. Tutukluların davalarının dosyaları, daktiloları yoktur, savunmalarını hazırlayamazlar. Avukat görüşüne gelirken yanlarında dosyalarını, notlarını getiremezler.

İdarenin her türlü yaptırımına direnmek disiplin cezası verilmesinin gereğesidir. Örneğin tek kişilik hücrede bulunan tutuklu sayımda ayağa kalkmadığı için disiplin cezası

alır. Ya da Kandıra hapishanesinde Ali İhsan Ay'ın başına geldiği gibi; tek kişilik hücrede sayımda ayağa kalkmadığı için başınız gardiyanlar tarafından duvarlara vurulur ve hafızanızı yitirirsiniz. Savcı da olayı kapatmak için şöyle bir tutanak hazırlar; "... Ali İhsan Ay F tipi hapishaneleri kötülemek ve kamuoyunda küçük düşürmek için **örgüt kararıyla kendi kafasını kendisi duvarlara vurmuştur...**"

Bütün bu örneklerden anlaşılacağı gibi hapishanelerde **temel sorun tecrittir** ve vahşice uygulanmaktadır. Tecrit sadece mimari olarak görmemek gerekir. Tecrit bir politika'dır ve hem mimari tecriti, hem de avukat-aile görüşü, yayın alımı, yiyecek alınmaması, giyecek alınmaması gibi değişik konulardaki uygulamaları kapsamaktadır.

F tipleri dışındaki hapishanelerde bayan tutuklu ve hükümlüler kalmaktadır. Bu hapishaneler de F tipi hapishanelere çevrilmektedir. Aynı politikalar uygulanmaktadır. Kartal, Bakırköy, Manisa, Uşak, Kütahya, Niğde, Malatya hapishanelerinde koşullar hücrelere döndürülmekte, haklar gasp edilmektedir.

PANELLERDE DİRENİŞ KONUSULDU

Eskişehir ve İstanbul Teknik Üniversitesindeki şenliklerde yapılan panellerde ölüm orucu direnişi konuşuldu.

ESKİŞEHİR'de HADEP il binasında "hücre karşıtı insiyatif" tarafından organize edilen ve şehitler için saygı duruşuyla başlayan panele direniş içindeyken sakat bırakılıp DHKP-C ve MLKP davalarından tahliye edilen iki konuşmacı katıldı.

Aralarında Eskişehir TÖDEF'lilerin de bulunduğu paneli izleyen 150 kişi direniş yaşayanlardan dinlerken, halen sü-

Tutsaklar, tutsak temsilcileri gündemi, gelişmeleri izleyebiliyor mu?

Elbetteki ülkemizi ve dünyayı, gelişmeleri dikkatle izliyor ve değerlendiriyorlar. Gündemlerinde ağırlıklı olarak ölüm orucu direnişi olmakla birlikte diğer gelişmeleri, olayları da izliyorlar, tavrı alıyorlar. Örneğin İsrail'in katliamlarını sloganlarla protesto ediyorlar ya da Afganistan'a saldırıya tavrı alıyorlar. Bir kentte aşıktan ölen çocuğu da izliyorlar, 1 Mayıs'ta da, her türlü hak gaspı v.s. gündemlerindedir.

Hukukçuların çözüm noktasında ne gibi çabaları var?

Dört Baro başkanının "Üç kapı, Üç kilit" önerisine dahi tam bir sahiplenmeleri yok. Sanki tecrit kırılmış gibi, sanki baskı ve işkence bitmiş gibi hukukçular eylemin bitmesini düşünmektedirler. Aksine her geçen gün bu sorunlar boyutlanmaktadır. Kendi önerilerinin kabul edilmesi için baskı unsuru olmalılar. Tutsakların talepleri haklı, meşru ve demokratiktir.

ren direnişin özünde emperyalizme ve işbirlikçi oligarşinin halkı sindirmek için uyguladığı politikalara karşı yapıldığı belirtildi.

Devletin 19 Aralık katliamına neden ihtiyaç duyduğu, buna karşı direnişin neden yapıldığı ve neden hala sürdüğü anlatılırken dayatılan teslimiyetin hiçbir zaman halkımız ve devrimciler tarafından kabul edilmeyeceğine vurgu yapıldı.

"Üç kapı Üç Kilit" önerisinin kabul edilmesi istenen panel, "Bize Ölüm Yok" marşının söylenmesiyle sona erdi.

İstanbul Teknik Üniversitesi şenliklerindeki etkinliklerden biri de ölüm orucu direnişi ve F tipleri konulu paneli. 6 Mayıs günü yapılan panele konuşmacı olarak tutsak aileleri, ölüm orucu gazileri, İstanbul Barosu, TAYAD ve İHD katıldı.

Konuşmacılar. F tipi'nin halkın önüne çekilmiş bir duvar olduğunu, bu duvar yıkılmadığı sürece hiçbir hak ve özgürlüğün kazanılamayacağını belirttiler. Ölüm orucu gazileri konuşmalarında "*Direnişin devam edeceğini, F tipiyle amaçlanan politikanın geri püskürtülene kadar direnişin süreceğini, bunun Türkiye halkının geleceği sorunu olduğunu*" vurguladılar.

Direniş gazisi Mehmet Doğan "*hücrelerin IMF için olduğu ve tüm halka yönelik olduğunu ama devrimcileri susturmayı başaramadıklarını*" söyledi. Doğan; "örgüt" demagogilerini de, "*evet örgütüz ve daha çok örgütlenmeye ihtiyacımız var çünkü bu ülkenin bugün içinde bulunduğu durum tamamen örgütsüz olmasındandır.*" diye cevapladı.

Daha sonra söz alan iki kızını direnişte şehit veren Ahmet Kulaksız kızlarının neden ölüm orucu yaptıklarını anlattı. Paneli yaklaşık 180 kişi izledi.

“Görüşte Kimseye El Sallama Dahi Yoktur”

TAYAD'lı Ailelerden **Şahin Güzel** ile görüşlerde yaşadıkları sorunlar ve direniş hakkında görüştük.

Görüşlerde hangi uygulamalarla karşı karşıya kalıyorsunuz?

Ayakkabı çıkarmaya, çorapları çıkarmaya çalışıyorlar. Buna izin vermiyoruz. Sorduğumuz her şeye “o bizim bileceğimiz iş” diyorlar. Üzerimde daha önceden karakoldan aldığım bir kağıt bile sorun oluyor. Bayağı baskı uyguluyorlar.

Bir saat görüş yapabiliyoruz. Eşya olarak 2 pantolon, 2 gömlek bir çift ayakkabı alıyorlar iç çamaşırı almıyorlar. “İçerden parasıyla alsın” diyorlar. Verdiğimiz paraları da çocuklara vermiyorlar. Görüşte başımızda iki gardiyan hiç kimseyle görüştürmemek kaydıyla tek oğlumla görüşebiliyorum. Öbür çocukları gördüğümüz zaman üzerimize hücum edip baskı yapıyorlar. “Neden” dediğim zaman, “bu Adalet Bakanının emridir kesinlikle **hiç kimseye el sallama dahi yoktur.**”

Tahliye edilenlerin ailelerinin direnişe ilgili yaklaşımları konusunda gözlemlerinizi neler? Bencilliklere neler söylüyorsunuz?

Oğluma zorla müdahale yapıldı ve hafızası kayıp, gözleri çok az görüyor buna rağmen 4 Nisan günü hastaneye giderken “Canlı bomba” diye alındı ve tutuklandı. İtirazla 20 Nisan’da bırakıldı. Burada tek benim oğluma değil 10 kişiye daha “canlı bomba” oldukları iddiasında bulunuldu. TAYAD Başkanı Tekin Tangün hiçbir zaman için toplantı yapmamıştır. Ne Özkan ne de Ferhat ne de basında çıkan 10 kişi “canlı bomba” olarak, hiçbir şeyin aslı yoktur. Ben İstanbul Valisini, Hasan Özdemir’i ispata davet ediyorum.

Bütün aileler bir kısmı çocuklarına sahip çıkıyor ama bir kısmı da çocuklarına sahip çıkmıyor. Neden dediğimiz zaman “onlar bizi dinlemediler biz de onun yanına gitmeyiz” diyorlar. Ailelerin bir kısmı evlerinde kimseye göstermiyorlar, çocuklarımızı götürdüğümüz zaman tekrar ölüm orucuna girer diyorlar. Ama hiçbir zaman için böyle bir şey yok.

Bu tavırlar onaylanamaz. Çocuk iyi olunca zaten kendi iradesiyle karar verecek. O zaman çocuğumu tamamen yitirmiş olacağım. Çocuklarını arkadaşlarından soyutlamasınlar. İnsanlardan da soyutlamasınlar. Devamlı olarak arkadaşlarıyla görüşsünler. Bir ana bir baba eğer çocuğunu arkadaşlarından kaçırıyorsa onu **ölüme zorluyor demektir.**

Ben Özkan’ı arkadaşları ile görüştürmesem evde tamamen daralıyor. Aileler çocuklarına bunu yapmasın. Özkanlar yavaş yavaş iyileşiyorlar ama o çocuklara bakıyorum hiçbir iyileşme yok. Daha da kötü oluyorlar. Anne babalarına her zaman için çocuklarını arkadaşlarının yanına insanların yanına götürmelerini tavsiye ediyorum. Doktora da götürse, nereye götürse götürsün o çocuk iyileşemez.

Aileler olarak halen ne tür girişimlerin var?

İmza kampanyası yapıyoruz tecrit için. Kendi mahalleimde insanlardan korktukları için isimlerini yazmayanlar oluyor. Sadece imza atıyorlar, ben de kabul etmiyorum.

Polis aileme ve bana çok baskı yapmakta, bizim her yaptığımız şey açıkta gizleyecek saklayacak bir şeyimiz yok. Bu kadar baskı niye?

“TECRİTE HAYIR” ÇAĞRISINA SEN DE KATIL

Dergimizle ilk kez tanışan bir okurumuz, “bir şeyler yapmaya karar verdim” deyip ilk yaptığı şeyi yazmış mektubunda; “TAYAD’ın imza kampanyasına katıldım.”

Tecrite karşı yükselen ses şimdi daha gür demektir. 8. ölüm orucu ekleplerinin direnişe başladığı bugün bu sesi daha da gürleştirmek mümkün ve gerekli.

Hak ve özgürlükler mücadelesinde, hücredekiler, ellerindeki tek silahı, bedenlerini yatırıyorlar ölüme. Ölüyor, sakat kalıyor, tecritte işkence görüyorlar. Hak ve özgürlüklerden yanayım diyenlere de onların sesini taşımak düşüyor.

TAYAD’ın, **F tiplerindeki tecritin kaldırılması için başlattığı imza kampanyası** bunun sadece bir yolu. Ve zulmün karşısında olduğunu söyleyen herkesin katılabileceği bir kampanya.

İmza kampanyasına destek için TAYAD’ı arayın!

Tel: 534 38 11

Faks: 534 31 51

E-Mail hucreiskencedir@hotmail.com

İnternet adresi: www.tayad.org

Dışarıdaki direnişçiler “Biz sürdürme kararlılığındayız”

MLKP davasından tahliye olduktan sonra dışarıda direnişi sürdüren 4 direnişçiden, ölüm orucunun 350'li günlerinde olan Fikret LÜLE ve 115. gününde olan Deniz BAKIR ile görüştük.

Bulunduğunuz eve yönelik polis baskısı var mı?

Fikret Lüle: Şu an için baskı yok. Devletin Armutlu'dan, Alibeyköy'den çıkarmış olduğu deneyimlerle uzaktan gözlemleme, sonra geliştiği koşullarda müdahale hesapları yaptığını düşünüyoruz.

Ziyaretçiler gelip gidiyor mu?

Deniz Bakır: Evet ziyaretçiler geliyorlar. Yani biraz sürecin genel havasında düşündüğümüzde iyi bir düzeyde diyebiliriz.

Direnin geldiği aşamayı içeri ve dışarı boyutuyla nasıl değerlendiriyorsunuz?

Fikret Lüle: Özel olarak vurgulamak gerekir ki devrimci iradenin görülmesi örgütlenmesi açısından devrimcilerin aldığı pozisyon önemli ve belirleyici. Gelişen aşamada üç kapı üç kilit bizim dışımızdaki kurumlar tarafından ifade edilmiştir. Devrimciler şunu da ortaya koymuştur. Asgari bir çözüm ortaya koyduğu noktada ölüm dışında da alternatiflerin olabileceğini ama bu olmadığı koşullarda, hiçbir biçimde kabul edilmeyecektir.

Biz devrimin iradesini her ne koşullarda olursa olsun sürdürme kararlılığındayız.

Deniz Bakır: ...Devlet bir taraftan irade koyuyor, devrimci tutsaklar bir taraftan; sonuçta bu öz itibarıyla sınıflar mücadelesinin bir tezahürü böyle bakıyoruz. Belkide tarihsel kesitimizde ülkemizde coğrafyamızda bunun en uçtaki ifadelerinden biri ve çok anlamlı bir yer ifade ediyor.

Sürecin anlamı içeriği bağlamında baktığımızda hala temel değerlerini koruyor ve hala gerileme sürecini aşmanın olanakları da tüm yoğunluğuyla devam ediyor. Biz de bu güne sahibiz zaten. Bir buçuk yıllık direnişle bu ispatlandı.

Son olarak söylemek istediğiniz birşey var mı?

Fikret Lüle: Bugün bu direniş şehitlerle, yüzlerce gaziyle sürdürülüyorsa ve onların hücre hücre varetteği bir emek varsa bu mücadele bir biçimde kazanılmıştır.

96'da Hüseyin Demircioğlu yoldaşıyla birlikte ölüm orucunda idim. Açık olarak Sevgi Erdoğan'ın şehit düşmesi beni çok etkilemiştir. Bütün şehitlerimiz mutlaka ektilemiştir ama insanların bu süreci ile ilişkilenemeyenlerin ya-

şamda kendilerini yeniden üretemeyecekleri çok açıktır. O hücre hücre eriyen Sevgi Erdoğan'ı algılayamayan bir devrimcilik olamaz.

Deniz Bakır: Kendisine devrimciyim diyenlerin komünistim, ilericiyim diyenlerin, insan diyenlerin herkesin kendi durduğu yerden birşeyler yapması gerektiğine inanıyorum.

Çünkü düşman açık bir şekilde tüm insanlık güçlerine bütünlüklü bir saldırı yürütüyor. Ve bu bütünlüklü saldırı bütünlüklü bir karşı saldırı ekseninde püskürtülebilir ancak.

Biz bugün dışarıda ölüm orucundayız. Birbuçuk yıllık bir sürece geldik. Bu sürecin başlatıcıları cezaevindeki destan oldu. Bunu Armutlu, Alibeyköy sürdürdü, devlet saldırı. Ancak onların ortaya koydukları direniş geleneği, direniş mevzisi, direniş bayrağı şu an Gazi'de veya İzmir'de veya bu süreci omuzlamak isteyen her insanın yüreğinde sürüyor. Biz bunu tüm coğrafyamızın her köşesine yayabildiğimiz tüm kulaklara bağırabildiğimiz oranda zafer yakındır diyorum.

Teşekkür ederiz...

Perihan Mağden: “Yazar, yazmak zorundadır”

Radikal gazetesi yazarlarından Perihan Mağden hakkında, 1 Ağustos 2001'de, hapishanelerdeki 19-22 Aralık katliamı üzerine yazdığı “Türkün sonu” başlıklı yazıda “*Sami Türk'ü hedef gösterdiği*” iddiasıyla açılan davanın duruşması, 9 Mayıs'ta İstanbul DGM'de yapıldı.

Duruşmada yazısını savundu Perihan Mağden.

Savunmasında “*Yazıda bir insanın dramını yansıtmak var... 20 yaşındaki bir kız operasyonda yanmışsa, yazar bunu yazmak zorundadır...*” diyen Mağden, hapishaneler operasyonunun “mantık, bilim ve siyaset dışı” olduğunu belirtti.

Duruşma savcının mütaalasını hazırlaması için ertelendi.

KIVRIKOĞLU'NUN RESMİ GENELKURMAY'IN BEYİNİ

Sınır Tanımayan Gazeteciler Örgütü'nün basın özgürlüğü düşmanlarından biri nitelemesiyle Genelkurmay Başkanı Hüseyin Kıvrıkoğlu'nun da resmini Paris'in en işlek tren garlarından Saint Lazare'nin girişinde yere sermesine karşı Genelkurmay seferberlik ilan etti.

Basın harekete geçirildi. TV'ler saatlerce "hain gazeteciler örgütü", "Avrupa'nın düşmanlığı" yayınları yaptı.

"Bir dizi eylem planı" hazırladığı belirtilen Genelkurmay, Sınır Tanımayan Gazeteciler hakkında Fransa'da dava açmaya hazırlanıyor ve Fransa'ya "kaldırmazsanız askeri ilişkilerimizi keseriz" dedi. Bu arada askeri ateşeler gitti-geldi, Dışişleri Bakanlığı açıklamalar yaptı. "Terör" demagogilerinin ne kadar ucuz olduğunu kendi elle-

riyle göstererek, Sınır Tanımayan Gazeteciler Örgütü'nü "PKK'yi destekleyen örgütler listesi"ne alarak Avrupa'ya bildirme hazırlıklarına başladı vs.

Örneğin, diyelim ki, böyle bir mahkeme açıldı; Sınır tanımayan gazeteciler mahkemede, "işte Genelkurmay'ın basını nasıl baskı altında tuttuğunun belgeleri" derse (ki medya sayfamızda değindik) Genelkurmay ne diyecek? Türkiye'de yaptığı gibi; "ordu siyasetin dışındadır", "milli ordumuz aleyhinde faaliyet gösteren odaklara gereken yapılacaktır" açıklaması mı yapacak?

Bu "tepkiler" in ne anlama geldiğini herkes biliyor. "Ermeni tasarısı" meselesinde de esip gürlemişti Genelkurmay, peki ne oldu? Fransa ile ilk anlaşmaları ordu'nun OYAK'ı yaptı. Uşakların tepkisi ancak bu kadar olabilir. "Terör listesi zaferi" havasına fazla kapıldı oligarşi. İşin içinde Avrupa'nın, emperyalist tekellerin çıkarı olmasa "büyük devlet" ol-

duğuna inanacak neredeyse!

Bu gerçekler bir yana, Genelkurmay'ın "vay bunu bana nasıl yaparsınız" diye gösterdiği tepki, o resmin oraya boş yere konulmadığını da gösteriyor. Nasıl bir diktatör olduğunu böylece herkese göstermiş oldu Genelkurmay. Nitekim "engelle" diye baskı yaptıkları Fransa, -her ne kadar gerçeği çok yansıtmasa da-

"bizde düşünce özgürlüğü vardır, engellemeyiz" cevabıyla Genelkurmay'a bir ders daha vermiş oldu.

Genelkurmay eleştirilemez, ona hiç kimse bir şey söyleyemez. Türkiye'de eleştiren olursa

tehditle susturur, olmazsa tankları yürütür "balans ayarı yaptık" der. Daha olmadığında cunta yapar. Dolambaçsız, Genelkurmay gerçeğini anlatan devrimcilere ise hiç tahammülü yoktur; katliamla karşılık verir.

Katleden, işkenceler yapan, terör demagogileriyle saldıran işte bu diktatör kafadır.

SEN GAZETECİNİN "MAKADINA SÜNGÜ TAKIP CEPHELERİ GEZDİRİRSEN"...

Genelkurmay'ın, kendi istediği gibi yazmayan gazetecilere, muhaliflere neler yaptığını uzun uzun anlatmayacağız. Sadece 28 Şubat'ın generallerinden **Tümgeneral Erol Özkasnak**'ın bir köşe yazarı için söylediklerini hatırlatacağız; "**Ben onun makadına süngü takip cepheleri gezdiririm.**"

YA GENELKURMAY'IN "KİTABI"

Genelkurmay "Bölücü terör örgütü PKK-Unutulan Gerçekler" adlı bir kitap yayınladı. Kitapta 1984'den bu yana PKK'nin eylemleri anlatılıyormuş.

Ya genelkurmay'ın kitabını yazsak kaç cilt olacak? Bilinen, bilinmeyen yüzbinlerce halka karşı işlenmiş suç nasıl sığacak bu kitaba. Döktükleri halkın kanı ciltlerin arasından derya olup akamaz mı?

Sadece genelkurmay karar-gahlarından planlanan Susurluk'u anlatmak bile yeter. Onbinlerce cinayet, infaz, kaybetme, kaçırma, köy yakma...

"Unutulan gerçekler" öyle mi?

Bunu söyleyen bir kafanın neler yapacağını ve yaptığını artık düşünün. Elbette sen bunu söylersen, bilmem hangi gazeteci örgütü de seni basın özgürlüğü düşmanı ilan eder.

GENELKURMAY KAMPANYASI

Genelkurmay'ın faşist kafa yapısının ortaya çıktığı bu tepki elbette sadece "büyük devlet" havasının bir yansıması değil, Genelkurmay aynı zamanda bu kampanyayı kendi iktidarı için de kullanmak istiyor.

Birincisi; Özellikle Susurluk, tank ihalesi, partilerle it dalaşları vb. nedeniyle yıpranan Genelkurmay, bu olay nezdinde kendine yönelik bir sahiplenme yaratmaya çalışıyor. Bir biçimiyle yıpranan "dokunulmazlık" zırhını güçlendirmeye çalışıyor.

İkincisi; Karen Fogg, idam tartışmalarında olduğu gibi AB tartışmasına dönüştürmek, böylece iktidardaki gücünü korumak istiyor. Genelkurmay'ın partisi olduğu ve her söylediğinin aynı zamanda Genelkurmay'ın düşüncesi olduğu tartışmasız olan MHP'ye yaptırılan açıklama bunun sonucudur. MHP; "Avrupa'nın Türkiye'ye yaklaşımının bir yansımasıdır" diyor.

Bir örgütün Avrupa için sıradan bir protesto biçiminin Avrupa'nın yaklaşımı meselesi ile çok ilgisi olup olmaması bir yana, Genelkurmay buna dönüştürmek istiyor.

Üçüncüsü; Faşizmi, baskı yasalarını, yasakları gizlemek istiyor Genelkurmay. Hele bunun Başbakan dururken Genelkurmay başkanının resminin konularak anlatılması ise deyim yerindeyse tam da onikiden vurmak.

Genelkurmay boş yere "ordu siyasetin dışındadır" desin, dünya alem Türkiye'yi gerçekten yönetenin kim olduğunu biliyor. Gerçek iktidarın Genelkurmay olduğundan kimsenin kuşkusu yok. Baskıların, yasakların, katliamların, işkencelerin sorumlusunun Genelkurmay olduğu gerçeğini gizlenmek isteniyor.

Belirtelim, orada resmi olanların tümü devlet başkanırken, sadece Türkiye ve İsrail'den Genelkurmay Başkanlarının resimleri var. Orada bile "stratejik ittifak" ayrı düşmemiş demek ki.

GENELKURMAY'IN "DEMOKRATLIĞI"

Kıvrıkoğlu'nun nasıl da demokrat olduğunu, diktatör olmadığını, böyle bir şeyi haketmediğini anlatıyor kimileri. Külliye yalan olması bir yana, bu konudaki tepkiler bile Genelkurmay'ın ve Genelkurmaycılarının "demokratlıklarının" ne kadar sahte olduğunu gösteriyor.

Orada başka ülkelerin liderlerinin resimleri de var, ama tepki gösterenlerden kimse, "onları da koymayın" demiyor.

Niye, onlar devlet başkanı değil mi? Ya da Kıvrıkoğlu ile birlikte tek general olan İsrail Genelkurmay Başkanı asker değil mi?

Genelkurmay boş yere çırpınmasın; dünya alem Türkiye'yi kimin yönettiğini ve katliamlardan, baskı ve yasaklardan kimin sorumlu olduğunu biliyor.

EMEKLİLERİ DAHA AÇIK SÖZLÜ

Susurlukçu generallerden emekli Orgeneral Necati Özgen PKK'nın politikalarını değerlendirdiği "Ulusal Strateji" isimli dergideki yazısında "anadil, köye dönüş, O-Hal'in kaldırılması..." taleplerinin PKK'nın talepleri olduğunu belirterek **Kürt halkının kültürel haklarının verilmemesi** gerektiğini söyledi.

Bunlar, aynı zamanda Genelkurmay ve MGK'nın uyguladığı politikadır. Necati Özgen bu politikayı daha açık ve düz ifade etmiş.

Susurlukçu Korkut Eken'e de böyle sahip çıkmıştı emekli generaller. Görevdeyken açıkça yapamadıklarını, emekli olduklarında yapıyorlar. Elbette bunların hiçbirisi de genelkurmayın bilgisi dışında olmuyor.

Genelkurmayın, emekli generalleri yıllardır holding, banka yönetimlerine yerleştirdiği, böylece katliamları karşılığında ödüllendirdiği biliniyordu. Şimdi böyle daha aktif değerlendiriyor emekli generalleri.

Emekli Orgeneral Necati Özgen aynı zamanda "terör" demagogilerinin ne olduğunu da anlatmış oluyor bu yazısında; anadilini istemek, zorla göçettirildiğin köyüne, toprağına dönmeyi talep etmek, adları tecavüz, uyuşturucu ve cinayetle özdeşleşen köy koruculuğunun kaldırılmasını istemek... işte generallerin on yıllardır "terör terör" dedikleri bunlardır.

DHKC Sözcüsü: “Faşizme karşı mücadelemiz kimsenin iznine, icazetine bağlı değildir”

Türkiye oligarşisi, DHKP-C ve PKK'nın, Avrupa Birliği(AB)'nin “Terör listesi”ne alınması için aylardır yoğun bir kampanya yürüttü. Devlet yetkilileri, düzen partileri, aylardır AB'den kimle muhatap olduysalar, konu-gündem ne olursa olsun, bunu birinci sıraya koydular. AB'nin “liste”yi kesinleştirmesinden bir kaç gün önce, kampanya tırmandırıldı, Brüksel'de asılan bayrak, gazetelerin manşetlerine yerleşti. Ardından AB'nin “terör listesi” açıklandı; görüldü ki, AB, Türkiye faşizminin isteğini yerine getirmişti. “*Bayrak indi sıra Fehriye'de*” manşetleriyle zafer çığlıkları attı oligarşinin sözcüleri.

Bu gelişmelerle ilgili DHKC Sözcüsü Musa Aşoğlu ile Brüksel DHKC Enformasyon Bürosu'nda görüştük.

- Avrupa Birliği'nin hazırladığı son “terör örgütleri listesi”ne ülkemizden DHKP-C ve PKK da eklendi. Bu listenin amacı nedir? Liste hangi koşullarda ortaya çıktı?

- Bizim tarihimiz, yasaklarla, “anarşi-terör” demagogisiyle bizi yoketmeye yönelik katliamlarla doludur. Yasaklar olduğu için, sömürü ve zulüm olduğu için varız biz. Kim “terörist” ilan ediyor bizi? Emperyalizm ve işbirlikçisi oligarşi. Onların sömürü ve zulüm düzenine karşı mücadele için varız zaten biz. En başta şunu söyleyelim; Türkiye oligarşisinin bugüne kadar Avrupa'daki varlığını konusunda yaymaya çalıştığı hava tümüyle yalanlardan ibaretti; AB'nin “terör listesi” üzerine attığı “zafer” çığlıkları da bu yanıltıcı tablo üzerine oturuyor.

Oligarşinin iddia ettiği gibi bir “özgürlüğümüz” yoktur Avrupa'da. Parti-Cephemiz, Almanya'da ve İngiltere'de zaten “yasak”lanmıştı daha önce. Fransa'da fiili olarak böyle bir durum vardı. Şu an tüm AB'yi bağlayan bir “liste”ye alınmış olmamızın da, pratik açıdan fazla değiştireceği bir şey yoktur. AB “terör listesi”nin fiili, pratik anlamından çok, siyasi yanı önemlidir.

Başta şu düzeltmeyi de yapalım; liste AB'nin değil, ABD'nin listesidir. AB de bunu onaylamıştır. ABD'yle, AB'yi ülkemizdeki faşist yönetimi desteklemekte ortaklaştıran ise tekellerin çıkarlarıdır. Bu karar, Türkiye oligarşisi, Genelkurmayı ve ABD-Avrupa emperyalizmi arasındaki pazarlıkların sonucudur.

Avrupa emperyalizminin F tipleri, 19-22 Aralık katliamı konusunda Türkiye oligarşisine desteğini herkes biliyor. Çünkü ülkemizde devrimci mücadelenin, halkın muhalefetine yokedilmesi, ABD kadar Avrupa emperyalizminin de isteğiydi. Ülkemize Ortadoğu'da, Kafkaslar'da, Balkanlar'da taşeronluk rolü yükleyen politika, Avrupa'nın da politikasıdır. Aynı Avrupa IMF'nin soygun paketlerinin de arkasıdır. Bunların sürdürülebilmesi ise, başta devrimciler olmak üzere, tüm muhalif güçlerin sindirilmesinden geçer. AB, bizi ve PKK'yı

terör listesine almakla tekellerin istek ve çıkarlarına göre davranmıştır.

- Peki Avrupa'nın ünlü “demokrasisi” ne oldu?

- Avrupa Birliği'nde “*DHKP-C'yi listeye alacak mıyız almayacak mıyız?*” diye yürütülen tartışma, esasında ABD'ye tamamen teslim olacak mıyız, olmayacak mıyız tartışmasıydı. Hazırladıkları listeyle görülen odur ki, teslim olma kararı verdiler. Kendi tercihleridir; ama bu kararın ardından kendi kimliği, kişiliği olan bir Avrupa kalmayacaktır geriye. O çok övündükleri “değerlerini” bir çırpıda kendileri çiğneyip geçmiştir.

Bize “terör örgütü” diyor; peki “terör” dedikleri faaliyetlerimiz neler? Ülkemizdeki katliamları, işkenceleeri, emperyalizmin dünya çapındaki saldırganlıklarını teşhir ediyoruz, açıkça eleştiriyoruz, bunlara karşı tüm dünya halklarını mücadeleye çağırıyoruz... İşte “terör” dedikleri bu.

Bu kararla, herhalde direnişin başından bu yana “Brüksel”i ve “e-mail”leri diline dolayan Sami Türk'ü memnun etmişlerdir. Avrupa Birliği'nin kararının anlamı, işte burada en açık haline kavuşuyor: AB, bu kararıyla Sami Türk'lerin, katliamcılarının yanında saf tutmuştur. Bu büyük ölçüde böyleydi zaten. “Terör Listesi” kararıyla bunu resmileştirdiler, kalıcı bir politika haline getirmiş oldular. Demokrasiye, haklar ve özgürlükler meselesine bakışta, Sami Türk'ten farklarının olmadığını gösterdiler. Avrupa da düşünce özgürlüğünü, terör olarak gördü.

AB, bu kararıyla, faşizmin suç ortağı olduğunu belgelenmiştir. PKK'nın listeye dahil edilmesi de AB'nin ikiyüzlülüğünün, ilkesizliğinin, faşizmle suç ortaklığının bir başka belgesidir. Deniliyor ki; siz de silahlı mücadele veriyorsunuz. Evet veriyoruz. Ama mesele bundan ibaret değil. İşte PKK silahlı mücadele vermiyor. Vermeyeceğini defalarca açıkladı. Demek ki sorun silah da değil. Sorun Avrupa tekellerinin çıkarları. Sorun, ABD'nin tüm muhalifleri yoketme politikasının uygu-

lanması. AB de bu politikanın izleyicisi, uygulayıcısıdır.

Bu nedenle gerçekte bu sorun bizden daha çok Avrupa halklarının sorunudur. Başlarındaki iktidarın nite-

liğini görmeleri açısından önemlidir. Çünkü bu yaklaşım, bizimle sınırlı kalmaz. Avrupa'daki haklar ve özgürlükler mücadelesi de aynı politikalara, tanımlamalara maruz kalacaktır.

Bu noktada tabii şu çelişki ortaya çıkıyor. Bir yandan Le Pen'lere, ırkçılığa, faşistlere karşı olduklarını söylüyorlar, diğer yandan devrimci, yurtsever örgütlere yasaklar koyuyorlar, haklar ve özgürlükler mücadelesini "terör" olarak adlandırıyorlar. Böyle bir ortamda Le Pen'ler gelişmeyecek de kim gelişecek? Ülkemizde faşist MHP'nin, islamcılarının gelişimine bakın; işbaşındaki iktidarlar, sola vurdukça, halkın mücadelesini terör olarak değerlendirip ezip sindirdikçe, bunların önü açılmıştır. Avrupa'da da farklı olmayacaktır. Devrimcileri yasaklayanlar faşistleri, halkların kardeşliğini yasaklayanlar yabancı düşmanlığını, özgürlüğün, adaletin savunulmasını yasaklayanlar, faşizmi geliştirmiş olurlar.

AIHM'de belgelenen, kanıtlanan, işkence, insanlık dışı suçlar, bize değil, Avrupa'nın isteğini yerine getirdikleri devlete aittir. Bu çelişkiyi açıklayamayacaktır Avrupa.

- E-mail'ler gerçeği söylüyorsa, onlar da "terörist" tabii! Bush'un, Sami Türk'lerin ve son olarak AB'nin ölüşünün bu olduğu anlaşılıyor. Peki, e-mail'lerden bayrak meselesine geçelim. Nedir bu bayrak asma ve indirme olayı?

- Belçika'nın Ankara Büyükelçisi, 4 Mayıs'ta TV-8'de yaptığı açıklamada "bayrağı indirdik" demişti. Yalandı. Ne asarken onlardan izin aldık, ne indirirken on-

ların bilgisi oldu. Türkiye oligarşisinin demagogilerine fırsat vermemek için bayrağı kendi inisiyatifimizle indirdik. Bu konuda bir açıklama da yaptık. Büyükelçi, 3

Mayıs'ta Türkiye Dışişleri Bakanlığı'na çağrılıp tehdit ediliyor, o da ardisıra bu yalan açıklamaları yaparak oligarşie kendilerini kanıtlamaya çalışıyor.

Bu konuda asıl olarak şuna dikkat çekmek istiyoruz. Evet bizim burada gerek kendi halkımıza yönelik, gerekse de çeşitli kurumlara yönelik çalışmaları var. Ama Türkiye oligarşisinin havası şu; biz Türkiye'de bitirdik, oralar da bayrak asıyorlar, alenen faaliyet gösteriyorlar. Koca bir çarpıtma. Çarpıtma olduğu 1 Mayıs'ta görüldü. 1

Mayıs alanlarında kızıl bayraklarımız dalgalanıyor. Onbinler dalgalandırıyor. Yurtdışı bizim için hep tali bir yer olmuştur, yine öyledir. Mücadelemizin merkezi, kalbi ülkedir. Nabzımız orada atar. "Bitirdik yokettik" demagogileri hareketimizin tarihi kadar eskidir. Kızıldere'den 12 Temmuzlardan, 17 Nisanlardan sonra hep dinlemişiz bunları. 19 Aralık'tan sonra yeniden bu demagojiye ağırlık verdiler, "Avrupa'da ellerini kollarını sallayarak dolaşıyorlar" propagandası da buna paralel gelişti. Evet doğrudur, ellerimizi kollarımızı sallayarak dolaşıyor, kavgayı örgütleyiyoruz, ve bunu ülkemizde yapıyoruz, başka yerde değil. Ölümümüzün pahasına dalgalandırıyoruz bayraklarımızı. Armutlu'da, F tiplerinde yoldaşlarımızın, taraftarlarımızın alınlarında taşıdıkları kızıl bantlar, bayrağımızdır.

- Şu anda ülkemizden sadece DHKP-C ve PKK var. Bunun dışında diğer ülkelerden onlarca örgüt var. Ve "listelerin" sonu gelmeyecek, tüm devrimciler, demokrat güçler bu listelerde yer alacak gibi görünüyor. "Terör Listesi"ne karşı, bu çerçevede, dünya çapında ortak bir tepki var mı, bu doğrultuda girişimler var mı?

- Terör demagojisine karşı tüm devrimci, demokrat, muhalif güçler birleşmek durumundadır. Terör demagojisine karşı birleşmek hak ve özgürlükler için birleşmektir. Emperyalizme karşı birleşmektir. Bu dönemi atlatalım düşüncesi içinde olanlar, bu düşünce içinde "kendini koruma" politikası izleyenler, sonuçta kendilerini de koruyamayacaklarını görürler. Böyle bir kafa yapısıyla hiç bir mücadele verilemez.

Böyle bir politika izleyenler de var, daha duyarlı olan kesimler de. Bilindiği gibi, ABD'nin bizi ve dört örgütü daha "hedef örgüt" olarak ilan etmesinin ardından "Biz de ABD'yi eleştiriyoruz" başlıklı bir bildiriye imzaya açmıştık. Bu bildiriye "**Biz de Amerika ve AB'yi Eleştiriyoruz**" şeklinde genişlettik. Şu anda, dünyanın çeşitli ülkelerinden 40'ı aşkın devrimci, ilerici, yurtsever örgüt imzaladı bu bildiriye.

Şurası çok açık; bu liste, ne tek bir halka, ne tek bir örgüte yönelik. Emperyalizmin "liste"leri giderek tüm devrimci, demokrat kesimleri içine alacak. Buna karşı birleşik bir mücadele zorunlu.

Kendilerini "küreselleşme karşıtı" olarak adlandıran kesimler de bu konuyu gündemlerine almak durumundalar. Çünkü ABD'nin, AB'nin bugün bizlere karşı kullandığı bu silah, çok geçmeyecek, onlara, yani Avrupa sınırları içinde mücadele edenlere de dönecektir. Tüm muhaliflerinden kurtulmak isteyen bir politik yaklaşımın, küreselleşme karşıtlarını da eninde sonunda hedef alması kaçınılmazdır. Gerek ABD Başkanı Bush'un gerekse de AB Başkanlığı'nın yaptıkları bazı açıklamalarda "terör" ve "anti-küreselciliği" aynı kategoride değerlendirilmiş olduklarını unutmamalıdır.

Enternasyonalizmin bugünkü özü, emperyalizme, özel olarak da ABD imparatorluğuna karşı çıkmaktır. Tersinden de ifade edebiliriz bunu; emperyalizme, özel olarak da ABD imparatorluğuna karşı çıkanlar, doğal olarak aynı saflarda buluşmuş olacaktır. Bunu daha organize, sistemli hale dönüştürmek ise, önümüzde duran görevlerden biridir.

- Bu gelişmeler sizi nasıl etkileyecek?

- Bir kere artık herkes şunu görmek zorundadır; AB'ye dayanarak politika sürdürülemez. AB'ye dayanarak strateji ve taktik belirleyenler bir daha düşünmek zorundadır. Bu, dün yanlıştı, bugün yanlış olduğu çok daha çıplak hale gelmiştir.

Bizim açımızdan belirleyici bir farklılık olmayacaktır. Biz Avrupa'da demokratik alanda çalışıyoruz. Burada silahlı mücadele yapmıyoruz.

Tabii ki Avrupada'ki halkımıza, bizzat Avrupa halkına ülkemiz gerçeklerini anlatacağız. Avrupa devletlerinin nasıl faşizme ortak olduğunu anlatacağız. Ülkemizde ise, faşizme karşı savaşımız sürecektir. Bu her türlü tartışmanın, iznin, icazetin dışında, kanımızla, canımızla bedelini ödeyerek sürdürdüğümüz bir savaştır.

Bunun bir bedeli olaksa, tabii ki, ülkemizde yoldaşlarımız nasıl bedel ödüyorsa, burada da o bedeli ödemeye hazırız. Emperyalizmin hapisanelerini de tanımıyor değiliz. Mesela, güncel anlamda, F tiplerinde direnen yoldaşlarımızın sesini burada her ne koşulda olursa olsun duyurmaktan vazgeçebilir miyiz? Hayır

vazgeçmeyeceğiz. Hiç bir yasak, hiç bir liste, bunu sağlayamaz. Düşüncelerimizi, ülke ve dünya gerçeklerini anlatmaya devam edeceğiz; Avrupa Birliği'nin bu kararlarla ülkemizdeki faşizmin suç ortağı olduğunu, işkencilere, katliamlara destek verdiğini, burjuva medyanın çok sevdiği deyimle "Avrupa'nın göbeğinde" yine haykırmaya devam edeceğiz. Bu meşru hakkımızdır ve bu hakkımızı dünyanın neresinde olursa olsun kullanacağız. Burada demokratik mücadele zeminlerini de terk etmeyeceğiz.

Bir gazete, sanırım Radikal'di, AB'nin terör listesi üzerine "**27 ülkede nefes alamayacaklar**" diye yazmıştı. Yanılıyorlar. Biz Avrupa'da değil, ülkemizin gecekondularında, dağlarında, fabrikalarında, kampüslerinde, hapisanelerinde nefes alıyoruz. Nefes alışımda ne ülkemizde, ne ülke dışında kimsenin icazetine bağlı değil. Birilerinin icazetini almak, birilerine sığınmak zorunda kalmaktansa, nefessiz kalıp ölmeyi tercih ederiz. Tarihimizin hiç bir döneminde hiç bir güce sırtımızı yaslamadık. Öldük, yasaklandık, kendi kararlılığımızla, gücümüzle var olmayı tercih ettik. Bugün ülkemizin dört bir yanında, Avrupa'da halkımızın bulunduğu her yerde varsak, nefes alıp veriyorsak, kavgamızın bayrağını dalgalandırıyoruz, bunun sonucudur. Bayrağımız hep dalgalanmaya devam edecektir.

- Cephe Büroları neler yapıyor, işlevleri nedir?

- Halkımıza, Avrupa halkına, ilgili her kesime, ülkemizdeki faşizmi, hak ve özgürlük gasplarını anlatıyoruz. Amerikancı dünya düzenini teşhir ediyoruz. Bu doğrultuda toplantılar, açıklamalar yapıyoruz. Herkesin görüp izleyebildiği bir faaliyet bu. Aleni.

- Sami Türk, hep bu büroyu suçladı "ölüm orucu oradan yönlendiriliyor" diye.

- Cevaplamamıza bile gerek olmayan bir yalan. Bunun böyle olmadığını en iyi bilen de Sami Türk olduğundan kuşkuymuz yok. Ama direnişi kıramamanın acizliğini, direnişin hücrelerde bile nasıl olup da örgütlü ve iradî bir tarzda sürdürdüğünü açıklayamamanın acizliğini örtmeye çalıştı bu yalanla. Ölüm orucunu sürdüren, Cephe'nin iradesi ve hücrelerdeki iradedir. Burada ki enformasyon bürosunun, direnişi kırmak için uygulanan zulmü teşhir etmek ve bu yenilmez iradeyi dünya halklarına anlatmanın dışında bir işlevi yok. Ama bu işlevimiz bile, onları rahatsız etmeye yetiyor tabii.

Alanların Sesi:

Bütün Ülkenin F Tipi Yapılmasına İzin Vermeyeceğiz

Halk vardı alanlarda... Tüm milliyetlerden, tüm inançlardan, yaşlısı genciyle halk vardı. IMF'ye, ABD'ye, AB'ye, Şaron'a, oligarşinin iktidarına öfke vardı alanlarda. Mücadele, direniş, devrim sloganları vardı.

*Kısacası, oligarşinin **yok etmek** ve **yok saymak** istedikleri alanlardaydı.*

Direnme savaşı alanlardaydı.

Cephe güçlerinin kortejindeki kitesellik, coşku ve kararlılık, gücünü direnme savaşıdan alıyordu... Reformizmin saflarındaki boşlukların kaynağı, direnme savaşına sırtlarını dönmüş olmalarının sonuçlarıydı.

Akıtılan onca kan, estirilen onca terör, getirilen onca yasak, çıkarılan onca baskı yasası, 1 Mayıs'ta alanların dolmasını engelleyemedi. 1 Mayıs alanlarında gördüğümüz Türkiye ve dünya gerçeğinden bir parçadır: Aç, işsiz bırakılan, zulmedilen halkların, kendilerini aç, işsiz bırakan, zulmeden dünya düzenine karşı sessiz kalmayacaklarının kimsenin reddedemeyeceği kanıtıdır.

Yoksullar, işsizler vardı alanlarda, yoksulluğun, açlığın, işsizliğin eşliğinde, her an o eşikten yuvarlanabilecek halk kesimleri vardı. Örgütsüzlüğü nedeniyle güçsüz ve sesini duyuramayan, sendikası aracılığıyla sesi kesilen işçiler, memurlar vardı alanlarda. Yoksul gecekondü semtlerinden gelmişlerdi. Halk olarak hakları için, Kürt olarak dili, kimliği için, alevi olarak, sünni olarak inançları için alanlardaydılar. Tutsak yakınları olarak büyük direnişin zaferi için alanlardaydılar. Gençler olarak gelecekleri için alanlardaydılar.

IMF'ye, ABD'ye, Şaron'a, oligarşinin iktidarına öfke vardı alanlarda. Diyalog, uzlaşma, barış değil, mücadele, direniş, devrim sloganları vardı.

Kısacası, oligarşinin **yok etmek** ve **yok saymak** istedikleri alanlardaydı.

1 Mayıs alanları, bütün ülkenin

F tipine dönüştürülemeyeceğinin ifadesidir

Hatırlayın 19 Aralık'tan bu yana yaşananları; Armutlu'yu, Akkiseleri hatırlayın... Peşpeşe çıkarılan 159, 312. Maddeleri hatırlayın... Tutsak yakınlarına, esnaflara, memurlara meydanlarda yapılan saldırıları hatırlayın... Tüm bunlar tek bir amaç içindi; artık kimse alanlara çıkmaya, hak ve özgürlükleri için yürümeye cüret edememeli, kimse örgütlenmemeli, kimse düzene karşı çıkamamalıydı.

IMF'nin talimatlarını uygulayabilmek, emperyalizmin bölgedeki taşeronluğunu üstlenmek için bütün ülkeyi F tipine çevirme politikasının adımlarınıydı bunlar.

Bu planın birer parçası olan ilk saldırılar devrimcilere yönelmiş, ama hemen kısa süre içinde, saldırının devrimcilerle sınırlı kalmayıp tüm muhalif kesimleri hedeflediği görülmüştü. Çeşitli "örgütlü" güçlerin bu gerçeği ne kadar gördüğü tartışılırdı; çünkü bir çoğu "sıra kendilerine gelmedikçe" çoğu kez seyirci durumda kaldılar. Oligarşi saldırmaya, hemen her kesime vuruşlara devam etti.

1 Mayıs alanlarındaki tablo, tüm bu politikaların boşa çıkarılmasıdır. Tüm örgütsüzlüğüne rağmen, kitlelerin, Türkiye'nin F tiplerine hapsedilemeyeceğinin gösterilmesidir.

1 Mayıs alanlarındaki coşkunun,

katılımın arkasında,

büyük direniş ve ödenen bedeller vardır

Bu tablonun arkasında her gün biraz daha büyüyen yoksullaşma vardır. Bu tablonun arkasında

milyonları içine alan işsizlik vardır. Her alana, her kesime yönelen baskı ve terör vardır. Ama bütün bunların yanısıra, bu tablonun arkasında, infazlara, katliamlara, F tiplerine rağmen oligarşinin kırma-yı hiç bir zaman başaramadığı devrimci direniş vardır.

Oligarşinin saldırıları karşısındaki tüm tereddütlü, kararsız tavırların, açıkçası oligarşinin icazetine sığınıp devrimcilerden, direnişten uzak duranların, sokağa çıkmayın, açlık grevlerine katılmayın diyenlerin, mücadeleyle kazanmak yerine Avrupa'dan demokrasi beklemenin teorisini yapanların, oligarşinin karşısına dikilmek yerine direnenlerin karşısına geçip kah ölüm oruçlarını, kah direnişin sürdürülmesini, kah feda eylemlerini eleştirip "sağduyulu" olmayı, "akıllı" olmayı önerenlerin yanısıra, saldırılar karşısında hiç yıkılmayan bir barikat vardı. Oligarşi bu barikadı aşamadı. 1,5 yıldır, 19 Aralık'tan bu yana başvurduğu tüm teröre rağmen aşamadı.

! Mayıs tablosunun arkasında, halka direnme azmi, gücü, morali veren, kitlelerin korkunun eşğini aşmasını sağlayan, onlara her şeye ve herkese rağmen direnmenin mümkün olduğunu gösteren işte bu güçlü devrimci irade vardır.

Bu sadece ve sadece 1 Mayıs eylemleri özelinde bile böyledir. Eğer devrimci kararlılık ve ısrar olmasaydı, düzen sendikaları ve reformistler, 1 Mayıs'ları şimdiye çoktan salonlara hapsedmiş olurlardı. Oligarşi ve düzen sendikacıları, bu niyetten hiç bir zaman vazgeçmediler, ama kararlılık, onları alanlarda yapmak zorunda bıraktı. Hiç değilse alanlarda denetimi tümüyle ellerinde tutmayı amaçladılar, devrimcileri alanlardan uzak tutmak için polisle işbirliği halinde manevralar yaptılar. Bu oyunlar da bozuldu.

F tipleri süreci de, oligarşinin, düzen sendikalarının, DKÖ'lerdeki sivil toplumcuların, Avrupalıların kuşatmasıyla, devrimcilerin tasfiye edilmek

istendiği bir süreçtir. Eğer bu süreç başarılı olsaydı, 1 Mayıs 2002'de Türkiye'nin alanlarındaki tablo da farklı olacaktı. Hesapları, planları buydu. 19 Aralık katliamı sonrası attıkları zafer çıkılıklarının anlamı buydu. Ama direniş tüm hesapları bozdu. Alanlar, işte bu anlamda oligarşinin, sivil toplumcuların bozulan hesaplarının ve direniş kararlılığının sonuçlarının göstergesi oldu. Hapishanelerdeki direnme savaşı, 1 Mayıs alanlarındaydı.

Alanlar ve yüzbinler, "terör" demagojilerine cevaptır!

Haklıyız Kazanacağız pankartlarının, diğer devrimci grupların pankartlarının arkasını dolduran kitleler, Kürt milliyetçilerinin kortejini oluşturanlar, terör demagojisine bir tavır alıştır. Terör demagojisinin bir noktadan sonraya işlemediğinin göstergesidir... Oligarşinin "terörist" ilan ettiği siyasi hareketlerin kortejlerinde yürüyor alandaki yaklaşık 70-80 bin kişi. Bu, özü itibarıyla devrimin gücüdür.

1 Mayıs alanlarında yürüyen kortejlerin her birinin durumu işte bu açıdan da başlı başına öğretici yanlar içermektedir.

Oligarşinin 19 Aralık'ta başlattığı saldırıdan bu yana, ölen devrimciler, tutuklanan devrimcilerdi. Onlar katliamların, infazların, operasyonların hedefi oldular. Reformizm ise, genel baskıların dışında, özel olarak oligarşinin hedefi olmadı. "Faaliyetlerini" kesintisiz sürdürdü. Peki bu sürecin alanlardaki yansıması nasıl oldu?

Solda direniş karşıtlığının başını çeken, direnenlere en uzak duran ÖDP-DY reformizminin safları, geçen yıla göre bile oldukça seyrelikti. Diğer legal parti çevreleri de en iyisi mevcut durumunu sürdürüyordu. 19 Aralık'la ve F tipleriyle "devrimcilere vurulan büyük darbe" anlaşılan onların fazla işine yaramamıştı! Bunlardan biri 1 Mayıs öncesinde çok iddialıydı; "artık bir dönem kapanacak, yeni bir dönem açılacak"tı 1 Mayıs'la. Biz kapanan veya açılan bir dönem göremedik. Onca zorlamayla, Türkiye çapında "seferberlikle", oligarşinin icazetiyle topladıkları iddialarından fersah fersah uzaktı. Hayal dünyasında yaşayan, siyaseti fitne fesat, icazetten ibaret sananların başka bir sonuç elde etmesi de mümkün değildi elbette.

Ölen, katledilen bizken, tutuklanan, kurumları basılan bizken, alanlara dolan kızıl bayraklıların saflarındaki coşku ve kararlılıkla, kendi safların-

daki maddi ve manevi boşluklar üzerinde hepsi düşünmek zorundadır. Onların saflarındaki boşluklar, 19 aydır yüze yakın şehit pahasına sürdürülen bir direnişe sırt çevirmelerinin yarattığı boşluktur. Evet, oligarşinin icazetini almak için sırt çevrilmişti direnişe. Ama icazetin saflara dolduracağı kitle her zaman sınırlıdır ve icazetle şişirilen saflar, kof saflardır, düşmanın darbeleri karşısında hiç bir zaman dayanıklı olamazlar. Aslında matematiksel oranlar, siyasi hareketlerin gerçek durumlarını tam olarak da yansıtmaz; çünkü devrimci saflardaki kitleler, o ağır zulüm çarkından geçerek, o zulme, oligarşinin, emperyalizmin terör tehditlerine rağmen oraya gelmişlerdir. Örneğin legal parti çevrelerinin kortejlerine gidenlerin en azından bir kısmında “bu kortejde başım belaya girmez” ruh hali hakimken, devrimci saflarda yürüyenler, oligarşinin baskılarına maruz kalabilme ihtimalini göze alan, göğüsleyen bir cüreti de ortaya koymaktadırlar.

Direnme savaşı, kurtuluş savaşı, alanlardan aldığı güçle sürecek

Yüzbinler açlığa ve zulme karşı tavrı almıştır. Alanlardan yükselen ses, bu düzende yaşamak istemeyenlerin tavrıdır. Alanlarda yükselen devrimci sloganlar, cephe güçlerinin kortejlerinde en güçlü ifadesini bulan coşku ve kararlılık, düzenin karşısına devrimin çıkışıdır.

Cephe güçleri gencinden yaşlısına alanlardadır. Her milliyetten, halkın her kesiminden binler vardır bu güçlerin içinde. Burjuva basınının dahi görmezden gelemediği “**halk gerçeği**” vardır bu kortejde. Bu gerçek, içeride ve dışarıda sürdürülen ölüm orucunda herkesin görebileceği açıklıktaydı zaten. 40-45 yaşındaki tutsaklar, bir-iki evlat sahibi analar, gençlerin ve yaşlıların yanyana yataklarda ölüm yürüyüşünü sürdürmeleri bunun ifadesinden başka bir şey değildi. Alanlar, bu gerçeği daha çarpıcı biçimde yansıtmıştır.

Direnişin olduğu yerde umut asla tükenmez. Yılgınlara, yorgunlara, umutsuzlaşanlara, inançsızlaşanlara bunu hatırlattık hep. Ölümümüz pahasına büyüttük umudu. Büyük bedeller pahasına yükseklerde tuttuk o kızıl bayrakları. Bağımsız, demokratik, sosyalist bir Türkiye isteyenler, devrimi isteyenler, umudu büyütmek için atmalılar artık adımlarını. Umudu görmek için bir gözlerini alanlara, bir gözlerini hücrelere çevirmeliler. Hücrelerdeki direnişi görmeyenler, anlamayanlar, alanlardaki bu kitleselliği de anlayamazlar.

Bu yürüyüş, büyüyerek sürecektir. 1 Mayıs yürüyüşün içindeki bir adımdır sadece. Emperyalizme ve oligarşiye karşı her türlü bedeli ödeyerek direnme kararlılığını gösteremeyenler, bu yürüyüşün sürdürücüsü olamaz. Onlar için 1 Mayıs, 1 Mayıs alanlarında olmuş bitmiş, kalmış bir kalabalıktan ibaret kalacaktır. Direnme savaşını sürdürenlerin yürüyüşü ise, ufkunda devrim olan bir yürüyüştür. Ve oraya kadar durmayacaktır. Oraya kadar bu kitleselliklerle yetinmeyecektir.

İşte burada, bu ülkede, kendi alanlarımızdayız

Ölüm orucu, “*dışarıdan yönetiliyor*”... Örgüt, “*dışarıdan yönetiliyor*”... Uzun süredir yürütülen propaganda bu; “*Dış güçler*”, “*yurtdışından yönetiliyorlar*...”

Sanki ülkemizde devrimci mücadele, örgütlenme bitirilmiş, sadece “*yurtdışında*”, “*Avrupa’nın himayesinde*” faaliyet gösteriliyormuş gibi bir hava estirilirdi. Böylelikle oligarşi, hem 19 Aralık sonrasının “*bitti, yokoldular*” propagandasına güç kazandıracak, hem de asıl kendilerinin “*dış mihraklı, dış destekli*” olduklarını gizleyebilecekti.

İşte burada, bu ülkedeyiz.

Yüzbinler bu ülkenin alanlarında çıktı oligarşinin karşısına.

Yüzbinler bu ülkenin alanlarında “Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz” diye haykırdı.

Onbinler bu ülkenin alanlarında “umudun adını” haykırdı.

Hücrelerden alanlara, alanlardan hücrelere gitti geldi talimatlar. Direniyoruz direnin dedi hücreler alanlara. Alanlar hücrelere direnişiniz direnişimizdir, direnin, direniyoruz dediler. Sami Türk’ün gücü, bu **talimat alışverişini** engellemeye yetmez, yetmeyecektir.

Bu Gücü

ÖRGÜTLÜ, BİRLEŞİK bir güce dönüştürebilecek miyiz?

Kimi, 1977'den, kimi 1996'dan sonraki en kitlesel 1 Mayıs diyor. Dünye kıyaslamamızın ötesinde, bugün, bu koşullarda, zulmün ortasında böyle bir gücün alanlara çıkmış olmasıdır önemli olan. Bu güç, örgütlü, birleşik bir güce dönüştürülebilirse, büyük bir güçtür. **"Dönüştürülebilirse"** diyoruz; çünkü bu güç, ne tümüyle **örgütlüdür**, ne de **birleşik** bir tavır geliştirebilecek durumdadır.

Oligarşinin de, devrimcilerin de bildiği gerçek, alanlardaki yüzbinlerin önemli bir bölümünün örgütsüz olduğu gerçektir. Şu veya bu kortejde yürümüş olmaları, mutlaka örgütlü oldukları anlamına gelmiyor.

Önümüzdeki dönemin gelişimi, bir yerde bunu hangi ölçüde başarıp başaramayacağımıza bağlı olacaktır.

"Birleşik" bir tavır içinde olunamadığıysa, 1 Mayıs öncesinden de, alanlardaki durumdan da bellidir. Alanları dolduran yüzbinler arasında ne bir slogan birliği, ne de ortaklaşa öne çıkarılan talep ve sorunlar vardır. Böyle bir birliktelik, 1 Mayıs özelinde bile yaratılamamıştır. Dolayısıyla, bu anlamda hemen her çevre, daha çok kendi gündemini alanlara taşıyan bir konumdadır. Örneğin, **IMF, F Tipi ve Filistin** gibi üç odak seçip, Türkiye çapında, alanlarda sadece bu üç konuda sloganlara, pankartlara yer verilen bir 1 Mayıs düşünün. İşte o zaman Türkiye'nin 40'dan fazla yerinde alanlara çıkanların sesleri, çok daha ciddi, güçlü bir etki yaratacaktır.

Bu bir hayal değil.

Hayal, Türkiye solunun sorumluluğunu üstlenmesiyle gerçekliğe dönüşebilir.

**Sadece direnmek, sadece saldırıları savuşturmak için değil;
oligarşinin planlarını bozmak için
birleşik bir politika geliştirmeliyiz.**

Solun büyük bir bölümünün ve sendikaların 1 Mayıs

alanlarındaki tablosu ortadadır.

Sendikalar, bu 1 Mayıs'ta, kendiliğinden katılımın nisbi fazlalağı, işçilerin taşıdığı coşku bir yana, etkisizleşmiş, güçsüzleşmiştir. Bu, son 1 Mayıs'ta ortaya çıkmış bir durum da değildir. Son yıllardaki tüm 1 Mayıs'larda çıplak olarak görülen budur.

Bunun sorumlularından biri elbette, sık sık dile getirdiğimiz gibi, örgütlemeyen, sendikaları burjuva siyasetin aracı haline getiren, kendileri için bir sığınma tahtası olarak kullanan düzen sendikacılarıdır. Ama meydanlarda yürüyen onlarca devrimci örgüt, dernek, platform, çevre olarak yine de kendimize sormak durumundayız.

Niye izin veriyoruz buna?

Oligarşinin ve düzen sendikacılarının halkı örgütsüzleştirme programına karşı, solun bir bütün olarak, bir **karşı atağı**, bir **karşı programı** yok.

Tersine, oligarşiye ve işbirlikçilerine karşı ortak bir program, tavır geliştirmek yerine, tek tek sendikalarda, hala birbirinin ayağını kaydırmakla, bir kaç koltuk uğruna, devrimcilerin tasfiyesine seyirci kalmakla meşgul.

Oysa, oligarşi, **bırakın devrimci örgütleri, sıradan sendikaları, sıradan dernekleri bile yoketmek istiyor.** Ne örgütsüzleştirme saldırısına, ne mevcut örgütlülüklerden devrimcilerin tasfiye edilmesi planlarına, ne adım adım bütün ülkenin F tipine çevrilmesine, ne sivil toplumculuğu, Avrupalılığı, burjuva kültürü hakim kılmaya yönelik ideolojik saldırıya **KARŞI** da, solun bir çıkışı, bunlara karşı ortak bir programı yok.

Şu veya bu alanda gerçekleştirilen direnişler, oligarşiye yöneltilen vuruşlar, solun diğer kesimleri tarafından, diğer halk örgütlülükleri tarafından paylaşılmadığında, bir yanılla etkisiz kalıyor.

“Birleşik” bir güç, insiyatiftir, güvendir, çekim merkezidir

Alanlara çıkan yüzbinler büyük bir güçtür. Dahası, alanlara çıkan güç, ülkemizdeki sol, devrimci potansiye- lin, mücadele etmeye hazır ve örgütlenmeye açık po- tansiyelin **tamamı da değildir**.

Oligarşinin ve sendikalarda, DKÖ’lerdeki sivil top- lumculuğun tahribatı sanıldığından daha fazladır. Bu tahribat, bu kitle örgütlerinin tabanlarındaki devrimci kitleyi de örgütsüzleştirmiştir. Öte yandan oligarşinin devrimci örgütlü kesintisiz saldırıları, bu hareketlerin devrimin kitle temeli durumundaki kesimlerin bile tü- müne ulaşamamasını beraberinde getirmektedir. Kısa- cası, alanlara çıkan ve çıkabilecek durumdaki yüzbinleri örgütlü, birleşik bir güç haline dönüştürmek, işte bu noktada solun tüm kesimlerinin üstlenmek zorunda ol- dukları bir görevdir. Bu yüzbinlerin gücünü, örgütlü, birleşik bir güce dönüştürmek, sürecin gelişiminde **insi- yatif** sahibi olmak demektir, bu dönüşümü sağlayabil- mek, alanlara çıkmamış geniş kitleler için bir **güven ve çekim merkezi** yaratabilmek demektir.

Bu noktada, solun tüm kesimleri, “diğerlerinin ör- gütsüzleşmesinden darbeler yemesinden kendisinin güçleneceği” gibi aptalca, ahmakça ve bugüne kadar da zaten hiç bir zaman gerçekleşmemiş yaklaşımları ter- ketmeli; birleşik bir tavrı geliştirmenin, herkesin örgüt-

lenme alanını, imkanlarını geliştireceğini görmelidir. **Grupçuluk, rekabetçilik, benmerkezcilik** duygularının yön verdiği tutumlar, gerçekte sadece **kendi eriyişinin** politikasını yapıyor.

Rekabetçiliğe, grupçuluğa kafa yorulduğu, şu veya bu sol gruba karşı hesaplar yapıldığı kadar, oligarşinin politikalarına KARŞI ortak politikalar oluşturmaya yo- ğunlaşıldığında, farklı sonuçlar çıkacağından kimsenin kuşkusu olmasın.

Son bir kaç yıl içinde ülkemizde işten atılanların sa- यसına ilişkin 1-2 milyon arası rakamlar veriliyordu. Aç- lık sınırında yaşayanların sayısı onmilyonlarla ifade edi- liyordu. Peki “*neredeydi bu insanlar, neredeydi bu in- sanların tepkileri?*”

Bu sorunun birden çok cevabı var belki; burada bu ce- vaplara girmek de gereksiz. Ama 1 Mayıs’ta ortaya çıkan ce- vap şuydu: oligarşi, aç, işsiz bıraktığı milyonları, sonuna ka- dar susturamaz. 1 Mayıs bir vesile olmuştur suskunlara ve sesini duyurabilecek örgütlülüğe sahip olmayanlara. Halkın örgütlü güçleri, yani kasıcası devrimci, sol güçler, geniş halk kitlelerinin sesini duyurabilecekleri, taleplerini ifade edebile- cekleri mücadele ve örgütlenme biçimlerini yaratabildiği öl- çüde, aç, işsiz, yoksul, zulüm altındaki kitleler, orada olacak-lardır. Bu biçim, demokratik cephe adını mı alacak, meclis adını mı alacak, bu ikincil bir sorundur. Sorun buna niyet et- mek, bunu bir “görev” olarak önüne koymaktır.

“Kumaş Parçası” Aptallığı

Brüksel’deki Cephe enformasyon bürosunda asılı bayrak için burjuva basın “*kumaş parçası*” buyurmuşlar.

Bir bayraktan söz ediyor. “Sözde” sıfatını da ağızlarından dü- şürmezler. “Sözde örgüt”, “sözde bayrak”, “sözde bilmem ne...”

Salakça, aptalca, hiçbir bilimselliği olmadığı gibi gerçeğe de aykırı.

O bayrağı beğenm eyebilirsin, örgütü beğenmeyebilirsin, ama sen beğenmedin diye ne bayrak “kumaş parçası” olur, ne örgüt “sözde”!

Ama bu kafa aptallığı o kadar alışmış ve halkı aptallaştır- mak için o kadar pervasız ki, beğenmediği her konuda tezahür ediyor. Bir halkın bin yıldır konuştuğu dili dahi “sözde Kürtçe” diyen kafadır bu.

Ve aynı kafa, emperyalistlerin bayrakları topraklarımızda dalgalanırken, IMF bayrakları Anadolu’nun her karışına dikilir- ken sesini çıkaramıyor.

“Kumaş parçası” diye yoksoymaya çalışıyor aklısıra.

O bayrak, Brüksel’de değil, Çiftehavuzlar’da dalgalanan

bayraktır. Tüm dünya saatlerce süren direnişte, sosyalizme inanç ve kararlılık sloganlarının eşliğinde izlemiştir o bayrağı.

“Kumaş parçası” ha!

O bayrak alanlarda dalgala- nan bayraktır. Arkasında 30 bin insan emperyalizme ve oli- garşiye karşı öfkelerini haykır- mıştır. Burjuva basının dahi “bu nasıl illegal örgüt, ucu görün- müyordu...” diye hayranlığını gizleyemediği halk kitleleri o bayrağın ifade ettiği düşünceleri benimsemiştir.

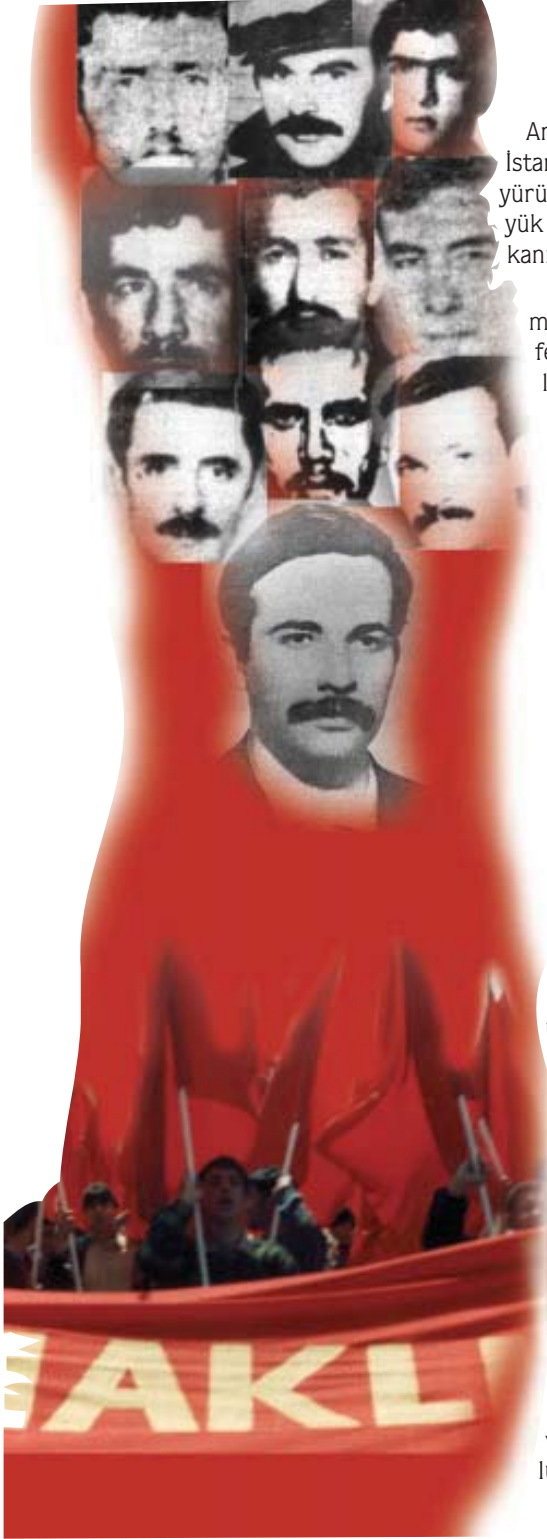
Birak Avrupa’ya, sen bu topraklarda onun dalgalanmasını engelleyebilir misin?

Engelleyemediniz 32 yıldır.

Oktay Ekşi gibi, “*binlerce genci hapishanelere doldurmak- tan başka bir işlevi kalmamış DHKP-C*” demek de o bayrağın Anadolu topraklarında kavga ve direnişle dalgalandığı gerçeği- ni değiştiremiyor. Aptallık halleri öyle azmış ki, peki bu binler- ce gencin hapishanelere dolması için bir şeyler yapıyor olmalı, bir mücadele olmalı sorusunun geleceğini düşünmüyor bile.

Mezarlıktan geçerken ısıklık çalmanın aptallara bile fay- dası yoktur.

Kızılbayrakların

Anadolu toprağının yarattığı ne kadar kızılık varsa, o gün İstanbul Abide-i Hürriyet'de buluşmuştu. 32 yıllık tarihsel bir yürüyüşün kızılığı bu. Binlerce kızılbayrağın her biri için büyük bedeller ödendi. Anadolu'nun en kahraman evlatlarının kanından damla damla yaratıldı o kızildeniz.

Yüzlercesinin resmi o gün kızılbayraklarla yanyana yürüdü meydana. *"Biz buraya dönmeye değil, ölmeye geldik"* manifestosunu Anadolu'nun her karışına yayanlar, alnı kızıl bantlılar, *"bize ölüm yok"* şiarını yaratanlar, *"bayrağımız ülkenin her tarafında dalgalanacak"* sözünü direnişleriyle nakış nakış tarihimize işleyenler, binlerce katilin karşısında *"siz bizim teslim olduğumuzu nerede gördünüz, asıl siz halkın adaletine teslim olun"* diye haykıranlar... tümü kızılbayraklarla birlikte dalgalandı nasırlı ve öfkeli ellerde.

Dalgalanan, dökülen kanlarımızdı.

Dalgalanan, fedakarlığın en görkemli örneklerini yaratanlarımızdı.

İyi bakın kardeşler kızılbayrakların yürüyüşüne. Boş yere böyle büyük bir gururla dalgalanmıyorlar. Boşuna değil kızılbayraklıların adımlarının yeri göğü sarsması. En gür sloganların umuda ve kavgaya dair atılmasının bir anlamı var elbette.

Yürüyen bir tarihtir...

Kızıldere'de ilk damla düştüğünde bereketli Anadolu toprağına, zulüm "doğmadan boğduk" çığlıkları atılmıştı. Sonra önü alınamaz, önünde durulamaz bir nehre dönüştü Kızıldere'nin kanları. Hiç durulmadı, soluklanmadı, yorulmadı; ihanetleri, ateş çemberlerini, engelleri aşarak, usta ellerde yolunu bularak, bentleri yıkarak aktı.

Karanlığın en koyusunun hüküm sürdüğü yıllarda alnı kızıl bantlı direnişçiler yol gösterdi ona. *"Biliyoruz, bir çok filizlerimiz olacak"* diyenlerin kanına karıştı Kızıldere'nin kanları. Bayraklaştılar, elden ele dolaştılar, slogan oldular dillerde, hapishanelerde direnme geleneğinin boy verecek tohumlarını attılar.

12 Temmuz'da "Bize ölüm yok" diyenlerin kanları karıştığında, emperyalizme karşı öfkesi daha da bilendi kızılbayraklıların. Siyasi, ideolojik, pratik olarak emperyalizme karşı direnişin bayraklarıdır ellerinde dalgalandırdıkları; Niyazi'lerin, İbrahim'lerin, Ferit'lerin, Hamdi'lerin, Sadık'ların renk verdiği. Bu gururla böyle görkemli ve vakurdur dalgalanışları. Dünya halkları için adalet, özgürlük isteyen sesleri bundan dolayı hiç susmuyor.

Dünyada kızılbayrakların başları öne eğildiğinde, büyük

Tarihsel Yürüyüşü

ihanete karşı sosyalizm idealinden vaçgeçmemenin bayrağı dalgalandı 17 Nisan'da. Sabo'lar, Sinan'lar... kanlarıyla güç verdiler yürüyüş koluna. Umut ve yenilmezlik oldu damarlardan boşalan. O büyük okyanusa akışın yolunu gösterdiler. Bu yol; direnişle, bedeller ödenerek yürünecekti belli ki.

19 Aralık'da bedellerin en büyüğünü ödeyebilme cüreti böyle kazanıldı, böyle kazıldı tarihin en görkemli yerine ve halkımızın belleğine.

Tutuşan bedenlerin külleriyle harlandı zulme karşı direniş çağrısı. 30 yıldır akan kanımızın kızılığına ateşin kızılığını ekledi Fidanlar, Ahmetler...

Alıp alınlarına taktı hücrelerin direnişçileri kanımızın kızılığını.

Biliyorlardı ki;

Kızıl, isyandır.

Tarih boyunca zulme direnenlerin en önünde kızılbayraklar dalgalanmıştır. Kızıl sancaklar açılmıştır, yoksul Anadolu köylüsünün top-rağa hasretini, padişah zulmüne isyanını anlatmak için.

Biliyorlardı ki;

Kızıl, emektir, alınteridir, kurtuluştur.

Umuttur kızıl, feda ile büyüyen.

Emperyalizme karşı bağımsızlık, faşizme karşı demokrasi, kapitalizme karşı sosyalizm mücadelesinin simgesidir.

Biliyorlardı, aylarca taşıyacakları bantların meydanlarda kızıl-bayraklara dönüşeceğini. Beyinleri sarsmanın, uyuyanları uyan-dırmanın, öfkeyi ayağa kaldırmanın deneyini '96'da yaşayanlar.

Ardına bakmadan, bedenini kemiren açlığa aldırmadan koynunda en değerli hazinesini taşır gibi kızılbandını taşıyan yiğitler biliyordu; bu kez işlerinin daha zor, "yolların daha sarp ve kayalık" olacağını.

Suskunlukların, yılgınlıkların, sinmenin geçici, direnişin yarattığı ve yaratacağı dönüşümlerin kalıcı olacağını biliyorlardı. Omuzlarında kızılbayrakların yürüyüşünün tarihsel sorumluluğunu, alınlarından Kızıldere'den 17 Nisan'lara dökülen kanlarımızın kızılığını taşıdıklarının bilinciyle Newroz, bayram demeden koştular kızılbayrakların arasına. Düştüler birer-ikişer. Sonra bir deryaya dönüştüler eşi benzeri görülmedik bir kararlılık ve inançla.

Şimdi dalgalanan onlardır.

Dalgalanmaya devam edecek, kızılbayrakların yürüyüşü sürdükçe.

Yürüyüş sürecektir kızılbayrakları yaratanlara verilen söz yerine getirilene dek.

Dünyada 1 Mayıs; Emperyalizm ve Halklar Saflaşması

2002 1 Mayıs'ı, gerek kitleselliğiyle, gerekse de talepleriyle, **dünya çapında bir mücadele günü** oldu. Böyle olması doğaldı. 2002 1 Mayıs'ının öncesi, "küreselleşme" adı altında tüm dünyaya dayatılan ekonomik politikaların, "teröre karşı savaş" adı altında yürütülen emperyalist savaşın gerçekte ne anlama geldiğinin Afganistan ve ardından Filistin'de tüm çıplaklığıyla ortaya çıktığı bir süreçti.

Bu 1 Mayıs, 11 Eylül sonrasının ilk 1 Mayıs'ı olmasıyla da önemliydi. 11 Eylül eylemleriyle ABD emperyalizminin ekonomik ve askeri iki merkezi yerle edilirken, aklı başında hemen herkes, tartışılması gerekenin "**neden dünya halklarının öfkesinin ABD'ye yöneldiği**" sorusu olduğunu söyledi.

Ama ABD'nin ve genel olarak emperyalizmin bunu tartışmaya niyeti olmadığı çok çabuk görüldü. "Dünya halklarının öfkesini büyüten" ekonomik, askeri, siyasi politikalarına daha da boyutlandırarak devam ettiler.

Açlık daha da büyüdü. Adaletsizlik daha da büyüdü. IMF her ülkeye daha "acımasız" ve pervasız reçeteler sundu. Emperyalizmin askeri saldırıları, onlarca ülkeyi, örgütü tehdit eder hale geldi. Afganistan'da, Filistin'de katliamlar yapıldı.

İşte bu ortamda gelindi 1 Mayıs'a.

Filistindeki ABD-İsrail işgali ve katliamı tüm çıplaklığıyla herkesin gözleri önündeydi. Başta Avrupa olmak üzere, dünyanın çeşitli ülkelerinde kitleleri "edilgen" konumda tutan, sorunlarının çözümünü mevcut emperyalist düzenden beklemelerine yol açan "uluslararası toplum"un, "sivil toplum kuruluşları"nın da bu adaletsizlik, saldırganlık karşısında bir şey yapmadığının-yapamayacağını ortaya çıkmış olması, kitlelerin alanlara çıkışını kitleselleştiren en önemli etkenlerden biri oldu.

Dünya genelinde 1 Mayıs' gösterileri, somut ve güncel taleplerin öne çıktığı eylemler oldu. 1 Mayıs'a damgasını vuran bu yandı. Özellikle Avrupa'da 1 Mayıs eylemlerinin "karnaval" havasından çıkmaya yöneldiği görüldü. Kitlelerin sorunları yakıcılaştıkça, kavgadan "karnaval"a yer kalmaz.

IMF'ye, küreselleşmeye, ırkçılığın gelişmesine, israil'e, ABD'ye yönelik tepkiler, bütün alanlardaki hakim sloganlardı. Bu sloganlar, nihayetinde "ekonomik-demokratik" muhtevada da olsa, doğrudan bir devrim, iktidar, sosyalizm isteğini dile getirmese de, bugünkü koşullar içinde emperyalizmle dünya halkları arasındaki saflaşmanın bir ifadesidir.

İşçiler, memurlar, köylüler, küçük üretici ve esnaf- lar, dünyanın her yerinde, emperyalizmin, IMF'nin politikalarına karşı çıktılar.

Dünya halkları açısından bu süreç aynı zamanda bir "politikleşme"ye de tekabül ediyor.

Açlığa, yoksulluğa, gelir dağılımındaki adaletsizliğe karşı çıkmak, tüm "ekonomik" içeriğine rağmen, politik bir tavidir; çünkü **açlığa ve adaletsizliğe karşı çıkmak, mevcut dünya düzenine karşı çıkmaktır.**

Dünya halkları **bu zeminde** birleşecektir.

Dünya halklarının bu zemindeki birliğini örnek, tüm devrimcilerin, demokratların, yurtseverlerin, anti-emperyalistlerin öncelikli görevidir. 1 Mayıs 2002, onlara bu görevi yüklemiştir.

Amerika'dan Avrupa emperyalistlerine, işbirlikçi oligarşilere kadar, egemen sınıflar, her planlarıyla, önce halkların birliğini, dayanışmasını parçalamayı hedefliyorlar. Halkların tepkileri, talepleri, duyguları, bazen "terör" demagojisiyle, bazen "kökten dincilik" demagojisiyle, şeriat tehlikesi demagojisiyle, parçalanıyor. Bu parçalanmışlık, mesela, halkların bir kısmının ABD'nin Afganistan'a saldırısına, bir başka kısmının Yugoslav- ya'ya saldırısına tepki göstermesini önüyor.

Çok uluslu ülkelerde egemen ulusun şovenist duyguları körükleniyor... Koşullar, ülkenin sosyal-kültürel yapısı müsaitse, mezhepcilik, dincilik ayrımları körükleniyor... Emperyalist ülkelerin merkezlerinde ise yabancı düşmanlığı körükleniyor. Bütün bunların sonucunda, çıkarları, talepleri aynı olan milyarlar, ayrı saflarda yer alır hale geliyor. Birbiriyle çarpıştırılıyor.

1 Mayıs, bu **bölüp-parçalama** planlarının da, kitlelerin gerçek talepleri çerçevesinde örgütlenip mücadeleye yönlendirilmesiyle bozulabileceğini göstermiştir. "**Amerikancı dünya düzenine karşı birleşmek**", ezilenlerin birliğini sağlamanın da yoludur.

Terör Demagogileri ve Emperyalizme Karşı Birlik

ABD ve AB ülkeleri, örgütleri ve tek tek kişileri, kurumları içeren “terör listeleri” ilan edip duruyor. “Terör listeleri” bir yerde, emperyalizmin devrimci, yurtsever, anti-emperyalist örgütler nezdinde yürüttüğü savaşın simgesi haline geliyorlar. Bu yanıyla, emperyalizmin “terör listeleri”, listede yer alsın veya almasın, emperyalizme karşıyım, adaletten, özgürlüklerden yanayım diyen her örgütün, kişinin gündemine de girmek durumundadır.

“Liste”lerin hedefi, TÜM dünya halklarıdır!

Gerçekte emperyalizmin “terör örgütleri listesi”nde tek bir madde vardır: Dünya halkları!

Bugün dünya kamuoyuna açıklanan listelerde şu veya bu örgütlerin adı geçiyor. Son olarak Avrupa Birliği’nin hazırladığı listede, ülkemizden iki örgütün adına yer verildi. Ama herkes, tüm sol, tüm demokratik kitle örgütleri, emperyalizm tarafından soyulan, sömürülen aç bırakılan tüm kitleler, görmelidir ki; ABD’nin, AB’nin kararlarıyla “terörist” ilan edilen, şu veya bu örgüt değil, HALK’tır; “terörizm” olarak ilan edilen, şu veya bu örgütün mücadelesi değil, halkların ulusal ve sınıfsal talepleridir.

Bu politika, bu listeler, tek bir örgüte, tek bir halka yönelik değildir. ABD’nin, AB’nin listelerine bakan herkesin hemen bir çırpıda göreceği gerçek şudur; listelerde, beş kütadan, onlarca örgüt, ülke, kişi, kurum vardır. Listeler her geçen gün genişlemekte, “tehdit” ve saldırı dozu, her geçen gün artmaktadır.

Emperyalizme karşı, dünya halklarının ORTAK CEVABINI oluşturmamız!

Bu listeleri bir veya bir kaç örgüte yönelik olarak görmek, sadece şu veya bu halka, ülkeye yönelik boyutuyla ele almak, daha işin başında düşülebilecek en büyük yanılgıdır. Bu yanılgıya düşenlerin, emperyalizmin politikalarını doğru değerlendirebilmesi, ve bu politikaya karşı doğru bir mücadele çizgisi geliştirebilmesi mümkün değildir.

Emperyalizmin terör demagojisine ve listelerine karşı;

sadece “niye ben listede varım?”la sınırlı bir itiraz yöneltmek de, “nasıl olsa ben yokum” demek de, emperyalizmin adım adım politikasını hayata geçirmesini kolaylaştırır.

11 Eylül’den bu yana tekrar tekrar ifade ettik ki; emperyalizmin ve özel olarak da Amerikan imparatorluğunun hedefi tüm dünya halkları ve halkın örgütlü güçleridir. Ön plana koşullara göre şu veya bu örgütün, şu veya bu ülkenin çıkarılmış olması, emperyalizm açısından sadece bir zamanlama ve planlama meselesidir.

ABD emperyalizmi, önce genel bir “terör örgütleri listesi” ilan etti, ardından beşini öne çıkarıp “hedef örgüt” ilan etti. Ülkeler bazında İran, Irak ve Kuzey Kore’yi “şer ekseni” olarak ilan etti. Şimdi de bu listeye Küba, Libya ve Suriye eklendi.

Emperyalizm kendi cephesinden planlı çalışıyor. Solun da kendi politikası, kendi mücadele programı olmak durumunda.

Bu programın ilk adımı, emperyalizmin örgütleri, ülkeleri kendi keyfince hedef seçmesine karşı, ortak tavır almak olmalıdır.

Hep birlikte bu listelere, bu yasaklara karşı bayrak açabiliyor muyuz?

Hep birlikte gerçeğe çağrı yapabiliyor muyuz?

Yapamıyorsak, kim engelliyor?

İktidar iddiasından, hedefinden uzaklık, günü birlik, benmerkezci politikalar, emperyalizmle çatışmayı, emperyalizmin hedefi olmayı göze alamamak, bu engellerin başlıcalarıdır.

Kendine devrimciyim, demokratım, yurtseverim, anti-emperyalistim diyenler açısından bu konudaki bütün ayrılıklar subjektiftir.

Bugün PKK, DHKP-C; yarın sana da dokunacak. Şu veya bu ölçüde demokrat, muhalif bir kimlik sürdürüldüğü müddetçe, emperyalizmin, işbirlikçilerinin bu tür tanımlamalarına ve baskılarına maruz kalmaktan kaçınılamaz.

Bugün “hedef” olmayanların öncelikli görevi, “hedefe” konulanları savunmak olmalıdır

Önce devrimcilerle saldırıp, imha ve tasfiye operasyonlarıyla reformizme yol açma, ardısıra reformizme de yönelip, onun da önünü tıkama politikası, dünyada ve ülkemizde kimbilir kaç kez sahnelendi.

Ama reformist, emperyalizmle, oligarşiyle bir biçimiyle uzlaşma politikalarına yönelenlere bunlar da öğretmedi.

Öğretmeli artık.

“Çevreci”ler, “anarşistler”, otonom gruplar” ve nihayet “küreselleşme” karşıtları, devrimci örgütlenmelere karşı emperyalizm tarafından desteklendi, en azından hoşgörüldü. Ama emperyalist ülkelerde devrimcilerin etkisizleştirildiği noktada, silahlar ve tehditler bu kez küreselleşme karşıtlarının üzerine yöneldi.

Aynı şey ülkemizde oldu. Devrimciler infaz edilirken, kaybedilirken, bunları seyredenlere ilişmedi oligarşi. Ama gelişmelerine de bir noktaya kadar izin veriyor. Sonra dur bakalım diyor. Başkalarının zayıflatılmasından medet ummak, ideolojik güçsüzlükten başka bir şey değildir.

ABD’nin, AB’nin “terör listeleri” karşısında **ülkemiz so-lu nerede?**

“Onlar terörist zaten” mi deniyor? O zaman ABD’yle, AB’yle aynı ağızdan konuşuluyor, aynı düşünülüyor demektir. “Terörist” diyorsa, onun safı bellidir zaten. Sol olmaktan çıkmıştır.

Solun tavırsızlığında ikinci ihtimal; terörist değil ama, biz kendimizi korumalıyız yaklaşımıdır.

Kendini koruma politikasıyla hiç bir yere varılamaz ve emperyalizmin, oligarşinin hedefi olmaktan da kurtulamaz. En somut örneği PKK’dır.

Evet, yok mu ülkemiz solunun emperyalizmin bu tehditleri karşısında söyleyeceği bir şey?

En alt, en geri düzeyde, emperyalizme, oligarşiye ve onun destekçilerine dönüp, “siz önce kendinizi sorgulayın... infazlar kayıplar sizin politikanızdır... Susurluk’lar, Gladio’lar sizin eserinizdir... bunların hesabını bile vermediniz, hangi hakla başkalarını terörist ilan ediyorsunuz” da diyemiyor musunuz? “Halkların mücadelesi terörizm ilan edilemez” diyemiyor musunuz?

“Komplo” yok, açık savaş ilanı var!

Listelerde ifadesini bulan emperyalist politika, “komplo” olarak da adlandırılmaz; tüm dünya halklarına karşı alenen ilan edilen bir savaşın yansımasıdır bu “liste”ler.

Hemen burada Kürt milliyetçiliğinin, PKK’nın AB tarafından “terör listesi”ne alınmasına itirazındaki zayıflığı değinmeliyiz; bu tek yanlı ele alış, soruna “komplo” pen- ceresinden bakış, bir çok Kürt milliyetçisini adeta, “listede

biz olmayalım, ama başka kim olursa olsun” deme noktasına götürmektedir. Bu, milliyetçiliğin, pragmatizmin, benmerkezciliğin yeni bir uzantısı olur ki, dünya halklarının mücadelesine vereceği zararın da ötesinde, bizzat Kürt milliyetçiliğinin terör demagojisine karşı kendi mücadelesini ve konumunu zayıflatır.

İtirazımız ve mücadelemiz, tüm halklar adına, tüm devrimci, yurtsever, anti-emperyalist örgütler adına olmalıdır.

Emperyalizmin terör demagojilerine karşı dünya çapında örgütlenmeliyiz.

Dünyada ve ülkemizde çok ciddi bir potansiyel var. 1 Mayıs’ta bu çok daha çarpıcı biçimde ortaya çıktı. İtalya’da, Hollanda’da şiddet eylemlerine başvuruluyor. Bir arayış var.

Emperyalizme karşı ortak mücadele, bu arayışlara da cevap olacaktır. **Enternasyonalizmin** bugünkü anlamı, kendiliğinden büyük bir açıklık kazanmıştır; enternasyonalizm, bugün ABD emperyalizmine karşı çıkmakta odaklanıyor. Amerikan imparatorluğuna karşı, AB’ye dayanarak politika sürdürülemez. Bu da açığa çıkmıştır.

Bütün dünya muhalif güçleri, “**terörist ABD’dir, terörist AB’dir**” diyebilecek midir? Bu çerçevede anti-emperyalist bir cephe örebilecek midir? Saflaşma bu zeminde olacaktır.

Şimdi toplanma, tartışma zamanıdır

Ülkemizde ve uluslararası çapta, “ortak ne yapabiliriz?” sorusuna cevap vermeliyiz.

Ortam, akli selim düşünmeye elverişlidir. İstenirse, uzlaşma, birleşme yolları mutlaka bulunur. Birlik odur zaten. Anlaştığın nokta birliktir. “*Bu benim için ilke sorunu*” çocukluklarına düşme lüksüne sahip değildir kimse. Bir “**Birlik Konferansı**”, “**Birlik Kongresi**”... solun bu noktadaki tüm sorunlarını çözme de önünü açabilir. Ülkemizde ve dünya çapında ortak mücadelenin, örgütlenmenin yeni biçimlerini bulmak zorundayız.

Emperyalizm tehditler yağıdır. Tehditte de kalmıyor, katliamlarla, yasaklarla “liste”lerinin gereğini yapıyor. Elbette, bunlarla devrimci hareketleri, muhalif güçleri yokedemezler. Bütün dünyayı kana boğsalar ne olur. Dünya halkları, devrimcileri, bu süreçten yeni örgütlenme ve mücadele biçimlerini geliştirerek, geçen on yılda tahrip olan değerlerini yeniden ayağa kaldırıp, daha da güçlenerek çıkacaktır. Afganistan’dan, Filistin’e, F tipleri direnişinden Kolombiya’da, Nepal’de yükselen savaşa, ve 1 Mayıs alanlarına kadar her şey, bunun mümkün olduğunu gösteriyor.

TESADÜF MÜ?

6. sayımızda ırkçı-faşist lider Fransız Le Pen'in Fransız halkına seçim vaatlerinden birinin **"200 bin yeni cezaevi hücre"** (24 Nisan, Milliyet) olduğunu yazmıştık.

Geçen hafta içinde Hollanda'da öldürülen ırkçı faşist lider Pim Fortuyn'un da aynı düşünceleri paylaştığını öğrenmek kimse için şaşırtıcı olmamalı.

Pim Fortuyn, *"Suç oranının artmasından Türkler, Faslı ve Hintler sorumludur. Bunları durdurmanın tek yolu, daha fazla hücre yapıp, buralara daha fazla kişiyi tıkmaktan geçiyor."* (Milliyet, 8 Mayıs) sözleriyle tüm faşistlerin ortak düşüncesini dile getirmiş.

Bir de dönüp, Sami Türk'ten, Genelkurmay'a, Ecevit'ten MHP'li faşistlere kadar F tipleri ile ilgili olarak kim ne söyledi ve neden F tiplerini yaptılar hatırlayın.

"Teröre büyük darbe indirmek için" hücrelerin nasıl çözüm olacağı yalanını anlattılar ve katliamla açtılar F tiplerini.

"Koşullara giremiyorlardı, üç kişiliklere daha kolay gireriz" diyerek, daha kolay işkence-katliam yapabilmek için hücrelerin gerekli olduğunu açıkça savunabildiler.

"Koşullar örgütlerin elinde, devletin hakimiyeti yok" diye yalanlarla hücreleri meşrulaştırmak istediler...

Hücreleri savunan tüm faşistlerin mutlaka bir gerekçesi vardır; ya içinde Türklerin de olduğu yabancılardır, ya ırkçılığın karşısına dikilenlerdir, ya da devrimci mücadeledir. Ama özünde tümü yalıdır. Ortak noktaları; muhaliflerini, kendisi gibi düşünmeyen, kendisi gibi yaşamayanları yoketmek olduğu tartışmasızdır. Hücreler bunun bir aracı.

Sami Türk'lerin, en teşhir olmuş ırkçı-faşist liderlerle aynı idealleri paylaşması, aynı şeyleri savunması tesadüf değildi elbette. Kimin ne dediği, hücreleri neden istedikleri ortada. Ülkemizde ya da dünyanın öteki ucunda, tüm faşistlerin kafa yapısı, halklara, direnişlere karşı düşmanlıkları ve kullandıkları yöntemler hep aynıdır; yalanla, demagojiyle kitleleri aldatmaya çalışırlar; katliamlarla halkı sindirmek, muhaliflerini yoketmek işterler, yokedemedikleri için de toplama kampları, zindanlar, hücreler yaparlar.

Sami Türk'ün, Le Pen ve Pim Fortuyn ile benzerlikleri ideolojiktir. Aynı ideolojik kaynaktan beslenirler. Ağababaları emperyalist tekellerdir. Guantanamo hücrelerini yapan Amerika'dır. Onların çıkarları için yaparlar hücreleri, onların çıkarları için faşist politikalar izlerler.

Le Pen: *"200 bin yeni cezaevi hücresi yapacağız".*

Pim Fortuyn; *"Bunları (yabancılar) durdurmanın tek yolu, daha fazla hücre yapıp, buralara daha fazla kişiyi tıkmaktan geçiyor."*

Sami Türk; *"F tiplerinden taviz vermeyeceğiz."*

CPT raporu açıklandı

Tek Cümleyle De

Aklayabilirdiniz!

Türkiye'ye "F tipleri yapın" diye öneren, Avrupa İşkenceyi Önleme Komitesi'nin (CPT) F tiplerini de içeren raporu açıklandı. Raporun sayfalarca olması, çok şey söylüyormuş gibi yapması tam bir aldatmaca.

Demokrasi, insan hakları, hukuk maskesi yerlebir olan Avrupa'nın CPT'sinin bu kadar raporu yazmasına, hatta gidip F tipleri görmesine bile gerek yoktu; tek cümle ile de faşizmi aklayabilirdiniz. Raporun anlattığı esasta tek cümleliktir; **"eksiklikler var, ama F tipleri iyi, her şey yolunda, memnunuz."** Eksikler diye sıralananlar da F tiplerinin amacından, özünden uzak, tamamen bi-

çimsel şeylerdir.

Yani devrimcileri yoketmek için katletmeye devam edin diyor Avrupa. "Terör" demagojilerinde faşizmden hiçbir farkının olmadığı bu raporlar da ortaya çıkıyor.

Faşizm, muhalif olan herkese terörist diye saldırıyor, katlediyor; Avrupa da raporlarla, "terör listeleriyle" faşizme destek veriyor.

Şaron'un TV'lerden dahi izlenen katliam ve işkencelerine sesini çıkaramayan, kendi topraklarında düşüncüyü, örgütlenmeyi yasaklayan, ırkçılığın gelişmesinin zeminini yaratan Avrupa'nın, demokrasi, insan hakları, işkenceye karşı olmak adına söyleyebileceği tek bir kelime yoktur. Bu konuda her raporu çıkarları için faşist rejimlere verdiği desteğin belgeleri olarak tarihe geçer ancak. Bu rapor da böyle bir işleve sahiptir.

Halkın hukuku

Adaletsiz bir ülke, güneşsiz bir dünyaya benzer

TERÖR ve HUKUK

19-22 Aralık katliam davaları...

Oligarşi sadece katliamlarla, işkence ve infazlarla terör uygulamıyor, terörizmini mahkemelerde de sürdürüyor. Her biri katledenleri aklamaya, katliamdan sağ kurtulanları suçlamaya, ölüm mangalarını ödüllendirmeye dönüşen davalar oligarşinin terörizmini de "hukuk" kisvesiyle meşrulaştırmaya hizmet etmektedir. Devletin "terör hukuku yok ediyor" demagojisinin tam tersine, oligarşi mahkemeleri terörünü aklamanın aracı haline getiriyor.

Bu nedenle **hukuk mücadelesi aynı zamanda oligarşinin terörizmine karşı da mücadeledir.**

19 Aralık katliam operasyonunun davaları bu konuda en önemli örneklerdir. Tüm hapishanelerde davalar, tutsakların üzerine 20 bin bomba atanlara değil, bombalardan, kurşunlardan sağ kurtulan tutsaklara açılmıştır. Sağmalcılar'da 6 bayanı diri diri yaktıkları belgelenenler hakkında dahi açılan bir dava henüz yoktur.

Oligarşi hukukçuları, basını tehditle susturarak gözlerden uzak bu terörü sürdürmek istiyor.

Bir kısmı kurşunlanarak, bir kısmı diri diri yakılarak 28 insanın katlediği operasyonun davalarına kısaca bakmak bile terörün mahkemelerde süren aşamasını görmeye yeterlidir.

Diri Diri Yakanlara Dava Yok

Bayrampaşa operasyonunun ayrıntıları bir çok yönüyle kamuoyuna belgeleriyle yansıdı. Burjuva basın dahi; "gerçeğe dönüş" manşetleri attı. Bayrampaşa için katliamcılara, diri diri yakanlara açılan bir dava henüz yok. Ama açılan iki dava var:

Davalardan birisi Eyüp 3. Asliye Ceza Mahkemesi 2001/189 Esas sayılı dosyada açılan davadır. Bu dosyada PKK davasından tutsaklar dışında Sağmalcılar'daki tüm tutsaklar sanıktır. İsnat edilen "suç", "isyan ve kamu malına zarar vermektir." Bu dosyadaki olay tutanağı İstanbul Başsavcısı ve Sağmalcılar Hapishanesi müdürü tarafından dahi imzalamamışlardır.

Bu dosyada bir **bilirkişi raporu** mevcuttur. Bu rapora göre "hapishane içerisinde tutukluların olduğu kısımdan dışarıya doğru atış yapılmamıştır." Yani tutuklular

ateş açmamıştır. Buna karşın dışarıdan içeriye, koşullara doğru yüzlerce silah atışı izi Bilirkişi tarafından tespit edilmiştir.

Bilirkişi'nin tespit ettiği bir diğer nokta ise "**delillerin karartıldığı**"dır. Askerlerin kullandığı silahların kovanları toplanmış, kullanılan bombaların kovanları toplanmış, delil olabilecek çeşitli yerlere çimento sürülmüş, bazı yerler ise tamamen betonla kapatılmıştır. Buralarda tutsakların biriken kanlarının olduğu görevliler tarafından ifade edilerek tutanaklara da geçmiştir.

Yine Bilirkişi raporunda 6 kadının diri diri yakıldığı da tespit edilmektedir. Kullanılan bombaların "öldürücü dozajda kullanıldığı", bombaların üzerinde "insan olmayan sahaya atın" yazdığı rapora kaydedilmiştir.

Raporların dışında katliamı yaşayan bayan tutsaklar daha 19 Aralık'ın hemen ardından nasıl bir katliam yapıldığını kamuoyuna açıkladıkları gibi, bu gerçekleri mahkemede de dile getirdiler. Daha sonra erkekler bölümünde yaşananlar ortaya çıktı. Ümraniye'de Ahmet İbili'yi olduğu gibi, kendini feda eden Fırat Tavuk'un henüz tutuşan bedenine nasıl kurşunlar yağdırıldığı belgelendi.

Tüm bu gerçekler ayrıntılarıyla biliniyor ve mahkeme dosyasında da mevcuttur. Buna rağmen, halen diri diri yakanlar değil, yakılmaktan, kurşunlanmaktan kurtulanlar sanık sandalyesinde "terörist" demagojileriyle yargılanıyor.

Savcılık ise, **diri diri yakan teröristler** hakkındaki "soruşturmayı" halen sürdürüyor. Adalet Bakanlığı'nın gerçekten böyle bir soruşturma yapmaya kalkan savcıyı sürgün etmesi, soruşturmanın şimdi nasıl yapıldığını da anlatmaya yeterlidir.

Sağmalcılar'la ilgili açılan **ikinci dava** ise Eyüp 3. Asliye Ceza Mahkemesi'ndeki davadır. 2001/934 esas sayılı dosyada görülmekte olan bu davada 1500 kadar gardiyan yargılanmaktadır. Gardiyanlara yapılan suçlama; "hapishanedeki silahların hapishaneye girmesinde ihmallerinin olması, ve operasyon bitiminde koşullardan çıkartılan tutuklulara işkence yapılması."

Katliam ve işkence emirlerini verenler, uygulayanlar

yok bu davada. İşlerinde faşist gardiyanlar olsa da temel olarak katliam ve işkenceyi yapanların özel timler, jandarmalar, robocoplar, polisler olduğu bilinmesine rağmen açılan bu dava, “diri diri yaktılar” gerçeğini geçiştirmek içindir sadece.

Çanakkale İçin İki Dava

Çanakkale'deki operasyondan sonra tutsaklara iki ayrı dava açıldı: birincisi Çanakkale Ağır Ceza Mahkemesi'nde 2001/158 Esas sayılı dosyasında görülen “hapishane idaresine isyan, kamu malına zarar verme, kendi arkadaşlarını öldürme, kendi arkadaşlarını yaralama, ateşli silahlar kanununa muhalefet, patlayıcı madde imal etme ve atma, bir askeri öldürme” iddialarıyla açılan dava. Bu davada toplam 154 kişi yargılanıyor. Yargılananlar daha hazırlık soruşturması esnasında tutuklandılar. Savcı 154 kişiden her birinin “ayrı ayrı adam öldürmekten, adam yaralamaktan...”, cezalandırılmasını istedi. Ki bu her tutsağın yüzlerce yıl hapis istemiyle yargılanması demektir. Hızını alamayan savcı tutuklulardan birinin de ayrıca Fidan Kalşen'i yakmaktan cezalandırılmasını istedi. Hem de Fidan Kalşen'in katliamı durdurmak için bedenini tutuşturmasının görüntüleri TV'lerde dahi yayınlanmışken.

İkinci dava ise İstanbul DGM'de görülen davadır. 6 No'lu DGM'de 154 kişi “örgütsel amaçlarla, örgüt kararı ile patlayıcı imal etmek, atmak, adam öldürmek, isyan etmek” iddialarıyla yargılanıyor.

Yani aynı iddialarla iki ayrı mahkemede yargılama sürüyor. Burjuva hukukunun temel kuralıdır, *mükerrer yargılama yapılamaz*. Yani, aynı konuda, aynı iddia ve delillerle ikinci kez dava açılamaz. Ancak söz konusu olan oligarşinin terörünü aklamak olunca iki mahkeme de harekete geçti.

Sağ Kurtulana 500 Yıl

Ümraniye katliam davası halen Üsküdar 1. Ağır Ceza Mhk. 2001/245 Esas sayılı dosyada görülen davada yaklaşık 400 kişi “adam öldürme, adam yaralama, is-

yan, kamu malına zarar verme”, iddialarından 500 yıla yakın ceza istemiyle yargılanıyorlar.

Savcı adeta tutsakları suçlamak için elinden geleni yapmıştır. Dosyada operasyonu yapanlar, emir verenler, Ahmet İbili'nin üzerine ateş açanlar, binlerce bombayı atanlar yok. Üstelik bu davada hazine Avukatı müdahil oldu. Devlet, hazine avukatı aracılığıyla hapishanedeki yıkımın parasını tutsaklardan almaya çalışıyor. Tüm hapishaneleri olduğu gibi Ümraniye'yi de yıkan dozerleri, bombaları kullananlar belli. Tıpkı “terör” demagojisinde olduğu gibi, hem terör uyguluyor hem de “terör” diye demagojiye başlıyor.

Susurluk Hukuku Terörün Devamı

19 Aralık'ta sadece burada kısaca özetlediğimiz davalar değil, tüm hapishaneler için açılan davalarda durum aynıdır.

MGK'da kararı alınan, Genelkurmay karargahlarının da planlanan 19 Aralık'ın nasıl bir terör olduğunu tartışmaya bile gerek yoktur.

Peki böyle bir terörü mahkemelerde aklamaya çalışmanın adı ne? En hafifinden terörü bu alanda da sürdürmektir. Elbette böyle bir hukuk anlayışı yokolmalı, tümünden değişmelidir. Temelinde adalet olmayan bir hukuk, hukuksuzluktur.

Oligarşinin terörüne karşı hak ve özgürlükler mücadelesi nasıl sürdürülüyorsa, hukuksuzluğa karşı hukuk da savaşı öyle sürdürülmeli.

Katliam davalarını izlemek, hak ve özgürlükler mücadelesinin bir alanına, hukuk savaşının bir arenasına dönüştürmek bunun bir yolu. Bu konuda elbette en başta görev hukukçulara düşmektedir. Mahkeme salonlarına hapsedilmeyen bir hukuk mücadelesiyle bu görev yerine getirilebilir.

Sonuçta katliamcılara yine hiçbir ceza verilmeyebilir. Ama terörlerini, katliamlarını aklamının o kadar kolay olmadığı görülecektir. Halkı adaletsiz bırakamayacakları “**adalet istiyoruz**” haykırışımızla gösterilmiş olacaktır.

İşkenceye Zaman Aşımı

Gülderen Baran bir devrimci, 1995 yılında gözaltına alındığında cinsel tacizden, ters ve düz asıya kadar gördüğü işkenceleri belgeledi. İşkenceci polisler Mustafa Sara, Yakup Doğan, İbrahim Batur, Metin Şenol ve Mustafa Taner Paylaşan hakkında, “**cürümünü söyletmek için işkence yapmak-tan**” açılan dava 5 yıl sürdü. Bu 5 yıl içinde hiçbir duruşmaya katılmayan polisler Sara ile Şenol'un ifadeleri, işlerinin yoğunluğu nedeniyle altı ay sonra alındı. Yüzleştirilme ise hiç yapılamadı, görevlerine devam eden işkencecilerin fotoğrafları dahi mahkemeye getirilemedi.

5 yıllık “**zaman aşımı**” adı verilen aklama süresi mahkeme tarafından dolduruldu ve işkenceciler aklandı. Gülderen Baran'ın mahkemesi ise çoktan bitirildi ve ömür boyu hapis aldı. İşte **iki karar** ve oligarşinin hukukunun kime hizmet ettiğinin belgesi.

Nerede Ne Oldu?

Sadece katletmeyi bilirler!

6 Mayıs'ta Malatya'da akli dengesi bozuk olan Turan Çalışkan adlı köylü, bir kişiyi silahla yaraladıktan sonra sığındığı kendi evinde özel timlerin tarafından öldürüldü. Basın; "polisin teslim ol çağrısına silahla karşılık veren Çalışkan..." diye verdi haberi. Katilleri aklamak için kalıplaşmış cümleler bunlar.

Akli dengesi bile yerinde olmayan sıradan bir köylüyü dahi öldürmeden yakalamak için bir çabaları yok. Sadece katletmek için eğitilmiş bu ölüm mangaları binlerce devrimcinin, Kürt köylüsünün katilidir. Şaron dahi günlerce bir kiliseyi kuşatıp beklerken, bu ölüm mangaları sadece yoketme üzerine hareket ederler.

Depremzedelerden miting

Depremzedeler Düzce'de düzenledikleri mitingle konut sorunlarının çözülmesini istediler ve "Sağlıklı konut hakkı istiyoruz." dediler.

2000 civarında evi olmayan aile olduğunu söyleyen depremzedeler MHP'li Abdulkadir Çay'ın **terör demagojisi** yapmasına da tepki gösterdiler; "Sorumusuz açıklamalar geliyor; terörist oluyoruz... kalbimiz kırılıyor, kalbimiz..." diyen depremzedeler haklarının yalanla, demagojiyle ellerinden alınamayacağını ilan ettiler.

Bu arada "terör" demagojisiyle halkı evlerinden atmaya çalışan Abdulkadir Çay'ın niyetinin prefabrik konutları Afyon'a taşımak olduğu ortaya çıktı. Faşizm her konuda, her fırsatta hep yalanla halkı böyle aldatıyor işte.

Ahmetpaşa Köylüleri De "Terörist"

Afyon-Ahmetpaşa köylüleri, köylerini su basacağı gerekçesiyle Karayolları'nın kum ocağı yapmasına karşı çıktı, bunun için resmi makamlara başvurdu. Sonuç alamayınca da yapıma karşı direndi. Karşılarında ise yüzlerce tam donanımlı jandarma birlikleri çıktı. Köylülere müdahale eden Jandarmayı Afyon valisi **"jandarma gerekeni yapmıştır. Haklarını mahkemelerde arasınlar"** sözleriyle savundu.

Sanki Bergama köylülerinin aldığı mahkeme kararını bu devlet uygulamış da, Afyon köylülerininkini uygulayacak. Akkise'den sonra Afyonlulara da gözdağı verildi, onlar da devletin gözünde "terörist" olduklarını gördüler. Hak arayan herkese sıra gelecek, örgütlenmezsek, herkes "terörist" olacak!

Türbanlılar Astım Da Olamaz!

İstanbul Üniversitesi'nde 4 Mayıs'ta yapılan "Dünya Astım Günü" toplantısına türbanlı bir astımlı alınmadı. Hastanede astım tedavisi olduğunu ve toplantıya katılmak istediğini anlatmaya çalışan türbanlı hasta kapı önünde **"neden?"** sorusuyla başbaşa kalakaldı. "Neden" sorusu elbette sorulmalı, ancak sorunun islam, türban vs. sorununun ötesinde olduğu görülmedikçe ne sorunun ne de verilecek cevapların hiçbir anlamı yoktur.

Sorun, halkın hiçbir kesiminin hak ve özgürlüklerine tahammül edemeyen, tüm halkı, muhalif güçleri sindirmeye çalışan bir sistemin varlığı sorunudur. Yasaklar, hak ihlalleri bunun için vardır. Faşizmin yasaklarında ise mantık aramak boştur. Türbanlıların astım olamayacağını da söyler, astım tedavisi olamayacağını da. Faşizmde geçerli olan tek mantık vardır, o da yoketmek, sindirmektir.

Bir kesime yönelik baskıları, katliamları, işkenceleri izlemek, "onlar nasıl olsa terörist... bunlar islamcı..." diye düşünmek bu mantağa hizmet etmektir. Sırayla her kesim kaçınılmaz olarak "terör" demagojisi ile karşı karşıya kalacaktır. Depremzedeler bile bu demagojiden kurtulamadıktan sonra hiç kimsenin böyle bir "şansı" yoktur.

Ve hak ve özgürlükler mücadelesinden her geriye gidiş, bir sonraki saldırıya davet demektir. Üniversitelerden başlayarak imam hatiplere kadar yayılan türban yasağı bunun bir örneği sadece.

Örneğin, **Kartal Anadolu İmam Hatip Lisesi**'nde bir süredir yasağa karşı direniş sürüyor. Türbanlı oldukları gerekçesiyle eğitim hakları ellerinden alınmaya çalışılan 500 civarında kız öğrencinin büyük çoğunluğu her gün velileri ile birlikte okul önünde protesto gösterileri yapıyor. Direnişi destekleyen kesimler belli ve sınırlı. Bu alanda da saldırı püskürtülemediğinde faşizm bir sonraki aşamaya geçecektir.

Faşizmin yasaklarıyla karşı karşıya kalan her kesimin hak ve özgürlükler mücadelesinde birlikte hareket etmesi bir tercihin ötesinde bir zorunluluk haline gelmiştir. Bu zorunluluğu görmezden gelmek, tahiye ile, ağlayıp sızlayarak merhamet dilenmek faydasızdır.

Devrimci tutsakların tecrite karşı direnişlerinin desteklenmesinden inançlara özgürlük istemeye kadar her alanda, hak ve özgürlük mücadelesinde birlikte hareketin zemini vardır.

“Kentin Asalakları...”

İzmir Konak Belediye Başkanı Erdal İzgi, işportacılar için şu sıfatı kullanıyor: ‘**kentin asalakları**’... Demek ki, onlara göre onmilyonlarca “asalak” var bu ülkede.

Çulsuzlar, aylaklar, serseriler... Yoksul, aç, işsiz halkı, hep buna benzer sıfatlarla adlandırdı burjuvazi. İşsizliği, evsizliği “serserilik” saymayı anayasasına bile yazdı ülkemizde ki egemenler.

Aç, işsiz, evsiz bıraktıkları yetmiyormuş gibi, bir de hakaret ediyorlar, aşağılıyorlar, hor görüyorlar...

Kim asalak?

İşinden atılıp, işportada ekmeğini kazanmaya çalışan mı, yoksa onu işsiz bırakıp sokağa atanlar mı? Kim?

“Halk”tan öğrendiğine hiç şüphemizin olmadığı halk düşmanı, sözlerini şöyle sürdürüyor: “*seyyar satıcılarla mücadele edersek geldikleri yerlere dönmek zorunda kalacaklar. Çağdaş bir kent seyyar satıcılarla bağdaşamaz.*”

Peki geldikleri yerden **niye** geldiler onlar?

Niye topraklarını bırakmak zorunda kaldılar?

“Halk düşmanı”, savunduğu çağdaş düzenin, onları ya işsiz bıraktığını, ya da köyünü yaktığını biliyordur hiç şüphesiz.

Erdal İzgi, “**istisna**” değil. Tüm egemen sınıfların, yönetici kesimlerin yoksul, işsiz halka bakışı budur. Düzenin bakışı budur.

İşte bir diğer çarpıcı örnek **Mersin**:

Newroz’dan sonra polis ilk hedefi seyyar satıcıları. 1 Mayıs öncesinde de “eylem hazırlığı yapıyorlar” diye, yine onlar baskılara maruz kaldı.

Mersin’in Emniyet Müdürü Akın Küçükboru ve Belediye Başkanı Macit Özcan da **aynı** Erdal İzgi gibi konuşuyorlardı: “**Mersin’i seyyar satıcılardan temizleyeceğiz!**”

Batman’dan, Siirt’ten, Van’dan, Bingöl’den kovdunuz... Ve diyelim ki, İzmir’den temizlediniz, Mersin’den, Ankara’dan, İstanbul’dan, Antalya’dan ve dahi tüm kentlerden temizlediniz bu “asalakları”? Nereye gidecek onlar peki?

Burjuvalara, yönetenlere göre, işsize yer yok bu ülkede demek ki.

Tüm yoksul halkı “terörist, teröre destekçi” diye değerlendiren oligarşi, köyleri yakarak, sürgün ederek, ambargo uygulayarak milyonlarca insanı göç ettirdi. Göç ettikleri kentlerde de baskısını sürdürdü. Göç-Der’in raporuna göre, “*her 3 göç mağdurundan birisi gittiği yerde tutuklandı ya da gözaltına alındı.*”

Düzenin halka düşmanlığı bundan daha açık ortaya konulamaz. “Asalaklar” mı? Utanmıyorlar, yüzleri kızarmıyor; bu ülkeyi soyup soğana çeviren, emekçiye sömüren ve posasını çıkarıp kapının önüne koyan, lüks ve sefahat içinde yaşayan kim?

Doğru; “asalak”ları temizlemek gerekir

Erdal İzgi’ler, Macit Özcan’lar, kulak verin söyleyeceklerimize; **asalak sizsiniz!** Siz ve sizin gibiler, siz ve sizin düzeniniz.

Ve “temizlenmesi” gereken de sadece ve sadece sizsiniz; yoksul halk değil!

Bakin, okuyun şu haberi:

“*Bursa’da 30 günlük bebeğine süt alamayan, kendisi de yetersiz beslendiği çin süttten kesilen Müne Adak, intihar etti. 21 yaşındaydı...*”

Zonguldak’ta “beslenme yetersizliği” nedeniyle ölen **Damla Karademir**’i de annesi kendi sütüyle besleyememişti, çünkü o anne de süttten kesilmişti. **Damla** bir kez bile süt içmeden veda etti dünyaya...”

“Beslenme yetersizliğinden” ölen çocuklarımızın babaları da “asalak”tı size göre değil mi? Çünkü onlar da seyyar satıcılıkla geçinmeye çalışıyorlardı.

Evet, belediye başkanlarının söylediği gibi, bu ülkede eninde sonunda bir “temizlik” olacak. Ama aç, işsiz, yoksul halktan değil, Damla’ları **açlıktan ölüme mahkum edenlerden** temizlenecek bu ülke.

Zehir de halka!

Ülke dışına ihraç edilen biber ve çileklerde zehir ihtiva eden ilaç kalıntıları bulunduğu için bu ürünler ihraç edilememiş.

Peki ne olacak bu ürünler? Hükümet çözümü buldu, iç piyasada halka yedirirsin olur biter. Hükümetin bir bakanı da, “bakin nasıl yiyorum” diye kameraların önünde bir çilek yeyince mesele halloldu. Halk aptal ya nasıl olsa!..

Radyasyonlu çayı içen bakandan, ilaçsız diye çilek yiyen bakana... Yediğimizi içtiğimiz zehir eden bu yalancılardan kurtulamayacak mıyız hiç?

“Çekilme” Denilen Daimi İşgal “Barış” Adındaki Hapishane

Filistin konusu, burjuva medyaya bu sıralarda sadece demagogilerle yansıyor. İşgal alenen sürdüğü halde işgalin sona erdiğinden, barış sürecine başlanacağından sözediliyor... Ve bu çok kaba yalanlar, kimilerince gerçeğin yerine konuluyor. Filistin’de durum sanki “normale” dönmüş gibi bir “ilgi azalması” bunu gösteriyor.

İşgal ve kuşatmada değişen sadece tankların yeridir

Arafat özgür... Batı Şeria’nın Tulkarem kentinde 9 yaşındaki bir çocuk İsrail askerlerinin açtığı ateş sonucu katledildi.

Arafat özgür... Gazze şeridinde Hamas ve İslami Cihad üyesi oldukları öne sürülen üç Filistinli İsrail tanklarından açılan ateş sonucu öldürüldü.

Arafat özgür... İsrail tankları Deheyşe mülteci kampına girip, 9 Filistinli’yi tutukladıktan sonra geri çekildiler... Arafat özgür... Tanklar Tulkarem’i bir kaç saatliğine işgal edip evlerde arama yapıp 5 Filistinli’yi tutuklayarak geri çekildi...

Arafat özgür... İsrail askerlerinin Cenin’de açtığı ateş sonucu Filistinli bir anne ve 3 ile 4 yaşlarındaki iki çocuğu katledildi.

Arafat özgür... İşgal sona erdi... Tanklar çekildi... Ama Filistin işgal altında. Tankların, mülteci kamplarının içinde ya da girişinde duruyor olması, bunu değiş-tirmiyor.

Kıscası ne Arafat’ın tam özgürlüğünden, ne de işgalin son bulduğundan söz etmek mümkün.

Arafat etrafındaki kuşatmanın kaldırılması da, Filistin halkının büyük direnişinin sonucudur. Arafat, karargahtaki kuşatmanın kaldırılmasının ardından Ramallah’ta ‘**Canımız ve kanımızla bedelini ödeyerek seni geri alıyoruz**’ sloganlarıyla karşılandı. Ne ABD, ne AB, ne “uluslararası toplum”; Filistin halkı kırdı Arafat etrafındaki ablukayı.

Hapsetme’nin adı “barış”

Bush, katil Şaron için “**barış adamı**” diyordu hatırlarsanız. Şaron’un son ABD ziyaretinde ortaya koyduğu vee ABD’nin de hararetle desteklediği “barış planı” Bush’un da, Şaron’un da “barış”tan ne anladığını tartışmaya yer bırakmayacak açıklıkta ortaya koyuyor. Hapsedilmiş, sindirilmiş, etkisizleştirilmiş, direnme hakları

ve imkanları bile elinden alınmış bir Filistin yaratmaya çalışıyorlar.

Şaron’un planına göre, Filistin kentleriyle İsrail arasında **dikenli teller, hendekler, ara geçiş ve kontrol noktalarının** bulunduğu bir **tampon bölge** kurulacak.

Batı Şeria’nın bir bölümüne İsrail askeri birlikleri yerleştirilecek. Şaron, plana ilişkin “*Onları kontrol edebileceğimiz bölgelere girmek zorunda olacaklar*” diyor.

Ve bunun adı “barış” olacak!

Böyle bir “barış”ın kabülü, Filistin halkının ulusal tüm haklarından vazgeçti. bağımsızlıktan, özgürlükten vazgeçti. Bu işgalin ve siyonist zulüm altında yaşamın statüleştirilmesidir. Filistinlilerin dayatılan bu statüye karşı direnme hakları vardır.

Bu açık gerçeği görmezden gelip, emperyalist medyanın “barış süreci başlıyor” propagandasına inanıp, Filistinlilerin feda eylemlerini eleştirmek, beynini emperyalist medyaya teslim etmekten başka bir anlama gelmez. 7 Mayıs’ta Hamas’ın gerçekleştirdiği ve 15 İsrail’inin öldüğü son şehitlik eylemi karşısında “**tam anlaşma sağlanmışken...**” bu eylemin yapılmasını “**provokasyon, Mossad’ın işi**” olarak değerlendirenin kafasında direniş yoktur, bağımsızlık yoktur, iktidar yoktur.

Ne demek tam “anlaşma” sağlanmışken? Neyin anlaşması sağlandı?

Ölen öldü, kalan kaldı, işgal de kalıcılacak... Buna da “anlaşma”, “barış” denilecek. Emperyalizmin ve Şaron’un kabul ettirmek istediği zaten bu. Ama direnen Filistin halkı bu oyunu bozuyor işte. Şaron’a, Bush’a, Avrupa’ya ve gerektiğinde Arafat yönetimine rağmen bozuyor.

İşbirlikçi bir Filistin yönetimi

Yeni-sömürgeleştirilmiş bir Filistin

ABD ve Şaron’un mevcut Filistin politikalarının bir yanı budur. Amerikan yönetiminden, Bush’un Güvenlik Danışmanı C. Rice şöyle diyor: “*Mevcut Filistin yönetimi, ihtiyacımız olan Filistin devletinin kurulmasını sağlayabilecek türden bir yönetim değil... Arafat bir ‘reform’ yapmalı... Arap müttefiklerimize, Avrupalılara ve diğerlerine, Arafat’a baskı yapmaları çağrısında bulunduk ve şu andaki Filistin yönetiminin Filistin devletinin ortaya çıkması için ihtiyacımız olan bir yönetim sergilemiyor...*”

Son olarak da İsrail Bakanlar Kurulu'nun "Arafat'ın sürgün edilmesi tartışıldı" duyurusuyla, Arafat'ı daha da köşeye sıkıştırıp bu rolü kabul ettirmek istiyorlar.

ABD, Rusya, BM ve AB'nin ortaklaşa gündeme getirdiği "uluslararası bir barış konferansı" da, Şaron'un Türkiye'de yani, en iyi müttefikinin topraklarında yapılmasını önerdiği Ortadoğu Konferansı da aynı amaca yönelik olarak ortaya atılmıştır.

Arafat, ya sürgün, ölüm dahil herşeyi göze alıp direnecek, ya da ABD'yle işbirliğine gidecektir. Arafat'ın yaptığı "Uluslararası toplumla işbirliğine hazırım" açıklaması, ABD'yle işbirliğine hazır olmaktan başka bir anlam taşıyor; bu, yeniden Oslo barış sürecindeki Arafat'ın ortaya çıkışıdır.

Filistin örgütlerinden Arafat'a eleştiriler

İsrail Turizm Bakanı Rehavam Zeevi'yi cezalandıran dört FHKC'linin ve FHKC lideri Ahmed Saadet ile İsrail'in silah kaçakçılığı ile suçladığı Filistin Mali İşler Sorumlusu Fuad Şubaki'nin İngiliz ve Amerikalıların gözetiminde bir hapisaneyeye konulması ve Nativitas Kilisesi'ndeki direnişe ilişkin yapılan "pazarlıklar", hemen tüm Filistin örgütleri tarafından eleştirildi.

13 örgütün oluşturduğu **Ulusal ve İslami Güçler Koalisyonu**, Şubaki'nin serbest bırakılmaması halinde misilleme yapılacağını duyurdu.

İçlerinde FHKC'nin, Demokratik Cephe'nin de bulunduğu Filistin'li "10'lu örgütler" de yaptıkları açıklamada, Arafat'ın bu anlaşmalarla ABD ve İsrail'in yönlendirmesi altına girdiğini belirterek, kilisede haftalardır direnen Filistinli savaşırların sürgüne ve hapse gönderilmesinin "anlaşma" olarak adlandırılmasının bile utanç verici olduğunu vurguladılar.

ABD Temsilciler Meclisi'nde

'Etnik temizlik' isteği

ABD Kongresi, İsrail'in işgalci-katliamcı politikalarına destek veren iki kararı kabul etti.

Amerikan Senatosu ve Temsilciler Meclisi'nde kabul edilen bir tasarıda, ABD ve İsrail'in "**terörizme karşı ortak mücadele**" yürüttüğü belirtilerek, Arafat "terörizme destek vermekle" suçlandı, Filistinli intihar eylemcileri "kınandı".

"Her terörist bilmeli ki Amerikan halkı hiçbir zaman İsrail'i yalnız bırakmayacak" şeklinde konuşmaların yapıldığı ABD Kongresinde, İsrail'e yapılan ABD yardımının da artırılması istendi.

Daha da ilginç bir görüş ise, ABD Temsilciler Meclisi Cumhuriyetçi Parti çoğunluk lideri Dick Armey tarafından dile getirildi.

Armey, "İsrail'in bütün Batı Şeria'yı işgal etmesini, Filistin halkının buradan çıkarılmasını ve bu toprakların Filistinliler'den temizlenmesini" istedi. Kısacası, "**etnik temizlik**" istiyor Amerikan Cumhuriyetçi partisi. Avrupa'nın "en aşırı" ırkçısı **Le Pen** bile, herhalde görüşünü bu kadar açık ifade etmezdi. İşte bu ABD, "etnik temizlik" yaptığı bahanesiyle Yugoslavya'yı yıkıp yıkmış, binlerce Yugoslav'ı katletmişti. Şimdi aynı bahaneyle Miloseviç'i yargılamaya çalışıyorlar. Oysa asıl ırkçılar, "etnik temizlikçi"ler, ABD kongresinde. Onlar doların ve bombaların gücüyle, bu hakkı görüyorlar kendilerinde.

İsrail'in meşhur demokrasisi de iflasta

"İşgalci, siyonist ama bakın kendi içlerinde ne kadar geniş bir demokrasi var..." İsrail için hep böyle söylenirdi. Hemen tüm dünya aydınlarının İsrail'e karşı tepkisini yumuşatan bir söylemdi bu.

Özgürlükler ülkesi Amerika'nın, burjuva demokrasisinin kalesi Avrupa'nın yaldızları nasıl dökülüyorsa, İsrail'in meşhur demokrasisinin yaldızları da öyle dökülüyor şimdilerde.

İsrail parlamentosunda kabul edilen yeni bir yasayla, İsrail vatandaşı olan Arapların parlamento girmeleri neredeyse imkansız hale getirildi. "İsrail'in demokratik ve Yahudi bir devlet olarak varlığını" kabul etmeyenler "milletvekili adayı" bile olamayacak. İsrail'in Filistin'i işgal ettiğini söyleyemeyecek, işgale karşı çıkamayacaklar. Bugünlerde kesinleştirilecek olan yasaya göre, İsrail merkez seçim kurulu, bu ölçülere uymayan tek tek kişilerin veya tüm olarak partinin seçime girmesini yasaklayabilecek. İşgali eleştirmek bile güç olacak.

7 Mayıs gecesi Telaviv'de bir bina İsrailiilerin tepesine çöküyor, 15 ölü. Şehitlik eylemini Hamas üstleniyor... Şaron'un "koruyucu kalkan" adını verdiği katliamlar, direnişi yokedemedi, siyonistleri koruyamadı...

Şaron yönetimi bu eylemden sonra da zaten varolan GAZZE'ye saldırı planını devreye soktu.

İsrail'in Saldırısı Sonrasında...

Slogan Aynı: İşgale Karşı Direniş

MAHİR EL YOUSFI

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi'ne yakın görüşleriyle tanınan Filistinli gazeteci-yazar MAHİR EL YOUSFI'nin dergimiz için hazırladığı yazısını yayınlıyoruz.

İsrail'in saldırısı sonucunda, Filistin toplumsal bünyesini yıkmakta uzmanlaşmış siyonist mantıkla metodize edilmiş eylemlerin bir örneğini, İsrail varlığının üzerine yükseldiği katliamlar dizisinin bir devamını görebiliriz. Üstelik Amerikan yönetimi ve siyonist savaş hükümeti **ortaklığını** da görebiliriz. Bu ortaklığın hedefi, Filistin efsanevi direnişidir. Amerikan yönetimi, *"teröre karşı savaş"* sloganı altında Filistin-İsrail çatışmasını Afganlaştıracağına inanmaktadır. Ancak katil Şaron'un, bir mazaret olarak kullandığı bu slogan, saldırılar ve çatışmalar sonrasında, **Filistin direnişi önünde yeniden başarısızlığın sloganı olmuştur**. Filistin'deki olayların gelişimini genel olarak değerlendirdiğimizde, olaylar Filistin mücadelesine **50 yıldır olduğundan daha fazla bir Arap ve uluslararası sempati ortaya çıkarmıştır**. Bununla beraber siyonist düşmanın kaybı birden fazla alandadır:

1- Uluslararası düzeyde İsrail'in ırkçı, terörist uygulamaları teşhir olmuştur.

2- Siyonist varlığa karşı koymada ve faşist saldırıları engellemede Arap milli duyguları gelişmiştir. Arap kitlelerinin, gösteriler ve protestolar yoluyla boykot silahının aktifleştirilmesi ve İsrail'le ilişkiler kuran, devletlerdeki (Kahire, Amman) elçilerin kovulması çağrısında bulunmuştur.

3- Petrol silahının ve ekonomik boykotun aktifleştirilmesi talebi yükselmiştir.

4- Amerika'nın, Siyonist düşman tarafına açıkça kaymasına Arap ve Avrupa uluslarının nefreti.

5- Filistin'in meşru direniş seçeneğine ve intifadayı sürdürme kararına sahip çıkması. Siyonizmin saldırısı, gelecek kuşaklar nezdinde dahi Filistinlilerin işgale karşı durma ve **direnme inançlarını derinleştirmiştir** ve şehitlik eyleminde bulunacak daha büyük sayıda savaşçı ortaya çıkarmıştır.

Uluslararası düzeyde ise; Destek hareketleri öncesinden daha çoğalmıştır. Dost dayanışmacı güçlerin Filistin Halkına sivil koruma oluşturmak amacıyla bir çok heyetle geldiğini gördük. Bu davranış, krizin uluslararası düzeye taşınmasında daha geniş bir alan yaratmıştır.

Buna karşılık, BM Güvenlik Konseyinin oluşturulması için tavsiye kararı aldığı Gerçekleri Kaydetme Komitesini reddedilmesini görüyoruz. Amerika'nın bu uluslararası ve insani talebi sulandırma ve satma çabalarını görüyoruz. İsrail'deki savaş suçlularının uluslararası bir mahkemeye çıkarılmasından, Siyonist savaş generalleri ve katil Şaron korkmaya başlamışlardır. Bu nedenle İsrail bu komiteyi reddetmiştir. Ki, bu komite **Amerikalılaştırmış Kofi Annan**'ın ilanı ile feshedilmiştir. Tam bu noktada, bugün Amerikan vetolu uluslararası komponun büyüklüğü açığa çıkmaktadır. Yani İsrail uluslararası yasallığın üstündedir. **BM yasaları ahlaken teşhir olmuştur**.

Daha yolun başındayız

Devam eden çatışmanın birinci bölümü ulaşacağı yere ulaşmıştır. Daha yolun başındayız. Gözlemciler belki politika, pazarlıklar ya da tekrar tekrar saldırılar biçiminde şekillenecek olan ikinci bölümün eşiğinde olduğumuzu görüyorlar. Demek ki, Siyonizmin hedefi, önce intifadayı boğmak, ardından politikasını boğmak. Yönetim başkanı Yaser Arafat'ın karargahının etrafındaki kuşatmanın kaldırılması sorunundaki Suudi-Amerikan-Filistin satışı, bir çok şeyin karşılığında yapıldı. Turizm Bakanı ırkçı katil Rahbaam Zeevi'nin tasfiye edilmesi eylemini gerçekleştiren mücadeleciler yoldaşlar yargılandı, tutuklandı. Hapishanelere uluslararası denetim ve kontrol getirildi, yani Amerikan, İngiliz kontrolü. Filistin halkına uluslararası koruma getirilmesi talebinde bulunulacağına, artık Filistin hapishaneleri uluslararası koruma (!) altına alındı. En büyük darbe ise Halk Cephesi genel sekreterinin tutuklanmasıydı. Bu adımla, **Filistin ulusal birliği hedef tahtasına konmuştur**. Bu sorunun ve tehlikeli adımın çözülmesi için Filistin politik sahasında harekete geçilmesi gerekmektedir. Filistinli güçler, **Ahmet Saadat**'ın serbest bırakılması taleplerini sürekli dile getirmelidirler. Ki, önümüzdeki günlerde bu yönde gelişmeler yaşanacaktır. Nitekim Ahmet Saadat'ın serbest bırakılması talebi halkın talebidir ve artık bu sorunun etrafında bir ulusal birlik oluşmuştur. Buna ek olarak, Filistin Yasama meclisinin yaşananları değerlendirme amaçlı bir çalışma yapması gerekir. Yönetimde, yönetimin iç örgütlenmesin-

de demokratik iç yenilenme yapılması ve savaşın yıktığı ulusal kurumların yeniden inşası zorunludur.

Bugün Filistin alanındaki öncelikler; Filistin direnişinden yola çıkarak değerlendirme amaçlı bir soluklanma, özde değişiklikler yapma, demokratik seçimler yapma, Filistinli güçler arasında Filistin ulusal birliğini derinleştirecek şekilde bir ilişki şekli belirleme, böylece hataları sınırlama ve bazı güvenlik organlarının yaptığı yolsuzlukları durdurma, bu organlarda çalışanlardan hesap sorma, gelecekte Amerika ve İsrail'den gelecek tehlikelere karşı koyma amaçlı bir çalışma mekanizması ve metodik plan hazırlama ki, bu tehlike hala aynı adı taşımaktadır: Direnişi ve intifadayı hedef alma tehlikesi... Filistin davasını tasfiye etme ve İsrail şartlarını dayatma tehlikesi.

Bu olaylar ve çatışma Filistin halkını daha da güçlendirmiştir. Özgürlük, bağımsızlık, başkenti Kudüs olan Filistin devletin kurulması ve mültecilerin geri dönüşü için adil bir çözüm bulunması yolunda gelecek çatışmalarda, intifadaya ve direnişe daha geniş bir alan sağlamıştır. Filistin'in meşru direnişi, Filistin halkının sloganıdır ve yola devam edenlerin özgürlük ve bağımsızlık yolunda yürümeye devam edenlerin kimliğidir.

SİNCAN F TİPİNDE FİLİSTİN İÇİN AÇLIK GREVİ

Sincan F tipindeki DHKP-C davasından tutsaklar, **Filistin için üç günlük açlık grevi yaptılar.**

Tutsakların Filistinli kardeşleri-mize **kan verme** ve **iaşe bedellerini Filistin'e gönderme** isteğiyle verdikleri dilekçeye ise Adalet Bakanlığı red cevabı verdi.

571 gündür kendileri zulüm altında olan, katliamlardan, işkencelerden geçmiş, faşizmin her türlü zulmüyle karşı karşıya kalmış devrimci tutsakların bu eylemi Filistin'e verilen desteklerin en anlamlılarından biri. Yüzlerce günlük açlıklarına üç gün de Filistin için diye ekliyor devrimciler.

Çünkü onlar dünyanın neresinde olursa olsun halkların acısını yüreğinde duyan bir soydan geliyorlar.

Çünkü onlar, zulme karşı direnen halkların yanında olduklarını sadece sözleriyle değil eylemleriyle de gösteren bir geleneğin mirasçısıdır.

Filistin'in ise devrimcilerin yüreğinde ayrı bir yeri vardır. Filistin direnişi hiçbir zaman Türkiye halkının mücadelesinden ayrı olmamıştır. Birbirini etkileyen, güç veren, moral taşıyan olmuşlardır.

Devrimci tutsakların Filistin için ilk eylemleri de değildi bu.

Cunta yıllarının baskı koşullarının en ağır olduğu **1982** yılında da İsrail'in Lübnan'ı işgaline karşı tavır alan Devrimci Sol davası tutsakları, bunun için o koşullarda en önemli ve bedelleri olan eylem biçimlerinden olan sıkıyönetim mahkemelelerinde dilekçeler okumuşlardı.

Kimin Filistin'in yanında, kimin Filistin halkının direnişine karşı olduğu o günden bu yana değişmedi. O gün de Sabra ve Şatila'daki Filistinlilere kan vermek isteyen Devrimci Sol tutsaklarının bu istekleri cunta tarafından reddedilmişti.

Gerçek ve Aydın

Aydın olmanın en önemli kıstasının, bedeli ne olursa olsun gerçeği dile getirmek olduğu konusunda farklı düşünen kimse yoktur. Ülkemiz aydını istisnaları dışında bu konuda hiç de iyi bir sınav vermediği de açıktır.

Yarkoni, böyle bir sınavı İsrail'de veren bir aydın-sanatçı.

Yarkoni 76 yaşında ve yıllardır İsrail'de kahramanlık şarkıları söyleyen ve halkın sevdiği biri. Radikal yazarı Ayşe Karabat 15 gündür Yarkoni'nin evinden çıkamadığını ve bir numaralı halk düşmanı gibi görüldüğünü söylüyor.

Nedeni ise şu; İsrail'in bağımsızlık gününde ordu radyosundaki bir programda İsrail'in katliamlarını eleştirmekle kalmadı, *"biz soykırımı yaşamış halkız, Filistinlilere nasıl böyle şeyler yapabiliriz?"* sözüyle İsrail vahşetini "soykırım" olarak niteledi. "Topraklar geri verilmelidir" dedi.

Yarkoni gerçeği söylemek için, herşeyini, statükosunu, düzen içindeki konumunu reddetti. Bir sözcüğü (soykırım) söyleme uğruna bedel ödedi. Bedel ödemeyi göze aldı.

NEPAL VE KOLOMBIYA GERILLASI SAVAŞIYOR

NEPAL'de Monarşik iktidara karşı savaşıyan Nepal Komünist Partisi (Maoist) gerillalarının ordu güçlerine karşı saldırıları geçen hafta içinde de sürdü. 5 günlük genel greve büyük katılım olması ve son dönemde gerillanın asker-polis karakollarına karşı baskınlarının yoğunlaşması Nepal iktidarını iyice panikletti.

Ordunun resmi açıklamalarına göre; gerillalara karşı operasyon yapıldığı ve çok sayıda gerillanın öldürüldüğü söylenirken, cumartesi günü kuzey bölgesindeki baskında 110, batısındaki Gam kasabesindeki baskında 100'den fazla ve ülkenin doğusundaki çatışmalarda 5 asker ve polisin gerillalar tarafından öldürüldüğü gizlenemedi. Gerçek sayının resmi açıklamaların üzerinde olduğu kesindir. Nepal krallığını destekleyen Amerika, bu alanda da darbeler yemeye devam ediyor. Sınırlı şekilde yansıyabilen görüntü ve haberler bile Nepal halkının sokak çatışmaları, gösterilerle, genel greve yüksek katılımı ile gerillalara destek verdiğini gösteriyor.

KOLOMBIYA'da FARC (Kolombiya Devrimci Silahlı Güçleri) gerillaları bir yandan Kolombiya ordu güçleriyle savaşıırken, öte yandan kontra örgütü paramili ter güçlerle de savaşıyor. Geçtiğimiz hafta içinde paramili ter güçler bir kasabaya saldırarak 100 kişiyi katletti. FARC gerillaları ile kontralar arasındaki çatışmalarda onlarca kontra öldürüldü. Gerillalar bölgeye yardım helikopterinin inmesi için bir süre ateş kesti.

Fransızlara Saldırı

Pakistan-Karaçi'de çoğunluğu Fransızların bulunduğu bir otobüse, bomba yüklü bir kamyonla çarparak yapılan eylemde. 14 kişi öldü, 23 kişi de yaralandı. **Ölenlerden 11'inin Fransız** olduğu açıklandı. Otobüste bulunan Fransızların, Deniz Kuvvetleri ile ortak projeler oluşturmak üzere Pakistan'da bulundukları belirtildi.

Yani ABD'nin daha sık yaptığı gibi; emperyalist bir ülke işbirlikçi bir iktidarın askeri-istihbarat birimlerini eğitmek, kontra örgütlenmeleri oluşturmak için çalışırken anti-emperyalist bir eylemle cezalandırıldılar. Halklar işgalcilere, işbirlikçilere karşı tavırsız kalmıyor.

Nerede Ne Oldu?

Irkçı-Faşist Lider Öldürüldü

Hollanda'da faşist partinin lideri Pim Fortuyn 7 Mayıs günü Amsterdam'da öldürüldü.

Yabancı düşmanlığı politikaları ile bilinen ve yüksek oranda oy alması beklenen ırkçı liderin öldürülmesi ile ilgili olarak Hollandalı radikal solcu olduğu belirtilen Volker Van G. isimli bir kişi gözaltına alındı.

Avusturya, Almanya, Fransa, Belçika ve ardından Hollanda; ırkçılık tüm Avrupa'da geliyor. Gelişmesinin zemini bizzat Avrupa devletlerinin politikalarından başka bir şey değildir. Buna karşı da elbette halkların kitlesel ve şiddet temelinde tepkileri olacaktır.

Almanya'da Grev

Almanya'da metal ve elektrot sektöründe, aralarında DaimlerChrysler, Porsche, Audi şirketlerinin de bulunduğu yaklaşık 20 işletmede çalışan 50 bin işçi, 6 Mayıs'ta greve başladı. IG Metal sendikası ile işveren arasından süren görüşmelerin anlaşmazlıkla sonuçlanması sonrasında başlayan grevler aynı zamanda bir uyarı niteliğinde. Talepler kabul edilmediğinde aynı sektörlerdeki diğer fabrikalarda da grevler başlayacak. Son 7 yıldır metal sektöründe grev yaşanmazken, kitlesel grev kararları bir anlamda Alman devletinin sosyal hakları kısıtlama girişimlerini yoğunlaştırmasına karşı da ilk ciddi tepkilerden biri.

Chavez'e Büyük Destek

Emperyalist medya yansıtmadı ama 1 Mayıs'ın en kitlesel kutlandığı yerlerden biri de Amerikancı darbeyi püskürten Venezuela'daydı. Birisi darbeyi destekleyen ABD yanlısı işçi sendikası CTV tarafından yapılan gösteri oldu, bu gösteriye az sayıda orta kesim ve daha üst kesimden insanlar katılırken, Bolivarçı İşçi Gücü (FBT) tarafından organize edilen gösteriye en yoksullardan ve emekçilerden oluşan 1 milyon kişi katıldı. Çeşitli emekçi örgütlerinin destek verdiği bu gösteride halk Chavez'e büyük destek verdi.

İki gösteri aynı zamanda saflaşmanın da iki tarafı olarak yansırken yoksullar darbecilere ve ABD'ye bir kez daha cevap verdi.

İMPARATORLUĞUN LİSTELERİ VE ADALETİ

“Şer eksenini”ne üç ülke daha eklendi. Yeni listeleri bekleyin. Amerika’ya köle olmayı kabul etmeyen tüm ülkeler, örgütler, halklar imparatorluğun hedefidir.

Filistin, Afganistan, Venezuela, Kolombiya... Halklar Amerika’ya karşı direniyor, direnişler büyüyecek!

Hedef örgütler, hedef ülkeler, şer eksenleri... şimdi dünyanın yarısı Amerika’nın resmi olarak ilan ettiği hedef durumunda. Resmi ilan edilmeyen gerçekte olan ise tüm dünyadır. Tüm dünya halklarını sindirmek, teslim almak, imparatorluğunun tebası yapmak istiyor Amerika. Bunu anlamak için öyle siyaset bilmeye bile gerek yoktur artık. Amerika tüm dünyaya meydan okuyan pervasızlığıyla, Avrupa ülkelerini ardına takarak en kaba haliyle yapıyor bunu.

İran, Irak ve Kuzey Kore’den sonra Amerikan Dışişleri Müsteşarı John Bolton’un açıklamasıyla “şer eksenini”ne **Küba, Libya ve Suriye** de katıldı. Bolton bu ülkelerin dışında **Rusya ve Çin**’i de “*terörizme arka çıkan ülkeler*” olarak değerlendirdi.

Artık kelimenin tam anlamıyla “hedef”ler dünyanın yarısıdır. Afganistan saldırısına destek veren Rusya ve Çin için yapılan açıklama imparatorluğun sınırlarını genişletmenin adımlarıdır. Bakir pazarları, zengin yeraltı kaynaklarıyla Kafkaslar, Asya Amerikan tekellerinin en baş hedefleri durumundadır. “*Kimyasal silah, nükleer silah, teröre destek*”... vs. gerekçeleri bu gerçeği gizlemenin nafiye çabalardan başka bir şey değildir. Oligarşinin devrimciler için yaptığını Amerika tüm dünya için yapıyor.

Hedef Direnen Halklar

İlk açıklanan “şer eksenini” listesinde Kuzey Kore’nin ikincisinde de **Küba**’nın yer alması Amerika’nın sosyalizm düşmanlığının bir sonucu. Küba rejimini yıkmak için on yıllardır suikastlerden, çıkarmalara, biyolojik silahlarla tarımını yoketmekten ambargolara kadar ABD elinden gelen her şeyi yaptı. Küba, haklı ve meşru olmanın gücüyle tüm bu saldırılara karşı direndi. ABD bu direnişi kırmak istiyor. Latin Amerika’yı teslim alamadığı Venezuela’da kanıtlandı, Kolombiya’da görülüyor. Tüm bu direnişlere Küba’nın en azından moral kaynağı olduğunu bilen Amerika, önce O’nu yoketmeliyim çılgınlıkları atıyor.

Bombalarla ada’yı yokedebilir, ama teslim alamaz. Küba halkı teslim olmayacağını defalarca ilan etti.

Diğer ülkeler de şu ya da bu biçimde Amerikan imparatorluğunun önünde engel olarak gördüğü ülkelerdir. Bunlara yarın yenilerinin ekleneceğinden kimsenin kuşkusu olmasın.

Adalet Olmayacak!

Tüm dünyada adaletsizliğin yaratıcısı Amerika

BM’nin savaş suçlarını yargılamak için kurma kararı aldığı **Uluslararası Ceza Mahkemesi**’nin (ICC) kurulmasını öngören anlaşmadaki imzasını da çekti. 66 ülkenin imza attığı anlaşmaya göre, bu ülkelerdeki üslerde bulunan ABD askerleri de mahkemenin görev alanına giriyor. BM’nin ABD’ye karşı hiçbir şey yapamayacağı bir yana, ABD Savunma Bakanı **Donald Rumsfeld** yankilerin birer suç makinası olduğunu bilerek, “*Üniforma taşıyan erkeklerimizi, kadınlarımızı bu mahkemeden korumak zorundayız. Amerikan askerlerini tutuklamaya kalkışma durumunda müttefiklerimizle askeri işbirliğimiz karmaşıklaşacaktır*” diye tehdit etti.

Ben istediğim suçu işlerim, Amerikan askerleri 66 ülkede tecavüzden cinayete kadar her türlü suçu işler ama kimse bizi yargılayamaz diyor Amerika. İşte size şiddet nereden doğuyor sorusunun cevaplarından biri. Şiddet böyle doğuyor; adaletsiz bırakılan halklar ne yapacak? Bedenini bomba yapıyor, bir yolunu bulup direniyor, hesap soruyor.

BM’nin adaletini ise anlatmaya bile gerek yok, onlar Cenin’e bir heyet göndermekten acizken Irak için yeni kararlar almakla meşguller. Onlar emperyalizme karşı direndi diye Miloseviç’i “yargılamakla” meşguller!

Nereye Kadar?

Evet soru bu, cevap da tek ve açık; imparatorluğun karşısına dünya halkları olarak dikilene kadar. Afganistan’dan Filistin’e kadar ABD aslında istediğini yapamıyor, halkları teslim alamıyor. Dünyanın her yanında bir biçimde anti-ABD, anti-emperyalist direnişler geliyor. İşte bu gücü daha birleşik bir güce dönüştürene, direnişleri büyüte ne kadar listeler, adaletsiz bir dünya düzeni sürecektir.

Liste tamam...

Sıra sömürgecilik yasalarında

DHKP-C ve PKK Avrupa'nın "terör listesi"ne alındı.

Günler değil, aylara yayılan bir kampanya, abartılı bir şekilde sürdürüldü. Böylece hem san-ki halka açlığı, zulmü unutturmak istediği, tek sorun "liste"ymiş havası yaratılmak istendi, hem de devrimcilerin "liste"ye alınmasının ardından estirilecek "zafer" havası için zemin yaratıldı.

Oligarşi, Avrupa'ya kafa tutmuş, dediğini yaptırmış, edalarında şimdi işbirlikçilikte daha pervasız davranacaktır.

Artık gelsin Avrupa'nın istediği sömürgecilik yasaları. Ne de olsa karşılıksız değil ya; ilişki dediğin karşılıklı çıkarlar, karşılıklı tavizlerle değil mi? İşte Avrupa Türkiye'ye "taviz" verdi! İktidar da sömürgecilik yasalarında daha pervasız davranabilir. Sömürgecilik yasalarını meşrulaştırmak için rahatça yalanlarını sıralayabilir; "biz Avrupa istediği için değil..." diye başlayabilir.

Ne de olsa "bağımsız" ve "büyük bir devlet" olduğunu ispatladı oligarşi!

Avrupa'nın oligarşiye istediklerini yaptırmada şimdi bir "kozu" daha var artık. Desteğinin karşılığını kat be kat nasıl çıkaracak herkes izlesin. Ama bugün sevinç çılgınlıkları atanlar, yarın AB temsilcilerinin nasıl da tepeden baktıklarından, nasıl da emirler verdiklerinden yakınmasın. Sömürgeci temsilcisi diplomatların; "biz dediğinizi yaptık, şimdi sıra sizde" şantajlarına, eli daha güçlenen AB'cilerin "işte Avrupa istediğimizi yaptık, haydi sıra bizde" nutuklarının eklenmesinden rahatsız olmasınlar.

"Her şey karşılıklı" değil mi?

Elbette Avrupa da karşılığını isteyecektir. Bugüne kadar istediğinden daha fazlasını isteyecektir. Böylece devrimcilerin "terör listesi"ne alınmasının pratik olarak mücadeleye etkisi olmasa da, oligarşinin işbirlikçilikteki pervasızlığıyla ortaya çıkmış olur!

"Terör Listeleri"nin Karşılığı

Amerika'nın, IMF'nin kredilerinin, Avrupa'nın "terör listelerinin" karşılığı daha fazla satışla veriliyor.

Çok söze gerek yok, burjuva basına da her gün üçer-beşer yansıyan rakamlar anlatıyor;

"Krizde 189 Türk şirketi yabancılarla evlendi."

2001 başından 2002 Mart'ına kadar 10 Türk şirketinin tamamı, 21'inin yüzde 99'u, 34'ünün yüzde 90'ından fazlası yabancılara eline geçti.

45 şirket hisselerinin yüzde 50'sinden çoğunu, 31'i yüzde 50'sini yabancılara sattı. Yabancılar 58 şirkete de yüzde 50'den az payla ortak oldu." (4 Mayıs 2002 Milliyet)

Parça parça değil, okka okka satıyorlar. Ecevit'in "IMF'nin istediği yasaları eşi benzeri görülmedik bir şekilde gece gündüz çalışarak çıkarıyor meclisimiz" dediği yasalar işte bu satışları kolaylaştırmak için çıkarılıyor.

Basının, "yeniden yapılanma", "uyum" diyerek anlaşılmaz hale getirdiği yasalarla emperyalist şirketlere peşkeş çekilen zenginlikler gizleniyor.

"Milliyetçi"ler tarlayı da, toprağı da, şirketleri böyle satıyor. Sonra çıkıp yoksulluk, yolsuzluk yalanıyla, vatan millet edebiyatıyla gerçekleri gizlemeye çalışıyorlar.

Ama bunlar önemli değil, DHKP-C ve PKK "terör listesine" alındı ya, önemli olan bu. Böyle aldatıyor oligarşi. Terör demagojisi soygunu, vurgunu, talanı, işbirlikçiliği gizlemenin, aynı zamanda önünü düzlemenin bir aracı.

Terör demagojileriyle ne kadar çok devrimci katledilirse, ne kadar çok muhalif susturulursa satış o kadar kolay olacak demektir. Kimse ses çıkaramayacak demektir. 19 Aralık'ta da bunun için katlettiler; Akkise'de bunun için tüm halka gözdağı verdiler. Esnafın üzerine panzerleri bunun için sürdüler.

Terör demagojilerine inanmak, tavırsız kalmak sadece hak ve özgürlükleri yoketmiyor, soygunu da kolaylaştırıyor.

Emekçilerin Mücadelesi “Temsilen” Yürütülemez

✓ Emekçileri alanlardan uzak tutmaya çalışanlar, emekçileri değil, tekellerin çıkarlarını düşünüyorlar!

✓ IMF programına dur di-yebilmek için, işçilerin memurların alanlarda ve işyerlerinde militanca direnmesinden başka yol yoktur!

Türk-İş Başkanlar Kurulu, 9 Mayıs'ta yaptığı toplantıda, **15-17 Mayıs** arasında Ankara'da yapılacak eyleme, **sadece temsilcilerin** katılmasını, çeşitli siyasi partilerin ziyaret edilmesinin de **temsilcileri temsil edecek** üç-beş kişilik heyetler tarafından gerçekleştirilmesini karar altına aldı. Çünkü **hükümet ve Ankara polisi** böyle istemişti.

Türk-İş başkanının “ortalığı ayağa kaldırırız, dünyayı başlarına yıkarız, meydanlara çıkarız” sözlerinin arkasından hep buna benzer kararlar gelmiştir.

Türk-İş Başkanlar Kurulu, elbette işçilerin baskısı altındadır; ekmeği küçülen, her an işini kaybetme korkusunu yaşayan işçiler, birşeyler yapmasını istiyor. Bu baskılanma karşısında, Türk-İş'in en “ustaca” geliştirdiği politika ise, oyalama ve tepkileri yumuşatmadır. Bu kez de öyle yapmıştır.

Son olarak hükümetle yapılan görüşmelerde IMF'nin işten çıkarma programını esas itibarıyla kabul etmiştir.

*

IMF'nin isteği, Bayram Meral ile Kemal Derviş'in anlaşması sonrasında, işçilerin yanı-

sıra 29 bin 333 memurun da zorunlu emekli edilmesi yani **işten atılması** kararlaştırıldı.

Bayram Meral'in atılacak işçilerin sayısının azaltılmasını istemesi karşısında, işçilerin bir bölümünün atılması “sonraya ertelenmiş” ve sıraya memurlar konulmuştur.

İktidar bu cüreti nereden alıyor?

KESK'den.

Hiçbir pazarlık gücü olmayan grevsiz, toplu sözleşmesiz sendika yasası mecliste görüşülene kadar bekledi, son anda eylemlerle görev savdı. Şimdi iktidar da istediği gibi oynuyor memurla. KESK'in buna da ciddi bir tepkisinin olmayacağını görüyor.

KESK'in 1 Mayıs'lardaki tablosu da iç açıcı değildi.

Statükocu, hükümetle diyalogu esas alan, kitleleri sokağa dökmekten, hele hele “çatışmadan” sürekli kaçan KESK, işte bu noktaya gelmiştir. Evet, önderlik, yöneticilik, kitesini korumaktır, ama önderlik ve yöneticilik, aynı zamanda gerektiği anda alanlarda polis saldırılarına karşı günlerce direnebilmektir. Düzen içi politikanın teslim aldığı beyinler işte bunu yapamamıştır. Yapamadıkça gerilemiş, yapamadıkça bir çekim merkezi olmaktan uzaklaşmıştır.

Diyaloglar, uzlaşma arayışları, işçiye ve memura sadece ve sadece işsizlik, açlık getiriyor. **Militanlıktan, direnişten kaçış, IMF'ye teslim oluşturma.** Tüm devrimci, demokrat, ilerici sendikacılar, işçiler bunu görüp, buna göre politikalar geliştirmek zorundadır.

Lastik İş Kolunda Grev Hazırlığı!

Sabancı'nın fabrikası **BriSA**'da grev aşamasına gelindi. Toplu sözleşme görüşmelerinin anlaşmazlıkla sonuçlanması üzerine Lastik-İş sendikası tarafından grev kararı fabrika kapısına asıldı.

Geçen yıl sadece BriSA'da **26 trilyon** kar etmesine rağmen, işçilerin asgari taleplerini karşılamakta direnen Sabancı Holding de **lokavt** kararı aldı.

BriSA yıllarca işçilerini “şirket sizsiniz” diye sömürdü. “**Şirket sizsiniz**”... Sabancı'nın masalı böyle başlıyordu; masalın gerçeğe dönüştüğü yerdeki devamını da biz getirelim:

Aç bırakılacak olan da, gerektiğinde işten atılacak olan da, grevde çok direnirseniz, grevi yasaklanacak olan da, daha da direnirseniz polis coplarıyla kafası kırılacak olan da SİZSİNİZ..

Lastik sektöründe BriSA dışında, GoodYear ve Pirelli'de de grev aşamasına gelindi. Grev kararı fabrika kapılarına asıldı.

Geçen sözleşme döneminde lastik işkolunda grevin sekizinci gününde hükümet “**milli güvenlik**” gerekçesiyle lastik işyerlerindeki grevi ertelemişti.

Sabancı'nın karlarının tehlikeye düşmesinin, iktidar tarafından yine “milli güvenliği tehdit eden” bir gelişme olarak değerlendirilmesi hiç uzak ihtimal değildir. Sabancı, asıl olarak buna güvenerek, işçilerin haklarını vermeyerek lokavt ilan edecek cüreti buluyor. Lastik işçileri ve Lastik-İş sendikası aynı cüretle karşılık verebilirlerse, işçi hakkını alabilecek.

Ayrı dünyalar... Devraldığımız Yürekler

"... Çocuklarımız bedenlerini açlığa yatırırken nasıl görmezden geldiler bizleri. Dilim varmıyor ama **dünyalarımız ayrıldı**. Aynı havayı solumamız, aynı parklarda dolaşmamız rahatsızlık mı vermeye başladı..."

Bölüşecek az şeyimiz kaldı diye düşünüyorsanız bu doğru değil. En yoksul anımızda, en yalnız dönemimizde, en umutsuz anımızda bölüşecek bir şeyler bulabilmeliyiz. Bunu başarabilecek değerler yaratmışız geçmişte. Bölüşükçe zenginleştirmişiz göreceksiniz. Umudu bölüşelim mesela tarihe övünülecek bir miras bırakmak adına." (s. 119)

Baba Ahmet Kulaksız'a aitti bu sözler. O güne kadar tek bir vücut olarak gördüğü "sol"un hiç de öyle olmadığına tanık olmuştu çünkü o günler içinde. Dili söylemeye varmasa da, gerçekte; solun bir bölümüyle bir başka bölümünün "dünyaları" ayrılmıştı. Ayrı düşenlerden biri, o günlerde bunu "teorileştiriyordu" bir yerde; "biz aynı mahallelerden değiliz... yemek yediğimiz lokantalar bile farklı" diyordu. Kızları ve babaları, Kulaksızlar, bunları yaşarken Armutlu'daydılar. Ya ötekilerin mahalleleri?

Canan'la, Zehra'yla, Armutlu'daki diğer direnişçilerle aynı havayı solumuyordu onlar. Belki Beyoğlu'nun havasıydı soludukları, belki başka "güvenli limanların". "Aynı parklarda" dolaşılmıyordu; çünkü direnişçilerin, onların yakınlarının dolaştıkları her yerde, direniş de dolaşıyordu. Onlarsa, o günlerde, direnişten uzak duralım da nerede olursak olalım diyen bir ruh halindeydiler. Zulüm saldırıyordu, ve onlar panik içindeydiler. Bu saldırıyı savuşturursak, Zehralar ve yoldaşları sindirilirse, meydan bize kalır diye **hesaplar** yapanlar da vardı.

Hesapların **sağlamasını** hayat yaptı.

Hesapların **sağlamasını** alanlar yaptı.

Zehra'nın ve Canan'ın yüreklerini yüreklerine katıp yürüyenler, "meydanın kendilerine kalacağını hesaplayanlara" müthiş yanıldıklarını gösterdiler meydanlarda.

Acaba görecekler mi yanılgılarını?

Acaba duyacaklar mı Kulaksızların çağrılarını?

Yeniden dönmek istiyoruz baba Kulaksız'ın sözlerini. "Dünyalarımızın ayrıldığını" görse de Kulaksız, sol olana sesleniyordu yine:

"Bölüşecek bir şeyler bulabilmeliyiz. Bunu başarabilecek değerler yaratmışız geçmişte. Bölüşükçe zenginleştirmişiz göreceksiniz..."

Zehra'larla, Canan'larla bölüşecek hiç bir şeyi olmayanlar, bıraksınlar artık taşıdıkları sıfatları. Ama o sıfatlarda, en azından "sol" sıfatında samimilerse, bölüşecek şeyler bulmalılar Zehra'larla; Uzun direniş sürecinde açtıkları uçurumları kapatmak için adım atsinlar en azından. Bu adımlar için bir çok zemin var; direnişin kendisi sürüyor hala; ülkemizin devrimcileri, yurtseverleri "terörist" ilan ediliyor emperyalistler tarafından; oligarşi tüm halkı örgütsüzleştirme planını uygulamaya devam ediyor; halktan yana olan herkesin bu noktada bölüşecek bir çok şeyi, birleştirecek talepleri vardır mutlaka.

Bölüşemeyenler, her geçen gün hem ruhlarında, hem alanlarda biraz daha **yoksullaşacaklardır**.

Canan'ın Zehra'ya, Zehra'nın hepimize devrettiği iki can, iki yürek

Kardeşliğin bir çok tanımı yapılabilir; ama sanmıyoruz ki, bunların hiçbirisi Canan ve Zehra'nın tanımının eriştiği güce erişebilsin.

Birbirlerinden habersiz yatıyorlar ölüme. Haberleri olduğunda, ne biri, ne diğeri, bir kez olsun, bir saniye çık olsun, geriye çekmeye çalışmıyorlar birbirlerini. Ama mümkün olsa, ama imkanı olsa, her biri, kardeşinin yerine yüz kez, bin kez ölmeye hazır...

"Henüz uzanmış yatan kardeşimin melek yüzüne bakarken o anda bile onu özlemeye başladığımı fark ettim. Onsuz geçireceğim günleri düşündüm. Benim için çok zor olacaktı. Alışmışım ona. Bir parçam olmuştu. Nasıl insanın vücudundan bir parçasını alırlarsa benim de bir yanım eksikti işte..."

O günden sonra Canan'ı ben yaşatmalıydım ikinci bir

kimlik gibi. Artık iki insandım. Bir bedende iki can, iki yürek taşımalıyım. Ağır olduğu belli idi. Ama ne kadar ağırsa bir o kadar da onurlu idi benim açımdan.” (s. 77)

Bu yükü günlerce, haftalarca taşıdı Zehra. Büyük bir metanet ve cesaretle taşıdı. Kardeşlik buydu. Yatağında son nefesini verdiğiğinde bu yük artık, başka Canan’ların, başka Zehra’ların, Cananların ve Zehraların kardeşlerinin, yoldaşlarının omuzundaydı.

Aynı kavgayı paylaşmanın kardeşliği, aynı kandan gelmiş olmanın kardeşliğinden öne geçmiştir hep. Burjuva kültürün, bencil yaşamların kardeşliği, kardeşlik olmaktan çıkmıştır çoktan. Ne birbiri için ölebilir o kardeşlikler, ne aynı kavgada ölüme baş koyabilirler. Kandan gelen kardeşliğin, kavga kardeşliğiyle birleştiği yer ise, kardeşliğin en güzel, en yüce örneklerini yaratır. Canan ve Zehra gibi...

Canan ve Zehra, hapishanelerdeki kardeşleri için yattılar ölüme. Kendilerinden öncekilerden devraldıkları yükü, kardeşliklerinden aldıkları güçle birlikte omuzlayıp, taşıdılar.

Bu yük artık bizde. Canan’ın, Zehra’nın binlerce kardeşinde. Devrim bir **kardeşlik ormanı** yaratarak büyür hep. 1 Mayıs’ta alanlarda tanık olduğumuz da o kardeşlik ormanından başka bir şey değildi. Kardeşler! Düşüp giden kardeşlerimizin yükleri omuzlarımızda. Sevgi’lerin, Gülsüman’ların, Cengiz’lerin, Murat’ların, Fidan’ların, Meryem’lerin yüreklerini de taşıyacağız yüreklerimizde. Canlarını canlarımıza katacağız.

Evet, Zehra’nın dediği gibi, hatta dediğinden de fazla, yükümüz ağır.

6 sayıdır “İki Kardeşin Hayatı Canan ve Zehra”dan bölümler yayınliyoruz. Canan ve Zehra’nın ve babalarının bakış açılarından direnişin çarpıcı, asla unutulmaması gereken bazı yanlarını hatırlattık, yorumladık. “192 sayfalık kitap, bir ansiklopedi yükü insanlık dersi taşıyor. Bir ansiklopedi hacminde devrimcilik, demokratlık, yurtseverlik dersi veriyor” diye başlamıştık söze ilk bölümde. Zehra’nın ve Canan’ın yoldaşları, hücrelerden bu dersi vermeye devam ediyorlar. Deyim yerindeyse Ansiklopedinin başka başka bölümleri yazılmaya devam ediliyor hala. Biz, bu bölümle sona erdiriyoruz diziyi.

Okurlarımız arasında hala “Canan ve Zehra” kitabını okumayan kalmış mıdır? Veya bu kitabı kendi dışında en azından bir kaç kişiye ulaştırmayan kalmış mıdır? Kalmışsa, Canan ve Zehra’nın dersinden henüz öğrenmemiz gerekenler var demektir; kalmışsa, Canan’ın ve Zehra’nın bize devrettikleri yükü henüz tam omuzlamamışız demektir.

Canan ve Zehra’nın Babasına, “Canan ve Zehra” Kitabının Yazarına Dava!

Tavir Yayınları’ndan yayınlanan “İki Kardeşin Hayatı CANAN ve ZEHRA” kitabı nedeniyle, kitabın yazarı Ahmet Kulaksız ve Tavir Yayınları sahibi Muharrem Cengiz hakkında İstanbul 4 No’lu DGM’de dava açıldı. Ahmet Kulaksız ve Muharrem Cengiz, Canan ve Zehra’yı anlattıkları için, “**basın yoluyla örgüt propagandası yapmak**” ve “**örgüte yardım ve yataklık**” yapmaktan yargılanıyorlar.

Davanın ilk duruşması 6 Mayıs’ta yapıldı.

Savunmasında şöyle dedi Kulaksız: “Ben kızlarımın yaşamlarının bir kesitini tarihe geçirmek için yazdım. Ben yazar değilim. Konuştuğum gibi yazdım. Yazdıklarımın dava konusu olması düşündürücü...”

Evet, düşündürücü! Çünkü, Ahmet Kulaksız, kızlarını anlattığı için yargılanıyor. Acısını sevgisine katıp direnişin bir kesitini tarihe malettiği için yargılanıyor. Bu nasıl bir hakim, bu nasıl bir savcı, merak ediyor insan. Hiç mi duyguları yok? Olmayabilir de tabii. Savcıların, hakimlerin duygulu olması şart değil. Ama hiç mi hukukçulukları yok? Zorlama yorumlarla “örgüte yardım yataklık...” diye iddianame yazmışlar. Acaba tümünü okudular mı kitabın? Okusalardı. eğer yüreklerinde, beyinlerinde insanlığa dair bir yan varsa, bu iddianameyi kolay kolay yazamazlardı.

Yaklaşık 70 kişi izledi duruşmayı. **Tayad’lı Aileler** ve **ölüm orucu gazileri** Ahmet Kulaksız’ın yanındaydılar. Canan ve Zehra da, babalarının yanındaydılar. Çünkü aslında, düzenin hukukunun yargılamak istediği en başta onlardı, onların direnişiydi. Ahmet Kulaksız’ın kitabını tahammülsüzlükleri de onların direnişini satırlarıyla tarihe malettiği içindi.

Sanatçılardan Bilgesu Erenus, Saygı Yağmurdereli, Dilek Gökçin, Orhan Alkaya’nın da izlediği dava, 3 Haziran’a ertelendi.

“Uluslararası Komünist Seminer” Yapıldı

2-4 Mayıs tarihleri arasında 4 kıtadan, **39 ülkeden 63 devrimci örgüt** Brüksel’de buluştu. Yıllardan beri Uluslararası Komünist Seminerleri adı altında örgütlenen bu etkinlik Belçika Emek Partisi’nin (PTB) ev sahipliğiyle düzenlenmekte. Seminerlerin bu seneki konusu, “*Dünya’da gelişen kriz*” oldu.

ABD’nin, başta sol, devrimci güçler olmak üzere tüm muhalif güçlere, dünya halklarına karşı savaş açtığı bugün, tespit edilen konu gündemi tam olarak ifade etmese de, sunulan deklarasyonlar bu saldırının yansımalarına işaret ediyordu.

Bu duruma dikkat çeken Cepheliler, öncelikle AB’nin “terör örgütleri listesi”nden başlayarak, yasaklama tehlikesine karşı tüm örgütleri uyardı.

Türkiye’deki sürekli krizin halka yansımalarını dile getiren Cephe’nin Uluslararası İlişkiler Komitesi, ülkemizdeki IMF politikalarını ve bunun sonuçlarını anlattığı konuşmasında, bu krize ancak devrim ve sosyalizmin son vereceğini belirterek, tüm örgütleri, Türkiye’deki yapısal krizi ve bu düzene karşı savaşan devrimci hareketi dikkatle izlemeye davet etti.

AVRUPA BİRLİĞİ’NİN ‘ANTI-TERÖR’ YASALARINA KARŞI BİLDİRGE

Uluslararası Komünist Seminerler’de Organizasyon adına PTB tarafından DHKP-C ve PKK’nın yasaklanmasına karşı imzaya açtığı deklarasyon:

2 Mayıs 2002 tarihinde, Avrupalı Adalet ve İçişleri Bakanları Konseyi, DHKP-C ve PKK’nın da içinde olduğu, 12 örgütü terör örgütleri listesine yerleştirmeye karar verdi. Bu kararlar, bu örgütlerin mal varlıkları bloke edilecek ve bu, fiili olarak Avrupa toprağında yasaklanmak demektir.

Böylece, AB, daha önce bu örgütleri yasaklayan ABD’nin ve Almanya’nın isteklerini yerine getiriyor. AB bunun şimdi ilk örgüt listesi olduğunu açıkladı. Bu demektir ki, kısa sürede, **başka devrimci örgütler de** bu listeye eklenecek. Daha bu yılın ilk günlerinde, AB başkanlığı, terörü ve anti-küreselleşmeciliği aynı kefeye koyuyordu.

Seminerin son günü, emperyalist krize ilişkin ortak bir sonuç bildirgesi tartışıldı ve öneriler sunuldu. Sonuç bildirgesinin 15 Mayıs’a kadar hazırlanması kararı alındı.

Direnişlerle Dayanışma Çağrıları

Seminerler süresince çeşitli ülkelerden örgütler tarafından sunulan imza kampanyaları, deklarasyonlar, bildirgeler... emperyalist saldırganlığa karşı direnen halklarla dayanışmanın ifadeleri oldu.

ABD’nin **Küba**’ya yönelik sabotaj hareketlerini ortaya çıkardığı için Amerika’da tutuklanan beş Kübalının özgürlüğü için imza kampanyası; **Nepal’deki** devrimci tutsaklara özgürlük kampanyası; **Kolombiya**’ya yönelik Amerikan operasyonuna karşı imza kampanyası; Filistin’in işgaline karşı deklarasyon; **Türkiye**’den DHKC’nin imzaya açtığı ve son gelişmelerle birlikte AB politikalarını da konu alan ‘*Biz de Amerikan Savaşına Karşıyız, Biz de Amerika ve AB’yi eleştiriyoruz*’ deklarasyonu ve PTB’nin hazırladığı ‘AB’nin Anti-Terör Yasasına Karşı Bildirge’ bunlardan bazıları.

Bu listenin yayınlanması resmen, Avrupa’da devrimci ve anti-kapitalist harekete yönelik baskılarda nitel bir adımdır.

Sözde terörle mücadelenin özünün anti-kapitalist, anti-emperyalist, devrimci hareketlerin kriminalize edilmeleri ve baskı altında tutulmalarından ibaret olduğu alenidir.

Öte yandan AB’nin, Filistinlilere karşı İsrail devletinin terörüyle ve Türkiye’deki militarist rejimle işbirliği yapması da bu gerçeği gösteriyor.

Biz imzalayanlar şu maddeleri **talep ediyoruz:**

- Sözde ‘terör’ örgütleri listesi derhal kaldırılmalıdır.
- AB’nin ‘terörle mücadele’ adlı yasa tasarısı kaldırılmalıdır.
- Avrupa’da, tüm anti-kapitalist ve anti-emperyalist hareketlere; tüm demokratik, ifade ve örgütlenme hakları tanınmalıdır.

Yurtdışı 1 Mayıs Kutlamalarından

Geçen haftaki sayımızda yeralamayan yurtdışında Cephe güçlerinin ABD karşıtı ve ölüm orucunu destekleyen pankartlarıyla katıldığı 1 Mayıs kutlamalarının yapıldığı yerler şöyle;

Hollanda-Rotterdam’da 300 kişilik gösteride Cepheliler 70 kişiyle yeraldı.

Belçika-Anvers’de 5000 kişinin katıldığı gösteride Cepheliler bayrak ve pankartlarıyla yürüdü.

Almanya-Hamburg’daki gösterilerde İKM de 80 kişiyle yeraldı. **Ulm’de** Türkiyeli devrimciler ayrı bir miting yaptı. Cephe güçleri 110 kişilik kitlesiyle “Haklıyız kazanacağız” pankartı taşıdı. **Bielefeld’deki** gösterilere TAYAD Komitesi “Hücreler kapatılsın” pankartıyla katıldı. **Sarbrücken’de** ise Cephe güçleri 60 kişiyle kutlamalara katılım sağladı.

İsviçre’de çeşitli kentlerde yapılan gösterilere 7 bin kişi katılırken Cephe güçleri 60 kişiyle yeraldı.

İsveç-Göteborg’da 2 bin kişilik Kızıl cephe kortejinde Cephe güçleri de yerini aldı.

-OKUR MEKTUBU-

KÖLN'DEN MEHMET ABİDEN

YURTDIŞINDAKİ TÜRKİYELİLERE ÇAĞRI

Devrimci hareketin 30 yıldır taraftarı olan **Köln'den Mehmet Abi** demokratik derneklere emeği geçen bir okurumuz. Mehmet Abi 30 yıllık deneylerinden yola çıkarak dergimiz aracılığıyla yurtdışındaki Türkiyelilere seslendi;

"25.04.1973'de ilk devrimci düşünceli derneğe ayak bastığım gündür.

Devrimci demokrat dernekler nedir, insanlara neyi verir, neyi götürür? Bana göre birçok şey verir hiçbirşey götürmez. Çünkü bilmediklerini öğreniyorsun. Öğrediklerini başkalarına aktarıyorsun. Ülkemizde ve dünyada olan biten herşeyden zamanında haberdar oluyorsun. Geleceğimizi aydınlatıyor. Kendini derneğe veren yanlış yola sapmaz. En bariz örnek; kahve alışkanlığı olmaz. Esrar, kumar, eroin ve her türlü uyuşturucudan uzak durur. Burjuva ve emperyalizmin pisliklerinden uzak durur. Kardeşçe, adaletlice ve hakça yaşayabilmemiz için, bir arada olmamız şart. Egemen sınıflara karşı dünya halkları üzerinde baskıya, zorbalığa, talana ve barbarlığa karşı; Devrimci örgütlerin oluşturdukları dernekleri sahiplenmek hem kendi geleceğimiz için hem de çocuklarımızın geleceği için elimizden ne geliyorsa yapmamız lazım.

Anti-emperyalist, anti-kapalist, anti-faşist, anti-oligarşi, **ne kadar insan varsa devrimci derneklere buluşalım.**

Bundan başka alternatif yok. Tüm emekçilerin yeri devrimci derneklerdir. Bizler ne kadar dağınık olursak, devrimcilerden ne kadar uzak olursak; egemenlerin işini o kadar kolaylaştırmış oluruz.

Bizler için o dernekler birer anaokuldur. Onun için 30 senedir bıkmadım, usanmadım ve o bilinçle ayaktaım.

Gençlere çağrım; Yaptığınız işi içtenlikle yapmanız lazım. Derneklere yürütmüş olduğunuz çeşitli kültürel faaliyetlerle beraber, asıl ağırlığı siyasi çalışmalara vermeniz gerekir. İdeolojik olarak kendinizi yetiştirmeniz gerekiyor. Yoksa kısa bir dönem sonra tıkanıp kalırsınız.

Ailelere çağrım; Devrimci derneklere her zaman kültürel faaliyetler var. Moral, neşe, aile ortamı ve çocuklarımız için eğitim var. Çocuklarımız kendilerini bu pis düzene kaptırmazlar. Eğer sizler çocuklarınızı burjuva düzenin tozudumanı içinde bırakmak istemiyorsanız, derneklere alıştırın. Bizler çevremizde tanışız ve görüyoruz. Kahve ve disko gidenler, hiçbir zaman huzurlu değiller. Sağlıklı bir aile düzeni ve rahat bir aile ortamı yok. Erkek kahvede eğlenirken, siz bayanlar çocuklarınızla akşama kadar onların yolunu beklersiniz. Bu da sizin hem de çocukların hayatını zehir etmekten başka birşey değildir. Onun için diyorum ki, Devrim en fazla kadınlarımıza yarar. Onun için kadınlarımız dernekte en aktif rol alması gerekir. Erkekler kahve köşelerinden size fayda yok. Al kızı-ver papazı ile hiçbir şey elde edemezsiniz.

ÇİZGİYLE

Halk

türküleri

ve öyküleri 2

Kiziroğlu Mustafa Bey

*Hay ben ona eş olaydım peh peh peh peh
Anadan onbeş olaydım hey hey hey
Keşke onlan kardeş olaydım*

*Ağam kim, paşam kim, nigar kim, hanım kim
Kiziroğlu Mustafa Bey, Bir Beyin oğlu,
zor beyin oğlu*

*Hay edende haya taper peh peh peh peh
Huy edende huya taper hey hey hey
Köroğlu'nu çaya taper*

*Ağam kim, paşam kim, nigar kim, hanım kim
Kiziroğlu Mustafa Bey, Bir Beyin oğlu,
zor beyin oğlu*

*Bir atı var Alapaça peh peh peh peh
Mecal vermez Kırat kaç hey hey hey
Az kalsın ortamdan biç*

*Ağam kim, paşam kim, nigar kim, hanım kim
Kiziroğlu Mustafa Bey, Bir Beyin oğlu,
zor beyin oğlu*

Kızır, Kars'ın Susuz kazasına bağlı bir köy. Bu köy Kızır dağlarının geniş eteklerine kurulu. Köyün dört bir yanından ise soğuk pınarlar, türlü erguvan çiçekler. Köy düz toprak damlı evlerden oluşmaktadır ve köyün hakim bir yerinde de bir kale kalıntısı vardır. Köylüler "Kiziroğlu'nun kale-si" derler buraya. Kiziroğlu bu köyde yaşamış ve burada efsaneleşmiştir derler.

Söylentiye göre şimdiki Kiziroğlu Köyü'nün yerinde birbirinden uzak yirmi yirmibeş kadar ev bulunmaktaymış. Bölge dağlık ve ormanlık olduğu için insanları da bu nedenle olacak ki çok sert. O zamanlar burada yaşayan insanların başında bulunan kişiye "Kızır" derlermiş. Kızır, "muhtar" demektir. Gün gelmiş zamanın kızirinin ünü tüm bölgeye yayılmış. Tüm kötüler ondan korkar olmuş. Gel zaman git zaman Kızırın bir oğlu olmuş. Daha küçükken iyi at biner, kılıç kuşanır olmuş. İşte Kiziroğlu Mustafa Bey bu çocuk. Bütün ço-

cukluğu Kızır Dağı'nda at binip avlanmakla geçmiş Mustafa'nın. O da babası gibi büyüünce namılı bir yiğit olmuş, haksızlık ve adaletsizliklerle savaşmaya başlamış. Zalimi, ağayı, paşayı titretiyor. Zaten onun bulunduğu çevrede kimse haksızlık etmeye cesaret edemez hale gelmiş.

O günlerde Köroğlu da Karadenizi bir baştan bir başa dolaşıp Kars'a gelir. Amacı o bölgedeki haksızlıkları yok etmek. Bir at gezisi sırasında Kızır Köyü'nü görür, "eğer bu köyde adaletsizlik varsa, varayım sorayım, zalimin hakkından gele-yim" deyip oraya bir kale kurar. Aynı günlerde köyde olmayan Kiziroğlu bir müddet sonra köye döndüğünde Köroğlu'nun kalesini görür. Sinirle-nir. Köroğlu'nun yanına gider, sertçe çıkışır "sen kim olasan ki benim yurdunda benim gibi bir yiğit varken saltanat süresin" Her ikisi de birbirle-rini zalim sanıyor ilk bakışta.

O zamanın adetlerine göre iki yiğit dövüşür, galip gelen diğerini öldürüp savaş kazanırmış. Köroğlu ve Kiziroğlu günlerce at üstünde kavga ediyorlar ama bir türlü yenilemiyorlar. Kılıç kav-gasında ve güreşte de yenilemiyorlar. Mustafa Bey'in atı Alapaça da Köroğlu'nun atı Kıratla gü-reşiyor. Kavganın içinde bir an Mustafa Bey şöyle bir geri bakar ve kendi atı AlaPaça'nın Köroğ-lu'nun atını alt ettiğini görür. "Ola benim atım Köroğlu'nun atını alt etmiş, ben Köroğlu'nu alt etmezsem halim nic'olur" deyip gayrete gelir Kö-roğlu'nu yerden yere vurur. Tam kamasını çekmiş boynunu keseceği sırada Köroğlu "dur yiğit, bana biraz mühlet ver yiğitlerimi göreyim karımla he-lalaşayım" der. Mustafa Bey bırakır. Köroğlu eve gidip olanları karısına sazıyla sözüyle anlatmaya başlar.

*Bir atı var Ala Paça peh peh peh
Mecal vermez Kırat kaç hey hey hey
Az kaldı ortamdan biç*

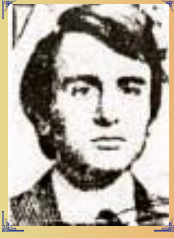
*Ağam kim, Paşam kim, Nigar kim, Hanım kim
Kiziroğlu Mustafa Bey*

*Bir beyin oğlu
Zor beyin oğlu*

Köroğlu gecikince evine kadar gelen Kiziroğlu kapı aralığından türküyü duyunca duygulanıp uta-nır. Kapıyı çalıp içeri girer. Mustafa Bey'i karşı-sında gören Köroğlu her şeyin bittiğini düşünür-ken Mustafa Bey sarılıp onu öper. "Sen benden daha yiğitsin Köroğlu" der ona. Köroğlu da "ben artık buradan gideyim burada senin gibi mert ve yiğit biri varken kalmak olmaz" der ve köyü terk edip Bolu Dağları'na döner..

kahramanlar Ölmez

Hüseyin SOYUUGUR

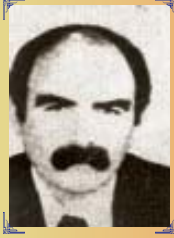
Şehitlik tarihi:

11 Mayıs 1987

Şehit düştüğü yer:

Ankara

Şehit düşme şekli: ODTÜ yurdunda geçirdiği rahatsızlık sonucu yaşamını yitirdi.

Ali Haydar ŞAHİN

Şehitlik tarihi:

12 Mayıs 1987

Şehit düşme şekli: Yıllarca, durmadan dinlenmeden halkın mücadelesinin içinde oldu. Rahatsızlığı sonucu aramızdan ayrıldı.

İrfan Ağdaş

Şehitlik tarihi: **13 Mayıs 1996**

Şehit düştüğü yer: İstanbul Alibeyköy

Şehit düşme şekli: Liseli bir devrimciydi. Kurtuluş gazetesi dağıtım yaptığı sırada, polis tarafından herkesin gözü önünde sırtından kurşunlandı. Silahsız, savunmasızdı. Yaralı olarak polis otosuna alındı ve orada işkenceye devam edilerek, bekletilerek katledildi.

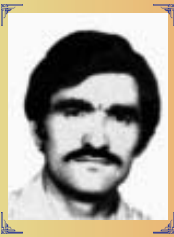
Murat Çuhacı

Şehitlik tarihi: **13 Mayıs 1995**

Şehit düştüğü yer:

İstanbul Okmeydanı

Şehit düşme şekli: Gazi ayaklanmasında barikatlarda direnen Cephe-lilerden biriydi. Sivil faşistlerin bıçaklı saldırısı sonucu katledildi.

Mustafa ALBAYRAK

Şehitlik tarihi:

16 Mayıs 1980

Şehit düştüğü yer:

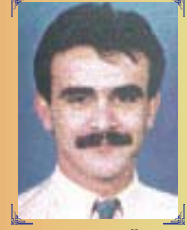
İstanbul Ferahevler

Şehit düşme şekli: Faşist saldırılara karşı semtte tutulan gece nöbetleri sırasında sol bir grup tarafından çevrildi, silahı olmasına rağmen kullanmadı ve vurularak şehit edildi.

Şehitlik tarihi:

16 Mayıs 1994

Şehit düşme şekli: KTÜ öğrencisiyken TÖDEF içerisinde, sonra Elazığ Eğitim-Sen içinde mücadelesini sürdürdü. Ani bir rahatsızlık sonucu aramızdan ayrıldı.

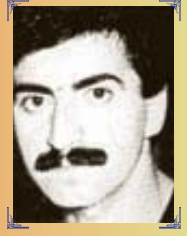

Mete Nazım DÖLEK

Şehitlik tarihi: **17 Mayıs 1994**

Şehit düştüğü yer: Adana Yeşilevler

Şehit düşme şekli: Yeşilevler Mahallesi'nde bir minibüsten indiği sırada siyasi polis tarafından yakın mesafeden taranarak infaz edildi. Uzun süre kır gerilla birliklerinde yer alan bir devrimciydi. Şehit düştüğünde de Toros kır birliklerini oluşturma görevini yerine getirme çabası içindeydi.

Maksut POLAT

ÖLÜM ORUCU GAZİLERİ, ŞEHİTLERİN YANINDA

Ölüm orucu gazileri, 5 Mayıs'ta şehit yoldaşlarının bulunduğu mezarlıkları ziyaret ederek onları andılar.

Otuz ölüm orucu gazisinin ve refakatçılarının katıldığı anmaların ilki Karacaahmet mezarlığında yapıldı. Yoldaşlarının mezarlarına karanfil fideleri diken gaziler, önder yoldaşları Sabo ve Niyazi Aydın'ın mezarları başında saygı duruşunda bulundular. Birlikte ölüme yattıkları Sevgi Erdoğan'ın mezarı başında bir gazinin yaptığı konuşmanın ardından Sanayi mahallesi mezarlığındaki Ali Rıza Kurt'un mezarına doğru yeniden yola koyuldular. Yoldaşlarının başucunda marşlar söylediler.

Sırada Cebeci Mezarlığı vardı. Ölüm orucu şehitlerinin bir çoğu buradaydı. Birlikte baş koymuşlardı bu yola. Onlar biraz daha erken ulaşmıştı menzile. Şimdi kimisi hafızasını toparlamakta, kimisi kendi başına yürümekte zorluk çekse de, işte dimdik, aynı yürek, aynı beyin yoldaşlarının yanındaydılar. "Fırat'ın türküsünü" söylediler burada da, dört mevsim onurlu olmanın gururunu taşıyarak. Yoldaşlarının mezarlarına karanfiller diktikten sonra Gazi Mezarlığına geçtiler. Tek tek tüm şehit yoldaşlarının mezarlarını ziyaret ettikten sonra, bir kez daha "Bize Ölüm Yok" marşını okuyup "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez", "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganlarıyla onları andılar. Gaziler, son olarak Gazi'deki şehit ailelerini ve direniş evini ziyaret ettiler.

basın
tv

KIRILIR YALANIN ÇARKI

Genelkurmay Yalakalığı Basın Özgürlüğünden Önde

Sınır Tanımayan Gazeteciler Örgütü'nün Genelkurmay Başkanı **Hüseyin Kıvrıkoğlu'nun** resmini yere sermesi en çok da basının "tepkisini" çekti!

"Sınır tanımayan küstahlar" (Milliyet) manşetlerinden, saatlerce süren TV yayınlarına kadar "vay bizim genelkurmayımıza nasıl bunu yaparsınız" yalakalığı aldığını gitti.

Basın, tam da RTÜK yasası nezdinde varolanın da daha geriye götürüldüğü bir süreçte kendi özgürlüklerini bu kadar tartışmadı. Bu baskı-sansür yasalarını kim çıkarıyor, Genelkurmay'ın bunda belirleyiciliği nedir diye sormadı bile.

Protestonun biçimini beğenirsiniz ya da beğenmezsiniz, dile getirilen gerçek mi değil mi? Bunları tartışmak yerine Genelkurmay nezdinde prim yapmak için yarıştılar. Genelkurmay'ın tüm özgürlükleme düşman olduğunu unutturarak.

Genelkurmay andıçlarının belgelendiği günleri ne çabuk unuttu basın?

Genelkurmay'ın basını yönettiği ya da en hafifinden yönlendirdiği binlerce örneği en iyi bilen bu manşetleri atanlar değil mi?

"Ulusal güvenlik"... diye diye istisnasız tüm bur-

"Özgür değiliz"

Meslek örgütleri 3 Mayıs Dünya Basın Özgürlüğü Günü'nde yaptıkları açıklamada basın organlarına getirilen kısıtlamaları kınadı.

"Terörizme karşı savaş" kampanyalarının basının hükümetlerin fiili engelleriye karşılaşmasının yanısıra, aynı zamanda yasal sınırlamaların da bahanesi ol-

duğunu belirten meslek örgütleri ile de karşı karşıya olduğunu söyleyen meslek örgütleri globalleşmenin tekelleşme ile yansıdığını belirttiler. Türkiye'nin, tüm dünyada işten atılan gazeteciler sıralamasında en başta yer aldığı, geçen yıl 4 bin 834 gazetecinin işten çıkarıldığı ve halen de çıkarmaların sürdüğü de açıklamada dile getirildi.

juva basının yayın politikasını belirleyen Genelkurmay değil mi? Her gelişmenin, her hak ve özgürlük isteğinin karşısına "asarız, keseriz..." diye çıkan açıklamalarla gazetecileri de baskı altında tutan, ne tür haberlerin nasıl verilmesi gerektiğini belirleyen genelkurmay değil mi?

Bunları da geçtik, Türkiye'de hak ve özgürlük ihlali adına, halka karşı işlenen suçlar adına ne varsa tümünün altında emir veren ya da uygulayan olarak Genelkurmay'ın olduğunu en iyi basın bilmiyor mu? Bombalanan gazete binalarından, öldürülen gazetecilere kadar tümünün sorumlusu kimdir acaba?

Haydi bunları da koyun bir kenara; Susurluk, susurlukçu generaller çok mu eskilerde kaldı?

📌 📌 📌

Sınır Tanımayan Gazeteciler Örgütü hakkında görüşleri sorulan **Basın Konseyi** Başkanı Oktay Ekşi bakın ne dedi; "bu örgüt zaten DHKP-C'lileri de destekliyor..." Klişe artık bu. Peki bu sonuca nasıl varmış; bu örgüt hapishanedeki gazeteciler arasında devrimci basından olanlara da yer veriyormuş. Ben gazeteci saymıyorum, sen de sayma diyor Ekşi. Devlet temsilcisi gibi Basın Konseyi!

📌 📌 📌

Genelkurmay savunuculuğunu vicık vicık bir yağlamaya çevirenlerin başında ve en hızlısı Milliyet'den **Tuncay Özkan** oldu. O'nu Hasan Cemal, Mehmet Yılmaz, Güneri Civaoğlu, Ertuğrul Özkök, Oktay Ekşi... takip etti.

Kıvrıkoğlu'nun ne kadar demokrat olduğunu anlata anlata bitiremeyen Özkan hızını alamayıp, 28 Şubat'da hem de şeriatçılığa hem de faşizme karşı nasıl kararlı bir mücadele verdiğini anlattı.

28 Şubat'ı şeriat diyerek savunmayı diyelim anladık; faşizme karşı nasıl mücadele etmiş Kıvrıkoğlu? Faşist MHP'nin iktidarını destekleyerek mi? Faşist yasaların çıkarılması için baskı yaparak mı? 19 Aralık katliamıyla mı? Özkan'ın propagandasını yaptığı F tiplerini de faşizme karşı mı yaptırdı Genelkurmay?

"Susurluk, çete" diyen Özkan'ların demokratlığı Genelkurmay'a kadardır. Genelkurmay Özkan'a bir madalya takmalı artık!